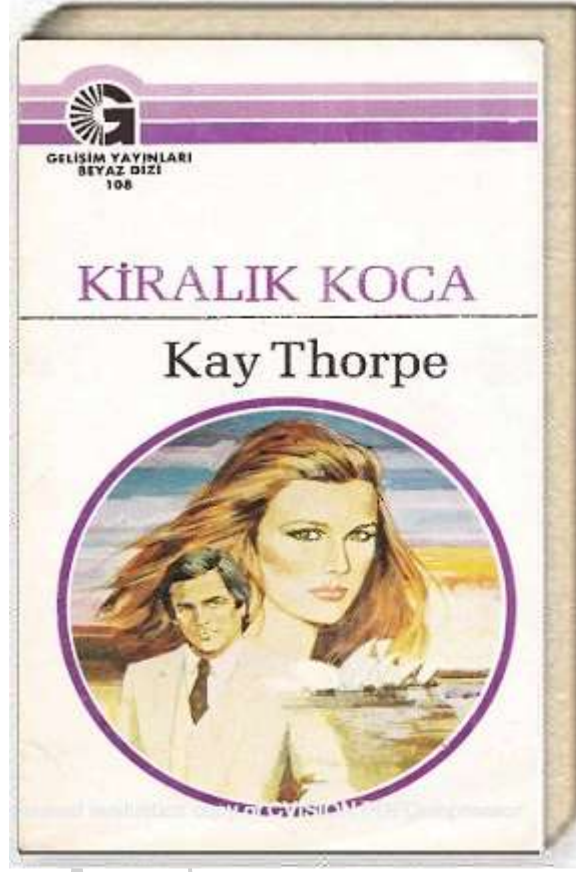
Kay Thorpe - Kiralık Koca

KİRALIK KOCA

Runların benim için hiçbir önemi yok, dedi Keir. Buralara kadar, bir zamanlar beni aptal yeri ne koymuş olan bir kızdan intikam almak için gelmiştim. Sen de bana bu olanağı gümüş tepsi içinde sundun. Şimdi bundan yararlanmamamı bekleyemezsin benden herhalde? Bakışları Reganın bedeninde dolaştıktan sonra, dolgun göğüsleri üzerinde durdu. Hep çıplak halinin, giyimli halm kadar güzel olup olmadığını merak ederdim, birazdan bunu da öğreneceğim. Sana sahip olacağım Regan. Altı.yıl önce benim olması gerekeni şimdi alacağım.

BİRİNCİ BÖLÜM

Regan, Matthew Swainin bürosundan çıktığında kar yağıyordu. Birden, sokağın karşısında bulunan kahveye gitmeye karar vererek hemen karşıya geçti. Kahveye girdi, pencerenin yanındaki boş masalardan biline oturdu. Masasına gelen garson kıza gülümsedi.

Yalnızca çay lütfen, Edith, dedi. Bana saati söyleyebilir misin? Saatimi evde unutmuşum.

Saat dördü geçiyor, Miss ONeil. Böyle günlerde hava ne kadar erken kararıyor, değil mi? Umarım, herkesin dediğ- gibi kötü bir kış geçirmeyiz; işleri çok aksatıyor kötü havalar.

Haklısın Ama galiba söylenenler doğru çıkacak.

Garson kız içini çekerek, Ne yapalım, başa gelen çekilir. Bir iki ay dişimizi sıkarsak bahar gelecek, dedi ve masasından ayrıldı.

Ve yaklaşık dört hafta sonra ben de yirmi be-şi.ue basacağım, diye içinden geçirdi Regan. Kendisine bir koca bulması için tam beş haftası vardı. Eğer bu süre içinde aradığı kocayı bulamazsa o kadar sevdiği evi elinden gidecekti. Matthew Swairi, biraz önce, mahkemeye başvurarak, vasiyete itiraz edebileceğini belirtmişti. Ama bu konuda dava açarak nabasının adını lekelemeyi göze alsa bile, böyle bir işlem içiı geç kalmıştı. Vasiyetnamedeki koşulu üç yıl önce pek anlamsız bulmamıştı. Genellikle kızlar, yirmi beş yaşına gelmeden evleniyorlardı. Sorun, Reganın gerçekten evlenmek isteyeceği bir erkekle karşılaşmamasından kaynaklanıyordu. Belki de, geçmişte kendisine yapılmış olan teklifleri yeniden gözden geçirse iyi olurdu, çünkü pek fazla zamanı kalmamıştı, yeni birini arayacak zamanı yoktu.

Hemen arkasından kahveye girmiş olan genç adam, birkaç masa öteye oturmuş, koyu renk paltosunu çıkarıp, yapındaki sandalyenin üstüne atmıştı. Regan, adamın bakışlarını üzerinde hissediyor, onunla göz göze gelmemek için başka yöne bakıyordu. Ona bakarsa, bu davranışının adam tarafından yanlış anlaşılabileceğini ve işin nereye varacağını çok iyi biliyordu. Oysa şimdi, kendini böyle bir sıkıntıya sokmak istemiyordu. Düşünmeye ihtiyacı vardı.

Sıcak sıcak getirilen çay çok iyi gelmişti. Fincanı iki elinin arasına alıp pencereden dışarıya, lapa lapa yağan kara bakarken, babasının vasiyeti aklına geldi. Babası ayrıca ona bir mektup da yazmıştı.

Cottamın bir aileye ihtiyacı var, diye başlıyordu mektubu. Senin de kendine bir aile kuracağını ümit ederim. Eğer yirmi beş yaşma kadar evlenmemişsen, bir daha evlenmeyeceğini çok iyi biliyorum. Bu nedenle, evin satılması için gerekli önlemleri aldım. Evden gelecek gelir, öteki paralarla birlikte işletilecek ve sen, otuz yaşma gelip de her şeye el koyma hakkına sahip olana kadar, onlardan gelecek gelirle dilediğin gibi yaşayabileceksin. Her zaman seni sevdiğimi ve yaptığım her şeyi senin iyiliğin için yaptığımı hiç aklından çıkarma.

Babası, kendine göre, onun yararına olacağını düşündüğü biçimde hareket etmişti. Regan da babasmı çok severdi, ama bu, her konuda aynı fikirde oldukları anlamına gelmiyordu. Kimse kimsenin hayatı için önceden karar veremezdi. Cottam üç kuşaktır onlarındı. Kendine bir koca bulamadı diye bu evden vazgeçmek zorunda bırakılması saçmaydı.

Dışarıda hava iyice kararmıştı. Cama kahvenin görüntüsü yansıyordu. Farkına bile varmadan camdan, iki masa ötesinde oturmakta olan genç adama baktı. Birden adamın ayağa kalktığını görünce, onu hatırladı. Uzun boylu, geniş omuzlu, çevik hareketli bu adam başka hiç kimse olamazdı!

Yanında durunca Regan, ister istemez başını ondan yana çevirmek zorunda kaldı. Bir çift gri gözle karşılaştı. Siyah saçları, yakışıklı denemeyecek kadar sert hatlı bir yüzü vardı, öyle kolay kolay unutulacak yüzlerden değildi. Regan da unutmamıştı. Nasıl unutabilirdi?

Merhaba, Keır. Görüşmeyeli uzun zaman oldu.

Genç adam hemen cevap vermedi. Biçimli burnunu, yeşil gözlerini, dolgun dudaklarını ve kızıl saçların çerçevelediği ince yüzünü bir süre inceledi. Dudaklarında acı bir gülümseme belirdi.

Neredeyse altı yıl olacak, dedi. Beni hatırlayacağından pek emin değildim. Pek değişmemişsin, Regan. Buraya doğru geldiğini görünce, seni hemen tanıdım. Reganin hiçbir konuşma girişiminde bulunmaması üzerine kaşlarını hafifçe kaldırdı. Oturabilir miyim?

Lütfen, dedi Regan başka çaresi olmadığını fark edince. Avustralyaya yerleştiğini sanıyordum.

Evet yerleştim. Gri gözlerinde rahatsızlık verici bir parıltı yanıp söndü. O sırada yeni bir yerden başlamanın iyi olacağını düşünmüştüm.

Regan, bir an, Keirin ceketini süzdü. Başarılı olmuşa benziyorsun, dedi.

Öyle diyebiliriz. Konuyu kapamak istediği belli oluyordu. Baban nasıl?

Reganın yüzü birden ciddileşti, Üç yıl önce öldü. Yalnız kaldım.

O kocaman evde tek başına mı yaşıyorsun?

Hizmetlileri saymazsak, öyle.

Keir, Yazık, dedi. Gerçekten yazık.. Cottam bence, tam bir aile evidir.

Regan onu susturmak istiyor, ama hiçbir şey demeden, donmuş gibi oturuyordu. Bir zamanlar Keir ona evlenme teklif etmiş ve Regan onu reddetmişti. Reddetmekle kalmamış, onunla alay etmiş, bir postacının oğluyla evlenmeyeceğini yüzüne karşı söylemişti. Şimdi de Keir. kendisiyle alay ediyor, geçmişi hatırlatıyordu. Ama Regan buna izin vermeyecekti.

Evlilik bana göre değil, dedi. Başıma buyruk olmayı yeğliyorum.

Hiçbir bağ ya da takıntın olmadan, öyle mi? Sesi yumuşaktı. Belki de bu konuda haklısın.

Regan istemeden, Sen evli misin? diye sordu

Zaman bulamadım. Belki de bu isteğim öldürüldü.

Yine onu iğneliyordu, ama Regan hiçbir tepki göstermemekte kararlıydı. Gitmem gerekiyor, dedi çantasına davranarak.

Kaçıyor musun?

Hayır, kaçmıyorum. Kaçacak bir şey yok.

Öyleyse otur da çayım bitir. Birer sıcak çay daha içelim.

Gri gözlerdeki kışkırtıcı ifade karşısında Re-ganın oturmaktan başka çaresi kalmadı. Bu davranışıyla ona boyun eğiyordu, ama bunu düşünmek istemedi. Keir Andersona bir zamanlar çok kötü davranmıştı. Artık aralarındaki ilişkinin bir önemi kalmadığına göre, onunla biraz daha oturup, gönlünü hoş edebilirdi.

Konuyu değiştirme amacıyla, İngiltereye temelli mi döndün? diye sordu.

Hayır, ziyaret için geldim. Midlandsa. gitmiştim. Oraya kadar gitmişken, eskiden oturduğum yerleri de şöyle bir dolaşayım dedim. Bulls He-adde kalıyorum. Orası da pek değişmemiş.

Altı yıl çok uzun bir süre değil, dedi Regan. Üstelik buralarda elli yıldır önemli bir değişiklik olmamış galiba.

İçinde yaşayanlar dışında. Dün, eski dostları bir arayayım dedim, ama Jake Carterdan başkasını bulamadım.

Ben kaldım, dedi Regan.

Sen eski arkadaşlardan sayılmazsın. Biz farklı çevrelerin insanlarıyız. Bir zamanlar bunu kendin söylemiştin.

Regan utanmıştı. özür diler gibi, O zamanlar burnu havada bir kızdım, dedi.

Evlenme konusunda öyleydin yalnızca. Birkaç hafta süreyle epeyce sıkı fıkı olmuştuk.

Bunu hatırlatmasına gerek yoktu. Regan her şeyi çok iyi hatırlıyordu. Keir tanıdığı erkeklerden çok farklıydı. Yirmi dört yaşında, ne istediğini bilen, güçlü bir gençti. Bir gece diskoda tanışmışlardı. Arkadaşları Keire değişik tepkiler göstermişlerdi. Bir bölümü kızmış, bazılan da alay etmişti. Ama Regan onların düşüncelerine hiç önem vermemişti. Keirle hiç gitmediği yerlere gitmiş, hiç kimseyle konuşamadığı konularda saatlerce tartışmış, hiç bilmediği duyguları tatmıştı. Gene de Keir, sının aşıp, bu on sekiz yaşındaki genç kızın saf duygularıyla oynamaya kalkışmamıştı. Regan onun kendisi hakkında neler hissettiğini çok iyi anlamış, ama herhangi bir önlem almamıştı. Sonunda Keir ona evlenme teklif etmişti. Ama Regan için Keir o sıralarda hiç önem taşımıyordu. Nasıl o kadar bencil olduğuna şimdi kendisi bile şaşıyordu.

Özür dilerim, dedi. Sana çok kötü davranmıştım.

Ama beni reddetmekte haklıydın, öyle değil mi?

Regan, çenesini mağrur bir tavırla kaldırarak, Evet. Ortak yanımız pek azdı, dedi.

Öyle mi? Çok yumuşak bir tonda sormuştu bu soruyu. Belki de bu konuda haklısın. Kendi istediğinin yapılmasına öyle alışıktın ki, benim fikirlerim sana ters gelebilirdi.

Onunla yine alay ediyordu, ama buna hakkı vardı. Regan gülerek başmı salladı. Hiç de öyle değil.

Bir süre konuşmadan oturdular. Sessizliği ilk bozan Keir oldu. Geçmişi bırakalım artık. Sen yenilerden söz et bana.

Pek bir şey yok, dedi Regan. Ama Keirin, yüzündeki ifade değişikliğini fark ettiğinin bilincindeydi. Aklına çılgınca bir fikir geliyordu. Aslında düşündüğü çok saçmaydı. Gülmemek için kendini zor tuttu. Ama belki de bu bir çözüm olabilirdi. Başka birini bulmalıydı, ama kimi? Böyle bir girişimi başka kim kabul ederdi?

Keir hala onun yüzündeki ifadeyi izliyordu. Seni rahatsız eden bir şey mi var? diye sordu.

Farkına varmadan, sözcükler dudaklarından döküldü: Evet var. Zor bir durumla karşı kar-şıyayım ve işin içinden nasıl sıyrılacağımı bilemiyorum.

Benimle konuşmak ister misin?

Regan biraz düşündükten sonra, Burada ol maz. Bu akşam hana yemeğe gelir misin? dedi.

Keir, bu davete şaşırdığını belli etmedi. iyi fikir. Otelin yemeklerinin çok iyi olduğu söylenemez.

İyi yemekten ne anlardı sanki? Ama aradan geçen zaman içinde zevkleri incelmiş olabilirdi. En azından iyi yemekle kötü yemek arasındaki farkı bildiği belliydi.

Hala mühendislik mi yapıyorsun? diye sordu.

Öyle sayılır. Saat kaçta geleyim?

Yedi buçuk dolaylarında. Yemekten önce birer içki içeriz. Mrs. Sullivandan, bu gece için özel bir yemek yapmasını isteyeceğim.

Bir tek kendin için özel aşçı mı tuttun?

Regan, Sık sık konuklar geliyor. Hem Mrs. SullivanlCottamda yıllardır çalışıyor, diye kendini savundu.

Biliyorum. Onu hatırlıyorum. Çok alıngan olmuşsun, Regan. Eskiden kendini savunma gereğini duymazdın.

Büyüdükçe hepimiz değişiyoruz.

Keir gülümsedi. Belki bazı bakımlardan. Senin ne kadar değiştiğini görmek ilginç olacak. Rögarım cevap vermesine fırsat vermeden hemen ayağa kalktı. Cüzdanından çıkardığı paraları masanın üzerine bıraktıktan sonra, Yedi buçukta görüşmek üzere, dedi ve paltosunu, giyip gitti.

Regan bir süre onun arkasından baktı. Daha şimdiden Keiri davet ettiğine pişman olmaya başlamıştı. Ama kaybedecek nesi vardı? Düşüncelerini uygulamak zorunda değildi, isterse fikrini değiştirebilirdi.

Kar tutmaya başlamıştı. Eve giden yolu zorlukla aldı. Bu durumda, belki de Keir gelemezdi. Arabası olup olmadığını sormak akima bile gelmemişti. Bu havalarda taksi şoförleri uzak yerlere gitmek istemiyorlardı.

İşleri oluruna bırakmaya karar verdi. Keir gelmezse, bu saçma fikri uygulamak zorunda kalmazdı. Ama o zaman da, başladığı yere geri dönmüş olacaktı.

Virajı dönünce evi gördü. Gerçekten tek kişi için çok büyüktü. Zamanla bu konuda bir şeyler yapardı. Ama şimdi, içinde doğup büyüdüğü bu evi, babasının haksız isteği içip kaybetmek istemiyordu.

Kapıyı Mr. Sullivan açtı. Neredeyse sizi aramaya çıkıyordum, dedi. Saat üçte evde olacağınızı söylemiştiniz.

Regan ona sevgiyle baktı. Sırtındaki paltoyu çıkarıp verdi. John Sullivan, otuz yıldan beri bu evde çalışmaktaydı. Babasının ölümünden sonra. neredeyse onun yerini almıştı. Onsuz yapamazdı. Ev satılırsa, eline rahatça geçinebileceği kadar para geçecekti, ama o zaman da bu iyi kalpli adamla karısı işsiz kalacaktı. Çok iyi bir hizmetkar olmasına karşılık, Johnun bu yaştan sonra yeni bir iş bulması çok zordu. Kendisi altmış üç,, karısı Ann de elli sekiz yaşındayken, emekliye ayrılmak zorunda kalacaklardı.

İşler umduğumdan da uzun sürdü, dedi Regan. Sonra da bir çay içtim. Bü gece yemeğe bir bey gelecek. Mrs. Sullivana söyler misin? Kar nedeniyle gelemeyebilir, o yüzden fazla zahmete girmesin.

Yalnız bir bey mi geliyor? John sanki tüm geleceği bu cevaba bağlıymış gibi Reganın yüzüne bakıyordu. Tanıdık birisi mi, Miss Regan?

Çok eskilerden. Konuğun kimliğini saklamanın anlamı yoktu. Cottamda herkes birbirini tanırdı. Tom Andersonun oğlu, Keir, dedi.

Anderson? John Sullivan kaşlarını çattı. Sakın...

Bilmem hatırlar mısın, Tom postanede çalışıyordu.

Şimdi hatırladım. Düş kırıklığına uğradığı belli oluyordu. Kansı öldükten sonra Avustralyaya gitmişti, öyle değil mi?

Oğlunun yanına gitmişti. Keir tatilini geçirmek için buraya gelmiş.

Tatil için garip bir zaman.

Haklısın ama kimbilir ne düşünmüştür. Belki de orada kış olmadığı için bu mevsimi seçmiştir. Regan bunları söylerken, bir yandan da masanın üzerinde duran mektuplara bakıyordu. Öğlen postasından bunlar mı çıktı? diye sordu.

Önemli bir mektup mu bekliyordunuz?

Yo, hayır, dedi Regan. Geleceği değiştirecek bir mektup gelir sanıyorum bazen.

Beklediğiniz bu... bey, acaba... Ne demek istediğimi anladınız sanırım, dedi Sullivan.

Regan güldü. Korkma, çatal bıçağı nasıl kullanacağını bilir. Eskiden de bilirdi zaten.

Eskiden mi?

Evet. Onu, Avustralyaya gitmeden önce de tanırdım. Doğrusunu istersen ona çok büyük bir kabalık etmiştim.

Şimdi kendinizi bağışlatmak istiyorsunuz, anlaşılan. Anlayışlı bir tavırla başını salladı! Çok iyi niyetli bir insansınız, Miss Regan, umarım o da bunu anlar.

Anlayacağından eminim. Yol kapanmazsa, saat yedi buçukta burada olacak. Sekize doğru sofraya otururuz.

Ya gelir de dönemezse, o zaman ne olacak?

O zaman geceyi burada geçirmek zorunda kalacak. Her ihtimale karşı Mary ona mavi odayı hazırlarsa, iyi olur. dedi Regan.

Ama o oda sizin odanızın bitişiği. Çok şaşırmıştı. Miss Regan...

Şaka ediyordum Hava nasıl olursa olsun, kalmak istemeyeceğinden eminim.

John Sullivan rahatlamış gibi başını salladı. Gidip Anne haber vereyim, diyerek çıktı.

Regan merdivenlerden yavaş yavaş yukarı çıkarken, pencereden, kann durmuş olduğunu gördü. Kafası çok karişıktı. Keir gelecek miydi? Gelirse ona planlarını açıklama cesaretini gösterebilecek miydi, yoksa son anda bu işten vaz mı geçecekti?

Keir Audisiyle kapının önünde durduğunda saat tam yedi buçuktu. Regan pencereden, onun arabadan inip kapıya ilerleyişini izledi. Kapının çalındığını duyunca derin bir nefes alıp, kararlı adımlarla aşağı inmeye başladı. işte Keir buradaydı! Regan ona ya sorununu olduğu gibi anlatacak ya da o cesareti bulamayacaktı. Ne yapacağını kendisi de bilmiyordu.

Holde John, Keirin paltosunu alıyordu. Yüzünden, Keirin giydiği gri takım elbiseyi beğenmediği açıkça belli oluyordu. Katı kuralcı, John, erkeklerin gece yemeklerinde lacivert ya da siyah giymelerini beklerdi hep. Bu tür kuralların geçmişte kaldığını kabul etmek istemezdi.

Aslında Regan da Johnun istediği gibi gi-yinmemişti. Kısa ve dar bir elbise seçmişti. Yanından geçerken Johna gülümsedikten sonra, elini konuğuna uzattı.

Geldiğine sevindim. Şansına kar da durdu, dedi.

Tekrar yağacağını söyledi radyo, dedi Keir. Hem şiddetli bir tipi bekleniyormuş.

Geri dönmekte zorluk çekeceksin demek ki.

Keir yavaşça gülümsedi. İçkiden söz etmiştin. Nerede? İliklerime kadar üşüdüm.

Bu tarafa geçelim. Birlikte yürümeye başladılar. Bu geniş omuzlu, uzun boylu adamın yanında Reganın sinirleri gerilmeye başlamıştı. İçkilerimizi babamın çalışma odasında içelim. Oranın salondan daha rahat bir havası vardır. Babam yemeklerden- sonra konyağını genellikle bu odada içerdi. Artık, ben de kahvemi orada içmekten hoşlanıyorum. İstersen bu goce de öyle yapabiliriz.

Neden olmasın? Fikir Keirin hoşuna gitmişe benziyordu. Eğer konuşacak konu bulamazsak, kitap da okuyabiliriz.

Benimle alay eniyorsun! Regan onu azarlamaya başlayacakken kendini tuttu. Bunu kendi istemişti, kızmaya hiç hakkı yoktu. Neden bu kadar sinirliydi sanki? Kimse onu bu işe zorlamıyordu. Aynca fikir, tümüyle kendisine aitti.

Babasınm çalışma odası gerçekten çok rahat bir yerdi. Regan eliyle içkilerin durduğu masayı işaret etti. Kendine bir içki hazırlar mısın? E-ğer istediğin başka bir şey varsa, Johna söyleyelim.

Keir içkiler arasından bir viski seçti. Şişeyi eline alıp, Bu tip viskinin çok zor bulunduğunu sanıyordum, deldi.

Regan, Bilemem. Ben hiç viski içmem dedi. Keirin kendi bardağına içkisini koymasını sa bırla bekledikten sonra, sakin bir sesle, Bana da bir şeri koyar mısın, lütfen, diye ekledi.

Özür dilerim, Keir hiç istifini bozmamıştı. Aklım başka yerdeydi.

Regan buna inanmamıştı, özellikle önce ora he istediğini sormaktan kaçındığını biliyordu. Ama neden? Onu ekletmek için mi? Yoksa onu önemsemediğini göstermek için mi? Aradan altı yıl geçmişti. Keirin nasıl bir adam olduğunu bilmiyordu. Belki de, altı yıl öncesinin öcünü alıyordu şimdi ondan. Ama istediğini yapabilirdi. Kime zaran dokunurdu artık?

Bardakları ellerinde koltuklara oturdukları zaman. Ftegan, Bana Avustralyadan söz etsene, dedi.

Keir hemen istediğini yaptı, Sydney bölgesini anlatmaya koyuldu. Ama kendinden pek söz etmiyordu. Regan onun hakkında pek bir şey öğrenememişti. Yalnızca mühendislik yaptığını ve sık sık ülkeyi dolaştığını anlamıştı.

Ya baban? Seninle mi oturuyor. diye sordu.

Babam birkaç yıl önce tekrar evlendi. Kentin öbür yakasında oturuyorlar.

Demek bir üvey annen var.

Kim, Alice mi? Kocaman bir gülümseme yüzünü aydınlattı. O bir üvey anne değil, tatlı bir melektir. Babamı yeniden hayata döndürdü.

Buna sevindim. Konuşacak şey kalmamıştı. Geçmişten söz edemezdi. O zaman geriye konuşacak pek bir şey kalmıyordu.

Ama Keir durumu kurtardı, konuyu politikaya çevirdi. Yemek boyunca bu konuyu tartıştılar. Keir konunun dışına çıkmamaya büyük bir özen gösteriyordu. Yemek bittikten sonra birlikte çalışma odasına geçtiler. John onlara kahve ve konyak getirdi. Regan içkisinden bir yudum aldıktan sonra kendisini daha rahat hissetmeye başladı. Ama bir türlü konuya giremiyordu.

Keir gene bilmeden ona yardımcı oldu. Yanına gelip bardağını aidi. Sonra onu ayağa kaldırdı, kendine çekip öptü. Dudakları sertti. Bir süre sonra Reganı bırakıp gözlerinin içine baktı.

Beni neden çağırdın, Regan? diye sordu. Kaldığımız yerden devam etmek için değildi herhalde?

Regan titreyen bacaklarına bir destek arar gibi yanında duran koltuğa dayandı. Bir bakıma öyle sayılır, dedi. Ama anladığın biçimde değil. Beni bir daha öpmeni istemiyorum, Keir. Hiçbir zaman. Anlıyor musun beni?

Seni öpmemek olanaksız, dedi Keir omuzlarını hafifçe silkerek. Şimdi, benden ne istediğini anlatır mısın, lütfen?

Çok zor. Yani anlatmak demek istiyorum.

Dene bakalım.

Pekala. Keirden uzaklaştı. Bardağına biraz daha konyak doldurdu. Para kazanmak istermisin?

Kısa süren bir sessizlikten sonra Keir, Ne kadar? diye sordu.

On bin. İçki bardağını elinde sıkı sıkı tutuyordu. Başını kaldırıp Keire baktı, ne düşündüğünü anlayamadı. Yeterli mi? diye sordu.

Karşılığındabenden ne beklediğine bağlı.

Çok basit. Regan derin bir soluk aldı. Benimle evlenmeni istiyorum.

İKİNCİ BÖLÜM

Keir böyle bir teklif beklemiyordu. Uzun bir süre sessiz kaldı. Yüzüne bakmakta olan Regan, onun dudaklarının aldığı biçimden korkmaya başlamıştı.

-Bu bir şaka mı? diye sordu Keir sonunda. Çünkü, öyleyse, ben de şaka anlayışımı sana gösterebilirim.

-Şaka değil. Başka seçeneğim olsa, sana böyle bir teklifte bulunmazdım. Beş haftaya kadar yirmi beşimi dolduruyorum ve eğer o zamana kadar kendime bir koca bulamazsam, bu ev elimden gidecek. İşte bu kadar basit.

Basit ha? Bir kahkaha attı. Öyle tabii! Senin için koca bulmak zor olmamalı. Seninle evlenmeye can atan, en azından bir düzine adam vardır.

Ama yalnız kağıt üzerinde geçerli olacak bir evlilik için değil, dedi Regan. Keirin yüzündeki ifadenin değiştiğini gördü.

Anlıyorum, daha doğrusu anlamaya başlıyorum. Bu babanın fikri olmalı, değil mi? Uzağı gören, ama ne yazık ki duygusal yönü olmayan bir adamdı. Senin her tür koşula kolaylıkla uyabileceğini düşündü demek.

Sorun koşullara uymak değil, dedi Regan tersçe Sorun, evlenmek istediğim bir erkekle karşılaşmamış olmam.

O zaman neden evden vazgeçmiyorsun?

Bunu da yapmak istemiyorum. Babamın yaş sınırı koyması kötü oldu. İstediğim gibi birini bulunca evleneceğim kuşkusuz. Ama sevmediğim biriyle evlenemem.

Keirin dudakları büküldü. Birini seveceğin günü görmek isterdim, dedi. Bu anlaşma ne kadar zaman için geçerli olacak?

İkimizden biri bu işten kurtulmak isteyinceye kadar, dedi Regan.

Ee, sonra?

Regan omuzlarını silkti. Hemen boşanırız. Zaten ayn yaşayacağız.

Sen burada, ben Avustralyada mı? diye sordu Keir.

Evet. Senden tek istediğim, soyadını almak. Kısa vadeli bir borç da diyebiliriz.

Çök bir şey istemiyorsun. Hele on bin sterlin için, az bile istediğin söylenebilir.

Demek kabul ediyorsun?

Neden olmasın? Omuzlarını silkti. Para kazanmanın daha zor yollan da var. Bu iş ne zaman gerçekleşecek?

Hemen, yani işlemler tamamlanır tamamlanmaz. Keirin bu kadar çabuk kabul etmesine bir türlü inanamıyordu. Yumuşak bir sesle, Bu paraya çok ihtiyacın olmalı, dedi.

Belki. Sesi hiçbir duygusunu ele vermiyordu. Yann sabah ilk iş, işlemleri başlatınm. Ev sorunu da yok. Her şey yolunda giderse, perşembeye hikah kıyılır.

Reganın sesi kendine bile yabancı geliyordu. Masraflan ben karşılayacağım, tabii.

Nikah memurluğunda kıyılacak bir nikahın
pek masraflı olacağını sanmıyorum, ben verebilirim.

Reganın boğazı kurumuştu. Demek Mrs. An-derson olacaktı! Bunu düşünmesi için deli olması gerekirdi.

Keir, aklından geçenleri okumuş gibi, Önünde iki üç gün daha var, istersen fikrini değiştirebilirsin, dedi.

Hayır, caymayacağım, dedi Regan kesin bir ifadeyle. Son umudum sensin.

Son umut! Ne garip değil mi? Kader bazen insanlara ne oyunlar oynuyor. Bu sabahki falımda, yeni bir maceraya atılacağım yazılıydı. Bundan sonra yıldız fallarını daha dikkatli okuyacağım. Bir an sustu. Bu arada, bir konyak daha içsem iyi olacak.

İstediğin kadar al. Keir içkilerin durduğu masaya doğru ilerlerken, Regan oradan uzaklaştı. Her yanı titriyordu. Koltuğa oturup başını arkaya yasladı.

Bana her şeyi olduğu gibi anlatsan iyi olur, dedi Keir masaya yaslanarak. Baban vasiyetinde ne yazmış?

Regan hiçbir şey saklamadan, vasiyeti ona anlattı. Sözünü bitirdiğinde, Keirin kısık gözlerle kendisine baktığını gördü.

Otuzuna gelmeden babanın bıraktıkları senin denetimine geçmiyorsa, bana bu on bin sterlini nereden bulup vereceksin? Babanın işlerini idare edenler avans vermek istemeyebilirler.

Endişelenmene gerek yok, dedi Regan. Büyükannemden kalan para var. Perşembeye kadar çeki hazırlarım.
O zaman da senin elinde pek bir şey kalmayacak.
İhtiyacım olan parayı ve ev masrailarım her zaman, aile avukatımız olan Matt Swainden alırım. Vasiyetteki koşulu yerine getireceğime göre, bu para kesilmeyecek. İstediğim gibi yaşamamı sağlayacak kadar gelirim var.
Para sıkıntın olmadığı belli, ama kendini yalnız hissetmiyor musun?
Dostlarım var. Sonra Sullivanlar yanımda. Ayrıca, sana daha önce de söylemiştim, yalnızlığı seviyorum.
İstediğin gibi hareket etmek istiyorsun, öy-ie değil mi? Sen garip bir insansın, Regan.
Bu seni ilgilendirmez, dedi Regan kısaca. İçkini bitirdiysen, bir an önce gitmen iyi olur. Bu akşam erken yatmak istiyorum.
Nasıl istersen. İçkisini bir dikişte içip bitirdi. Perşembeden önce görüşecek miyiz?
Hayır. dedi Regan. Sana iletmek istediğim bir konu olursa, oteline telefon ederim.
Odamda olmayabilirim.
O zaman beni araman için sana mesaj bırakırım. Ama beyle bir şeyin gerekeceğini hiç sanmıyorum.
Bakarsın bir terslik çıkar. Son anda kaybetmek istemem.
Korkma bir şey kaybetmeyeceksin. Özgürlüğün bile elinden alınmayacak. Nikahı sabaha ayarlayabilirsen, perşembe günü, öğleden sonra, ilk uçakla Avustralyaya dönebilirsin.
Ya yüzük?
Tanrı aşkına! Regan bir an gözlerini yumdu. Açtığında karşısında Keirin cevap bekleyen yüzünü gördü. Bu konuda da bir sorun yok. Büyükannemin nikah yüzüğünü kullanabilirim. Bütün mücevherlerini bana bırakmıştı. Parmağıma biraz bol gelebilir ama önemli değil. Büyükannesinin, sağ JpjNİi, yüzüğünün böyle bir biçimde kullanılmasına ne diyeceğini düşünmek bile istemiyordu. Titrek bir sesle, Lütfen gider misin Keir? dedi. John sana paltonu verir.
Güneyden esen sıcak rüzgar çarşamba akşa mı karlan eritti. Ertesi sabah ker yer, eryen kardan kalan su. birikintileriyle doluydu. Hava da kapalı ve sıkıntılıydı.
Regan kente doğru arabasını sürerken, içinden, Gelin olmak için ne güzel bir gün, diye alay etti. Aslında hava umurunda bile değildi. Mutlu bir beraberliğin peşinde değildi. Kısa bir süre ONeil soyadı, Anderson olarak değiştirilecekti. Ama pek az kişi bunu bilecekti. Herhangi bir dolandırıcılık söz konusu olmadığı sürece, ya sal olarak, eski soyadını kullanmakta serbestti.
Johna planını çarşamba gecesi açıklamıştı. Hoşuna gitmemesine karşın, gerçekleri olduğu gibi kabul etmişti. Hatta, bunca senedir çalıştığı yerden çıkmayacağı için rahatlamıştı. Regan da, hem onlar, hem kendi için seviniyordu. Artık geri dönemezdi
Nikah dairesine girdiğinde, Keiri orada buldu. Üzerine iyi dikilmiş, koyu çizgili bir takım giymişti Regan ise, birkaç kez giydiği gri bir elbiseyle gelmişti. Gelin gibi süslenmeyi gereksiz bulmuştu.
Kçir çok ciddiydi. Yüzünde ne bir gülümseme, ne ds alay vardı. Reg°i kendi kendine, On bin sterlin için böyle davranıyor, diye düşündü.
Çeki hazırlamış, çantasına koymuştu. Nikah işlemleri biter bitmez Keire verecekti.
Hazır mısın? diye soran Kcire bat.yla olumlu bir işaret yaptı.
Regan nikah memurunu seçerken, babasının eski bir1 dostunu istemişti. Böylecç evliliği gizli kalacaktı. Ama şahitleri düşünmemişti. Orada çalışan iki kişi gelmişti vc Regan, odaya girer girmez, kendisini tanıdıklarını anladı. Evlilik haberi çok kısa bir sürede çevreye yayılacaktı.
Onları nasıl susturabileceğiiii düşünmekten, nikah memurunun söylediklerini dinleyemedi. Memur ona ikinci kez sorduğu zaman ancak kendine geldi. Cevabını sakin bir sesle söyledikten sonra Keirin cevabını, sonra da nikah memurunun son sözlerini dinledi. Rüyada gibiydi. Kendini hiç de evli hissetmiyordu. Ama acı gerçek buydu.
Regan kafasını toparlamaya çalıştı. Artık üzülmenin hiçbir yaran voktu. Olan olmuştu. Çıkacak dedikoduya de, aldırmamaktan başka ça-esi yoktu. Bir süre herkes onun bu gizli evliliği neden yaptığını

merak edecekti, ama o söylenenlerin üzerinde durmazsa, sonunda başkaları da bıkıp konuyu kapatırlardı. Aslında onu endişelendiren, yakın arkadaşları, özellikle de Robin Sayersdı. Robin Sayers, ona üç kez evlenme teklif etmiş, Regan da ona, ne bir evet ne de ıia-yır demişti.

Eee? dedi Keir sabırsız bir sesle. Böyle sokağın ortasında mı vedalaşacağız?

Tabii ki hayır. Artık kocası olan bu adama inanmaz gözlerle bakıyordu. Öğle yemeğini bizim evde yeriz diye düşünmüştüm. Sonra, yoluna gitmekte serbestsin.

Paramı aldıktan sonra mı?

Aramızda basit ve açık bir pazarlık yapmıştık.

Evet yapmıştık. Haydi gidelim.

İki araba arka arkaya eve doğru yola çıktılar. Regan öndeki arabadaydı. Aynadan Keiri görüyordu. Yemekten sonra hayatımdan çıkacak, diye düşündü.

John onları kapıda karşıladı, yüzü maske takmış gibi ifadesizdi. Ama Regan, gözlerindeki üzüntüyü hemen gördü. Onu daha fazla üzmemek için, Cottamm kurtulmasından başka tasası yokmuş gibi çok neşeli davranmaya çalıştı.

Mrs. Sullivan onlara, çok güzel bir yemek hazırlamıştı. Ama Regan yemeğin tadına varamı-yordu. Keir ise, hayatmdan çok memnun görünüyor, yemeğini büyük bir iştahla yiyordu.

Şampanya yok mu? diye sordu. Çok yazık. Düğünlerde şampanya içildiğini sanırdım.

Regan, Kutlanacak bir şey varsa içilir, diye cevap verdi. Eğer istersen, kahvenle bir puro içebilirsin. Babamdan çok iyi purolar kaldı. U-marım bozulmamışlardır.

Ben sigara içmem. Hatırlarsan, eskiden de hiç içmezdim.

Başlamış olabileceğini düşünmüştüm.

Başka kötü alışkanlıklarla birlikte mi? Gülümsedi, arkasına yaslanıp pırıl pınl parlayan masayı süzmeye başladı. Beni masanın başına oturtmak kimin fikriydi? diye sordu.

Benim, dedi Regan. Şu anda senin için yapabileceğim en uygun hareket buydu. Anlamlı anlamlı saatine baktı. Çeki getireyim, diyerek kalktı.

Keir yerinden kıpırdamadan onu izliyordu. Regan, çantasından çeki çıkarıp ona verirken yüzünün ifadesi değişmedi. Bakışlarını Reganın gözlerine dikti, elinde tuttuğu kağıda bakmadan, kararlı bir tavırla çeki yırttı.

Senin paranı istemiyorum, dedi. Benim yeterince param var.

Regan bembeyaz olmuştu, kalbi deli gibi çarpıyordu. Konuşacak gücü bulduğu zaman, boğuk bir sesle, O zaman benden ne istiyorsun? diye sordu.

Seni. Sesi kararlıydı. Seni istiyorum, Reğan. Hep istemiştim.

Odaya büyük bir sessizlik çöktü. Regan inanmaz gözlerle, karşısında duran Keire bakıyordu.

Ciddi olamazsın, diye fısıldadı sonunda. Seninle bir anlaşma yapmıştık, Keir.

Seninle evlendik, bu da bana bazı haklar sağlar.

Hayır sağlamaz! Öfkeden gözleri parlıyordu, yanakları, kızarmıştı. Bu düşünceleri kafandan bir an önce atsan iyi olur, duyuyor musun beni? O evlenme cüzdanının hiçbir önemi yok. O bir kağıt parçasından başka bir şey değil.

İlgili kişilere bunu açıklamanı isterdim. Onların gözünde o cüzdan çok önemlidir:

Pekala. Yumruklarını sıkmış, kendine hakim olmaya çalışıyordu. Yasalara göre evli sayılıyoruz, ama yirminci yüzyılda yaşadığımızı unutuyorsun. Evli olmamız, üzerimde hak iddia etmeni gerektirmez!

Bunların benim için hiçbir önemi yok, dedi Keir. Buralara kadar, bir zamanlar beni ap-
tal yerine koymuş olan bir kızdan intikam almak için gelmiştim. Sen de bana bu olanağı gümüş tepsi içinde sundun. Şimdi bundan yararlanmamamı bekleyemezsin benden herhalde? Bakışları Reganın bedeninde dolaştıktan sonra dolgun göğüsleri üzerinde dürdü. Hep çıplak halinin, giyimli halin kadar güzel olup olmadığını merak ederdim, birazdan bunu da öğreneceğim. Sana sahip olacağım, Regan. Altı yıl önce benim olması gerekeni şimdi alacağım.

Ben de bunları yapmana göz mü yumacağım? Sesi gittikçe yükseliyordu. Burada kalabileceğini düşünmen komik! Burası benim evim. Burada sana yer yok!

Öyleyse beni dışarı at. istersen Johnu çağır, ona attır.

Regan dudaklarını ısırdı. Bu kendi sorunuydu, Johndan ya da bir başkasından yardım isteyemezdi. Gücü Keiri evden dışan atmaya yetmeyeceğine göre, onu kandırıp tatlılıkla evden çıkarmanın yollarını aramalıydı.

Benden daha fazla para istiyorsan, istediğin parayı bulabilirim. dedi zorlukla. Ama bu birkaç günümü alır.

Keirin yüzü hala çok sertti. Sana daha önce de söyledim, senin parana ihtiyacım yok benim. Şunu iyice aklına sok, beni parayla satın alamazsın.

Ben de senin önerini kabul etmeye niyetli değilim!

Keir, Önermiyorum, diye cevap verdi. İstiyorum. Bana olan borcunu ödemenin zamanı geldi. Sandalyesini itip ayağa kalktı, Regana doğru ilerledi. Korkulacak bir şey değil, sen de göreceksin. Altı yıl boyunca hep bunu düşledim.

Denemek için de birçok kadın bulmuşsun-dur.

Tek ve biricik aşkımı unutturmaya, yetecek kadar değil. Her şeyimi ayaklarının altına sermiştim, Regan. Şimdi sıra sende. Bana yatak o-danı göster. Zaten yeterince bekledim.

Koluna dokunan el, her yanının ürpermesine neden oldu. Hışımla silkindi, boyun eğmeye hiç niyeti yoktu. Anlaşmamızın dışında hiçbir şey yapmayacağım. Eğer buradan hemen çıkmazsan, polis çağırırım!

Polise ne diyeceksin? Kocanın, sandığın kadar aptal olmadığını mi? Keir başını salladı. Bu konuda onlar hiçbir şey yapamaz. Bu işten kurtulmanın tek yolu, beni mahkemeye vermen-dir. Ancak, o zaman da hakime, durumu bütün açıklığıyla anlatman gerekecek. Benden ayrılmak istemen için geçerli nedenlerin olmalı. Ama ben sana bu olanağı sağlamayacağım.

Regan çok sarsılmıştı. Keir her şeyi hesaplamıştı. Sanki böyle olacağını başından beri biliyordu. Ama Reganm ona böyle bir öneriyle geleceğini nereden bilebilirdi?

Regan bu kez başka bir yola başvurdu. Keir, daha önce sana karşı kaba davrandığım için üzüldüğümü söylemiştim. O zamanlar daha on sekiz yaşında, dünyada hiçbir tasası olmayan genç bir kızdım. Ama artık değiştim.

Değişmemişsin. Sesi yumuşak çıkıyordu. Hala insanları kendi çıkarların için kullanıyorsun. Ama bu kez benden kaçamayacaksın, Regan. Seni istiyorum, hem de şimdi. İstersen yu-
kan, yatak odasına çıkalım, istersen burada. . Benim için fark etmez. Ama John ansızın içeri girerse, çok şaşınr herhalde.

Regan, gururunu çiğneyemezdi. Eğer ondan özür dilemesini bekliyorsa, daha çok beklerdi. Keire bu zevki tattırmayacak! İsteklerine boyun eğmekle ondan kurtulacaksa, o zaman bu yolu yeğlerdi. Belki de, hiç tepki göstermemek le, onun hakkındaki düşüncelerini belirtmiş o-lur, Keir de utanıp giderdi.

Dudaklarında aşağılayıcı bir gülümsemeyle Keire döndü. Nasıl istersen, Ker. Sana karşı koymayacağım, dedi.

Keirın gözlerinde bir ışık yanıp söndü, ama vazgeçmedi, öyleyse bana yolu göster.

Yukarı çıkana kadar hiçbir hizmetkarla karşılaşmadılar. Regan öfkeyle merdivenleri tırmanıyordu. Yatak odası koridorun hemen sonundaydı. Açık bıraktığı camdan içeri hafif bir esinti göliyordu. Aceleyle pencereyi kapattı. Evin soğuk olmamasına karşın üşüyordu.

Kapınm yavaşça kapandığım duydu, sonra, Keirin ceketini çıkardığını anladı. Elleri bluzunun düğmelerine gitti. Bu iş ne kadar çabuk biterse o kadar iyi olacaktı.

Sıra, üçüncü düğmeye geldiğinde, dahi fazla dayanamayacağını anladı. Hayır, bu işi yapamazdı! Yapmayacaktı! Keir onu zorlayamazdı!

Keir yavaşça yanına geldi. Kravatır.i çıkarmış, gömleğinin düğmelerini de açmıştı.

Beni bu zevkten mahrum etmeyeceksin umarım, dedi Reganın ellerini iterek. -Seni soymayı çok uzun bir süreden beri düşlüyordum.

Regan, Ben oyuncak bebek değilim! diye bağırdı.

Biliyorum. Keir gülümsüyordu. Gözlerindeki pırıltı Reganı rahatsız etmişti. Sen genç bir kadınsın ve öyle davranacaksın! Robot gibi olmam istemiyorum.

Neler düşündüğünü anlamıştı demek. Çırpınmaya başladı. Ama Keir kapıyı kilitlemişti. Zaten Regan da Johndan yardım isteyemezdi.

Keir ondan çok güçlüydü. Reganı kucağma aldığı gibi yatağın üzerine yatırdı ve kalkmasını engellemek için kollarından bastırdı. Bir yandan da onu öpmeye başlamıştı.

Regan hiç böyle öpülmemişti. Bütün vücudunu bir ürperme sardı. Keiriin dudakları rahat durmuyor, içindeki ateşi iyice körüklüyordu. Re gan birden, ona daha fazla karşı koyamayacağ: m fark etti.

Keir öpüşlerine ara verince, Regan birden ayıldı. Özerinde iç çamaşırından başka bir şey kalmamıştı. Keir ise hala giyinikti.

Gördün mü? diye mırıldandı Keir. Sana bu işin hiç de zor olmadığını söylemiştim. Bu anı ne kadar çok düşlediğimi bir bilsen. Çok güzelsin, Regan. Tatlı tatlı Reganı okşamaya başladı. Regan dayanamayıp inledi. Hoşlanıyorsun, değil mi? Bu daha bir başlangıç. Tıpkı benim seni istediğim gibi, senin ie beni istemeni sağlayacağım. O zaman bir başkasının duygularıyla oynamanın ne demek olduğunu çok iyi anlayacaksın. Seni okşamama izin verip, sonra da masum havalara bürünüp beni nasıl ittiğini hatırlıyor musun? O zamanlar sana kızmıyordum, çünkü, gerçekten masum öldüğüne inanıyordum.

Öyleydim.. Gözleri kapalı yatıyordu Regan.

Bedenen belki, ama kafaca değildin. Beni ağına çekmesini çok iyi biliyordun.

Keir... Zorlukla konuşuyordu sanki. ...Böyle konuşma. Sana ne yararı... Bakışları karşılaşınca sustu.

İstediğimi elde etmemin mi? diye cümlesini tamamladı Keir. Seni hak ettiğin gibi kullanmamın mı? Hayır, bu yeterli değil. Bana yalvardığını duymak istiyorum. Sana sahip olmam için bana yalvarmanı.

Hiçbir zaman! Bunu hiçbir zaman yapmayacağım!

Yapacaksın. İnan bana. Anı bir hareketle doğrulup oturdu Ve Reganın şaşkın bakışları altında düğmelerini iliklemeye başladı. Sakin bir sesle, Benim hiç acelem yok, önümüzde daha uzun günler ve geceler var, dedi.

Regan elini kaldırdı, tam suratına indirecekken Keir havada yakaladı. Ben nazik bir bey değilim, dedi sertçe. Dışardan bakınca değişmiş gibi görünebilirim, ama aslında eskisi gibiyim.

Kaba adam!

Keirin dudaklarında bir gülümseme belirdi-Artık kalkıp giyinsen iyi olur.

Buradan hemen çıkıp.git! dedi Regan.

Keir, sakin bir sesle, Ben senin koçanım ve burada kalacağım, diye cevap verdi. Valizim arabada, onu alıp hemen geleceğim.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Keir gidi oe Regan banyoya girip kapıyı kilitledi. Bir an için. Kefr evden çıkınca evin dış kapısını da kilitlemek gibi delice bir fikre kapılmış, ama mantığı ona, bunun hiç de yerinde bir davranış olmadığını söylemişti. Keir gibi bir a-dam, hiç sıkılmadan pencerelerden birinin ca- i mını kırıp içeri girebilirdi. Regan böyle bir rezalete dayanamazdı!

Banyodan çıktığında, Keiri odada oturur buldu. Kapının yanında bir valiz duruyordu

Valizimi boşaltjtım. Ortadan kaldırtenn iyi olur. Gerekince isterim, dedi sakin bir tavırla.

Ne zaman gerekecek?

Belli olniaz

Regan ona küçümseyen bir tavırla baktı. Daha çok şey elde etmek varken, on bin sterlini alıp gitmek istemiyorsun anlaşılan.

Keir hiç etkilenmemiş gibi duruyordu. Böyle düşünmek seni rahatlatıyorsa, sesimi çıkarmayacağım. Bu arada, ben de bir duş yapayım. Set uzun uzun yıkandın nasıl olsa.

Dokunduğun yerleri bol suyla yıkamak ihtiyacını hissettim.

Keir çok kcyiflenmişti. Demek bu evde daha çok su kullanılacak. Reganm yüzündeki ifadeyi görünce başını salladı. Hemen şimdi değil, canım. Daha sonra. Balayına çıkanlar bile ara sıra dinlenirler.

Günümüzün geri kalan bölümünü dinlenip, sohbet ederek, yani birbirimizi tanımaya çalışarak geçireceğiz. Bu arada sen de bana, son altı yılda neler yaptığını anlatırsın.

Sana saati bile söylemem.

Sormama da gerek yok zaten, dedi Keir, kuru bir sesle. Evin her yanında saat var. Ses tonu gittikçe ciddileşiyordu. Kendini bu fikre alıştırsan iyi olur Regan. Eninde sonunda senden istediklerimi bana vermek zorunda kalacaksın., Ne kadar zaman alacağı umurumda bile değil.

Regan sessizce banyoya giden Keirin arkasından baktı, kendisini dinlemeyeceğini çok iyi biliyordu. Birden gardıroba gidip kapısını açtı. Keirın giysileri ve iç çamaşırları konmuştu. Fazla bir eşyası yoktu, ama bunları da ait oldukları yere yerleştirmekte gecikmemişti. Takımların etiketlerine bakarak kalitelerini öğrenmek istediyse de hepsi Avustralya malı olduğundan hiçbir fikir edinemedi. Cepleri boştu. Keirin Avustralyayla ilgili geçmişi onun için tam bir sırdı.

Birden, Keirin banyoda olmasından yararlanıp giyinmesi gerektiğini hatırladı. Hemen çekmeceden çıkardığı temiz iç çamaşırlarını ve bir örgü takımı üzerine geçirdi.

Birkaç dakika sonra Keir banyodan çıktı. Üzerinde beline sardığı havludan başka bir şey yoktu. Hiçbir rahatsızlık belirtisi göstermeden, dolaptan iç çamaşırlarını aldı ve havluyu belinden çıkarıp giyinmeye başladı. Arkası Regana dönüktü ve yalnızca birkaç saniye çıplak kalmıştı, ama yine de Reganın yanakları kıpkırmızı kesilmişti. Bir türlü başını çeviremiyordu. O adaleli sırt, incecik bel, damarlarında dolaşan kanın akışını hızlandırıyordu. Sanki gözle görülmeyen bir düşmanla mücadele ediyormuş gibi bir hisse kapılmıştı.

Keir ansızın ondan yana döndü, yüzündeki ifadeyi görünce, alaycı bir tavırla, Ömründe hiç çıplak erkek görmedin mi? diye sordu.

Önümde gösteri yapanını görmedim. Regan soğukkanlı olmaya çalışıyordu. Bilerek yaptın değil mi? Neden? Seni çıplak görmenin başımı döndüreceğini mi sandın yoksa?

Keir güldü. Bundan, ben elbiselerimi giyerken değil, soyunurken kork. Şimdilik rahatsın.

Ne biçim bir adamsın sen? Sesinin titremesini kontrol edememişti. Altı yıl boyunca yalnız öç almayı düşünen bir adamın, aklından zoru olmalı.

Ben hiçbir şey planlamamıştım. Sesi sakindi. O kahveye girerken görünceye kadar, seni aramayı bile aklıma getirmemiştim.

Ama bana dedin ki...

Ne dediğimi çok iyi biliyorum. Omuzlarını silkti. Seni arada bir düşündüğüm oluyordu... Görmek istediğimi de çok iyi biliyordum, ama hepsi bu. Bana yaptığın teklif, Tanrının bir armağanı oldu benim için.

Regan öfkeyle, Şeytanın armağanıdır, dedi. Cehenneme gittiğin gün, yerini bulmuş olacaksın.

Arkadaşlarımın çoğu da orada olacaktır, dedi gömleğini pantolonunun içine sokarken. Çocukluk etmekten vazgeç artık Regan. Böyle şeyler söyleyerek beni etkileyemezsin.

Regan içini çekti. Bu oyunu daha ne kadar sürdürmeyi düşünüyorsun? diye sordu.

Her şey senin tutumuna bağlı.

Bu sözler üzerine Regan tartışmaktan vazgeçti. Keir ondan öç almaya kararlıydı, ama Regan dr boyun eğmeye niyetli değildi. Keirden kurtulmanın bir yolu olmalıydı.

Ancak bunun pek kolay olmayacağı açıktı. Ev düzenine hiçbir biçimde karışmamasına karşılık, varlığı evde hissedilmişti. Keiri evden atmak için galiba kaba kuvvete başvurmak gerekiyordu. Ama evin içinde bunu yapabilecek güçte erkek yoktu.

Yemekten biraz önce, John, Reganı çalışma odasında yakalladı.

Haddim olmayarak işinize karışıyorum ama Mr. Andersonm öğle yemeğinden sonra gideceğini söylemiştiniz bana. Kaldığına, göre, ona bir oda hazırlayalım mı?s. Yüzünden, bu konuyu açmaktan hiç hoşlanmadığı hemen belli oluyordu.

Regan elinde tuttuğu kitabı yerine koyduktan sonra Johna döndü. Yüzüne bakmaktan kaçınıyordu, Ama durumu açıklaması gerekiyordu. Yalan söyleyemezdi.

Oda hazırlanması gerekmez. dedi, elinden geldiğince soğukkanlı olmaya çalışarak. Mr. An-derson benim odamda yatacak.

-Ama o... yoksa... Birden bir hizmetkar olduğunu hatırlayarak, kendin toparladı. Özür dilerim, galiba yanlış anlamışım.

Hiç önemi yok. Başka ne söyleyebilirdi ki? Johna gerçeği söylemenin anlamı yoktu. Fikrini değiştirdiğini sanması daha iyi olurdu. Keir le bu anlaşmayı . yaptığı zamun zaten Johnun gözünden biraz düşmüştü, biraz daha düşmesi

Hm

hiçbir şey değiştirmezdi.

Tam bu sırada Keir göründü. Hah, işte bura daymışsın, dedi. Ben de nereye gittiğini merak etmeye başlamıştım. Odaya girip onlara yaklaştı. Kapıya yönelen Johna bakarak, Yemekten önce bir içki içmemizi önerecektim. Neden sen de bize katılmıyorsun, John? dedi.

Başka bir zaman olsa, Regan, Johnun yüzünde beliren ifadeye kahkahalarla gülerdi, ama o anda kızdı. Keir işleri fazla ileri götürüyordu.

John içki içmez, dedi soğuk bir sesle. Sonra, Hazır olur olmaz yemeğe otururuz, diye ekledi.

Keir kapıyı kapatıp çıkan Johnun arkasından alaylı bir tavırla baktı. Birinci ders mi?

Eski kuralları değiştirmeye kalkma, dedi Regan küçümseyen bir tavırla. Hepimiz eşitiz havasına girerek Johnu kendi yanına çekmeye çalışman anlamsız. O, bu tür eşitliklerden pek hoşlanmaz.

Keir, O da en az senin kadar kuralcı oir insan, dedi. Bardaklara içki doldurdu. Mr. Sullivan konusunda pek bir şey yapabileceğimi sanmıyorum. Alışkanlıklarına çok bağlı. Elindeki kadehlerden birini Regana uzattı. Ama sen yeni alışkanlıklar edinecek kadar gençsin.

Bana öğretmek istediğin yeni bir şey mi var? dedi Regan, uzatılan kadehi .görmezlikten gelerek. Sağol, ama ben içki istememiştim.

İstemediğini biliyorum, ama koyduğuma göre bir yudum alma nezaketini gösterebilirsin. .Gözlerinde tehlikeli pırıltılar vardı.

Keir sanki onun kendisini reddetmesini bekli-

yordu. Bunu sezen Regan, işi daha fazla uzatmamak için kadehi umursamaz bir tavırla alıp, önce Keire doğru kaldırdı, sonra başına dikip, bitirdi. Kadehini Keire verdi. Tam arkasını dönmek üzereyken, birden Keirin ellerinin beline dolandığını hissetti. Yerinden kımıldamasına olanak kalmamıştı.

Keir kulağına, içime öyle doğuyor ki, diye fısıldadı. Eninde sonunda belirli bir anlaşma noktasına geleceğiz, Madam Anderson!

Regan kaskatı kesilmişti. Bana böyle hitap etme! dedi sıkılı dişlerinin arasından.

Neden? Soyadın Anderson değil mi? Boş eliyle göğsünü okşamaya başladı. Varlığımı hatırlatmak için, diye kulağına mırıldandıktan sonra Reganm arkasına küçük bir şaplak attı. Onu bırakırken, Artık ikimiz de yerimizi biliyoruz sanınm, dedi.

Yemek çok sessiz geçti. Uzun maun masanın bir ucunda oturmuş olan Regan, bir adamın nasıl bu kadar çok değişebileceğini düşünüyordu-Keir gençliğinde de hakkını aramasını bilirdi, ama şimdiki gibi katı değildi. Böyle olmasının başlıca nedeni, onunla arasında geçenler olamazdı.

Tatlılarını yerlerken Keir, Bundan sonra ikimiz de masanın aynı yanında otursak iyi olur, dedi soğuk bir sesle. Bu düzenleme oldukça komik oluyor doğrusu.

O sırada kafasından aynı şeyleri geçirmekte olan Regan, düşüncelerinin Keir tarafından söze dökülmesi üzerine hemen fikrini değiştirdi.

Böyle olmasını yeğlerim, dedi soğukça.

Geleneksel olduğu için mi? Keirm sesi sakindi, ama anlatmak istediğini Regan hemen anlamıştı. O zaman biz de yeni bir gelenek başlatırız. Kahveleri getirmiş olan Johna bakışlarını çevirdi. Bu işi hallet. John, dedi.

John soru soran gözlerini kendisine çevirince, Regan umursamaz bir tavır içerisine girdi. Adamın gerçeği öğrenmesindense, kendisi hakkında kötü düşünmesini yeğlerdi. Keirin e-mirlerini yerine getirip getirmemek, onun sorunuydu.

Babasının çalışma odasında oturmak istemeyen Regan, yemek biter bitmez hemen oturma odasına geçip televizyonu açtı. Ağzını açmak istemiyordu. Keiri eğlendirmek zorunda değildi.

Ama ne izlediğinin farkında bile değildi. Birden Keirin sesini arkasında duyunca şaşırdı. Demek hala televizyona çıkıyor? Şarkıcılar için de bir emeklilik yaşı olmalı.

Sinatra hala insanları etkiliyor, yoksa neden para verip onu dinlemeye gitsinler? dedi Regan.

Bir efsaneyi yakından görmek için gidiyorlar, onu bunca yıl ellerinin üstünde tutup, sonra yaşlandı diye atamazlar ya. Eskiden o seyircilerine verirdi, şimdi de seyircileri ona borçlarını ödüyorlar.

Regan sustu. Onunla tartışmanın bir yararı olmadığını anlamıştı. Öfkeyle, Bütün tartışmalarda haklı çıkmak istiyorsun, dedi.

Yalnızca gerçekten haklı olduğum durumlarda.

Keir koltukta, o kadar rahat bir tavırda oturuyordu ki, Regan onun huzurunu bozmak için dayanılmaz bir istek duydu. Ne yapabilirdi? Söyle
diği hiçbir şeyden etkilenmiyordu. Sağlam bir zırha bürünmüş gibiydi.

Ne düşünüyorsun?

Önemli şeyler değil. Küçümseyen bir tavırla ona baktı. Çok önemli olduğunu sanıyorsun, ama benim gözümde hiçbir değerin yok, Keir. Hiçbir değerin yok!

Keir gözünü bile kırpmadı, aynı ifadeyle Re-ganın yüzüne bakmaya devam etti. Konulmaya başladığı zaman, sesi, sıradan bir şey söyler gibi çıktı.

Seni dizlerime yatırıp bir güzel pataklamanın yararı olacağını bilsem, hemen yapardım, ama ders alacağına inanmıyorum. Bana karşı saygılı davranmasını öğrenebileceğin tek yer, yatak odası! Yavaşça yerinden doğruldu. Bu gece, bizim düğün gecemiz. Erken yatsak iyi olacak. .

Regan başını dikleştirdi, yerinden kımıldamadan gözlerinin içine baktı. Ben daha yatmak istemiyorum.

Ben de seni kucağıma alıp götürürüm. Eğilip Reganı kollarına aldı.

Kendini, Keirin geniş ve sert göğsüne yaslanmış bulan Regan, onunla mücadele edemeyeceğini anladı. Yukarıda olacaklar aklına geldi. Birkaç saat önceki yumuşamasını düşününce irkildi. isteği dışında birisinin ona sahip olması başka, kendini isteyerek teslim etmesi başkaydı. Yararsız da olsa onunla sonuna kadar mücadele etmesi gerekirdi. Çırpınmaya başladı.

Keir, bir eliyle kolunu, öbürüyle de bacaklarını, sıkıca göğsüne bastırdı. John bu halini sahaba kadar uyayamaz. dedi. -Mutsuz olduğunu sanmalarım istemezsin herhalde. Biliyorsun, bu işe sen kendi isteğinle girdin, kimse seni zorlamadı.

Odaya girdiklerinde Regan, Keirin güçlü olduğunu kabul etmek zorunda kaldı. Oraya kadar onu taşımasına karşın nefes nefese kalmamıştı.

Keir onu yatağın üzerine bıraktı. Yattığı yerden ona bakan Regan, yüzünde herhangi bir yu-şuma belirtisi göremedi. Tersine, gözleri daha da sertleşmişti. Yoksa içine düştüğü sinirli durum mu, onu böyle görmesine neden oluyordu? Gömleğinin düğmelerini açmasını izledi. Keir, kararlı ve rahat bir tavırla soyunmaya başlamıştı. Birkaç dakika sonra bu güçlü eller, bedenine dokunacak, onu okşayacak ve içindeki ateşin yanmasına neden olacaktı. Keir kadınlan çok iyi tanıyordu. Nereye dokunacağım, nereyi daha çok okşayacağını, tüm savunmasını yıkana kadar neler yapması gerektiğini o kadar iyi biliyordu ki... öğlenden sonra öyle olmuştu, bu gece de aynı şey olacaktı. Onu durdurmasına olanak yoktu.

Bu kez Keir onu bütünüyle soydu. Dudakları umulmadık bir yumuşaklık içindeydi. Regan duygularının uyandığını, bedeninin kıvranmaya başladığını hissetti. Artık başka şey düşünmek istemiyor, bütün varlığıyla bu anı yaşamak istiyordu. Yann gerekli biçimde davranırdı. Ama bu gece, yalnız Keir olmalıydı...

Regan zamanı unutmuştu. Keir onu büyük bir ustalıkla okşayıp öpüyordu. Artık son anın bekleyişinden başka bir şey kalmamıştı Regan için. Tüm bedeni heyecanla titriyordu.

İşte tam bu anda Keir onun gözlerinin içine
bakıp, Söyle, Regan, dedi. Söylediğini duymak istiyorum.

Bu söz Reganı kendine getirdi. Tokat atmak için elini kaldırdı, ama Keir bileğini yakaladı.

Alçak! dedi Regan boğulur gibi. Sen alçak bir herifsin!

Keir soğukkanlılığını kaybetmemişti. Yüzündje alaycı bir gülümseme belirdi. Senin gibi bir hanım böyle çirkin sözler söyler mi? Ne ayıp! Ağzına biber sürmek gerek!

Çekil yanımdan!

Keir ses çıkarmadan, denileni yaptı. Ondan uzaklaşarak, anlamlı anlamlı Reganın bedenini süzdü.

İşimiz daha bitmedi. Umarım çok uykucu de-ğilsindir.

Keirin yataktan kalkmasıyla, Regan hemen yorganın altına girdi, başını yastıklara gömdü. Banyo kapısının açılıp kapandığını, arkasından da duşun sesini duydu. Odada yalnız kaldığını anlayınca, ağlamaya başladı. Keir, her şeyi, en ufak ayrıntısına kadar planlamış, onunla bir oyuncak gibi oynamıştı. Ama bir noktaya kadar, dedi kendi kendine. İstediğini yapacak kadar kendini kaybetmemişti, hiçbir zaman da yapmayacaktı. Bu konuda çok kararlıydı.

Keir banyodan çıkmadan, sabahlığını giyip, elbiselerini toplayacak kadar kendine geldi. Keirin giysilerini yerde bıraktı.

Keir üzerine babasının bornozunu giymişti Saçlarının ucu ıslanmış ve hafifçe kıvrılmıştı. Bu haliyle eski Keire benziyordu. Reganın içine bir özlem doldu. Ama Keirle bakışları karşılaşınca, Keirin bütünüyle değişmiş olduğunu iyi-
ce anladı. Bu adam her türlü insanca duygudan yoksundu.

Yatmaya mı hazırlanıyorsun? Ne iyi.

Duş yapmak istiyorum, dedi Regan. Sabun yerine de lizol kullansam iyi olacak.

Kokusuna hiç dayanamam. Gri gözleri onunla alay ediyordu. Duşun uzun sürmesin, yoksa seni ben çıkarırım. Gece daha yeni başlıyor.

Regan banyoya girip kapıyı arkasından kilitledikten sonra rahat bir nefes aldı. Aynaya bakınca, bunca olayın yüzünde hiçbir iz bırakmamış olduğunu görerek, şaşırdı. Ama sabaha nasıl olacağını bilmiyordu. Keir onunla alay etmiyordu, sevişme girişimini tekrarlamaya kararlıydı.

Göze alabildiği kadar uzun bir süre duşun altında kaldı. Duştan çıktığı zaman, geceliğini yatak odasında bırakmış olduğunu fark etti. İçeri girip almaktan başka çaresi kalmamıştı.

Keir çoktan yatağa girmişti. İçeri girdiğinde dönüp ona bakmadı. Regan dolaptan temiz bir gecelik aldıktan sonra tekrar banyoya döndü.

Yakalı ve yarım kollu olan bu geceliği özellikle seçmişti. Büyük teyzesi Daphnenin hediyesiydi. Hayatta kalan tek yakını olan büyük teyzesiyle uzun süredir görüşmemiş olduklarını hatırladı.

Geceliğin üzerine sabahlığını da giydikten sonra, banyoda daha fazla kalması için hiçbir neden kalmadı. Aslında başka bir odada yatmayı çok isterdi, ama Keir buna izin vermezdi. Yatakta uyumadan kendisini beklediğini ,çok iyi biliyordu.

Odaya girdiğinde Keirin hala aynı piçimde yattığını gördü. Gözleri kapalıydı ve nefes alıp vermesi ağırlaşmıştı. Yatağın ayak ucunda durup bir süre baktı. Bu kadar yakışıklı bir adam, nasıl böyle korkunç planlar yapabilirdi.

Keir gözlerini açmadan konuştu: Yatağa girecek misin, yoksa ben mi yatırayım seni?

Regan yatağa yatmanın, kaçmaktan daha iyi bir fikir olduğuna karar verdi. Yavaşça yatağa girip yorganı üstüne çektikten sonra, baş ucunda duran lambayı söndürdü. Beklemeye başladı. Acaba Keir ne gibi bir girişimde bulunacaktı şimdi? Kalbi öyle hızlı çarpıyordu ki.

Birkaç dakika sonra Keir kıpırdandı, arkasını Regana döndü.

Rahatla biraz, dedi. Bu gece dinlenmemizin iyi olacağını düşündüm. Önümüzde yeterince zaman var.

Korktun mu? Hiç düşünmeden söylemişti bunu, ama ağzından çıkar çıkmaz pişman oldu.

Cevap yumuşaktı. Kendimi kontrol edemeyeceğimden korkuyorum. Bu gece bir kez daha seninle sevişmeye kalkarsam, kendimi tutamayabilirim. Benden o kadar kolay kurtulamazsın, Regan. Hadi, artık uyumana bak.

Regan, gözlerini karanlığa dikip yattı. Bu gecelik rahattı, ama ya yarın ve yarından sonraki günler? Kullanabileceği bir silah vardı, ama kılıç gibi, onun da iki yanı keskindi. Böyle bir silahı kullanmaya hazır mıydı?

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Ertesi sabah uyandığında, Keir yatakta değildi. Eğer yastığın üzerinde, başının izi olmasa, Regan geceyi yalnız başına geçirdiğini söyleye bilirdi.

Baş ucunda duran saate baktı, sekize çeyrek vardı. Regan için erken sayılırdı, ama Keir için öyle olmadığı belliydi. Banyonun kapısı ardına kadar açıktı ve içeriden hiç ses gelmiyordu. Genellikle John kahvaltı tepsisini sekiz buçuğa doğru getirirdi. Herhalde bu kez iki kişilik kahvaltı getirecekti.

Bir gece öncesi geldi aklına. Keirin isteğini yerine getirseydi, bu sabah ne kadaj- farklı olurdu. Ama Keir onun küçük düştüğünü görmek istiyordu. Reğan ona bu olanağı vermeyecekti. Başladığı şeyi sonuna kadar götürmesi için ona yalvarmayacaktı.

Yarım saat kadar sonra Keir içeri girdi. Elinde dolu bir tepsi vardı.

Yukarı çıkarken Johnu elinde tepsiyle yakaladım. Buraya kadar çıkma zahmetinden kurtarmak istedim onu. Anladığım kadarıyla tostla marmelat sana, yumurtayla salam da bana. Düşünceli bir adammış doğrusu. Güne kamımı iyice doyurmuş bir halde başlamaktan hoşlanırım.

Regan yatakta doğrulup oturduktan sonra, yatağın yanındaki portatif masayı önüne çekti.

Çok hoş, dedi Keir masaya bakarak. Benim tarafımda da var mı?

İki kişilik bir yatak olduğuna göre, olması gerekir.

Keir mırıldanarak, Konuğun olduğu zaman bayağı kullanışlı olmalı, dedi.

Bu yatağı paylaştığım tek erkek sensin, o da benim isteğim üzerine olmadı.

Keirin gri gözleri Reganın yeşil gözlerini buldu. Ne istediğimi çok iyi biliyorsun, dedi kısaca

Söylediğin kadarını biliyorum. Reganın sesinde acı bir ton vardı. Ama bunun isteklerinin yalnızca bir bölümü olduğunu sanıyorum.

Keir tepsileri portatif masalara yerleştirmekle meşguldü. Daha anlat bakalım, dedi masasını önüne çekerken. Kahvaltı ederken sohbet etmekten çok hoşlanırım.

Keir arkasını ona dönüp yatağa oturunca, Regan elindeki bıçağı sırtına saplamamak için kendini zor tuttu. Keir gibi bir adamla yan yana bulunmak, yalnız arzularını, değil, içindeki tüm duygulan doruk noktasına çıkanyordu. Keiri incitmek ihtiyacıyla kıvranıyordu.

Küçümseyici bir sesle, Bunların peşindesin, değil mi? dedi. Beni, sana hayır diyemeyeceğim bir noktaya getirip, istediğin her şeyi elde etmeyi düşünüyorsun.

Keir başını bile çevirmedi. Olabilir, dedi. Cottamın efendisi! Biraz daha çaba göstermeye değecek galiba.

Reganm iştahı kaçmıştı. Tabağını bir kenara itti. Neden çekip gitmiyorsun? Böyle davranmakla bir şey elde edemeyeceksin. Kazanmana izin vermeyeceğim.

Göreceğiz. Sesi sakindi.

Regan söyleyecek bir şey bulamadığı için susmayı yeğledi, ama kahve koyarken ellerinir titremesini engelleyemedi. Keirden kurtulmanın yolu yok gibiydi. Onu şikayet edeceği kimsesi de yoktu.

Nereye gittin? üye sordu sonur-ta. Bu sabahı soruyorum.

Koştum, dedi Keir. Üç kilometre Koştum. Avustralyada, her sabah, bava ısınmadan bir saat koşanm. Kendime gelmemi sağlıyor. Çatalıyla bıçağını tabağının içine bıraktıktan sonra, doymuş bir insanın rahatlığıyla ağzını silai. Harikaydı dcğrusu. Ama kahvaltılarımı yatak odasında etmekten hoşlandığımı söyleyemem.

Adamlara kolaylık oluyor.

Geçerli bir neden değil. Sırtını karyolanın kenarına dayayıp ayaklarını altına aldı. Aslında yataktan kalkmak için bir neden görmüyorsun.

Kahvaltımı masada edecek kadar aç olmuyorum.

Ama sabah kahvaltısı önemlidir. Sağlığın için gerekli. Durdu, omuzlarmı silkti. En azından ben öyle düşünüyorum Yarın kahvaltımızı aşağıda ederiz. Artık yataktan kalksan iyi olur. Bugün yapmak istediğim bazı şeyler var.

Tam, bunların ne olduğunu sormaya hazırlanırken. telefon çaldı. Keir telefonu açmaya ye! tenmeyince, Regan uzanıp alıcıyı eline aldı. Telefonun öbür ucundaki ses tanıdıktı. Regan! Seni gidi yaramaz kız seni! Dün gece duydum! Bari

na önceden söylemediğin için seni asla bağışlamayacağım. Gizli kalmasını istiyorsan, kimseye hiçbir şey sızdırmazdım, biliyorsun.

Reganm alıcıyı tutan parmakları, sıkmaktan bembeyaz kesilmişti. Fısıltı gazetesi harekete geçmişti demek, evlendiğini herkes öğrenmiş olmalıydı.

Özür dilerim, Fiona, dedi. Kimseye söylememeye karar vermiştik. Keirin yanı başında oturmuş, konuşmaya kulak misafiri olduğunu biliyordu. Şimdi konuşamam. Seni yarım saat sonra arasam olur mu?

Yoksa hala yatakta mısınız? Kıkırdadı. Tatlım, saat dokuzu geçiyor. Ne erkekmiş! Sahi, kim bu adam? Bir tek soyadını duydum, Anderson, değil mi? Mrs. Anderson. Bunun sen olduğuna hala inanamıyorum. Alo, Regan!

Buradayım. Regan, Fiona Huntleyin geçmişteki olayları ne kadar iyi hatırlayacağını çok iyi biliyordu. Fiona hiçbir şeyi unutmazdı. Bu ne-, denle bir açıklamada bulunma ihtiyacını hissetti. Görsen tanırsın herhalde, dedi.

Yani onunla tanışmış olduğumu mu söylemek istiyorsun? Ne kadar meraklandığı belli oluyordu. Ne zaman? Anderson soyadlı birini hatırlamıyorum... Ancak... Uzun bir süre sustu. Tekrar konuşmaya başladığında ses tonu değişmişti. Regan, yoksa Keir Anderson mı?

Evet, o. Keir adının söylendiğini duymuş olmalıydı. Regan, başını ondan yana çevirmemeye büyük özen gösteriyordu. Cottama birkaç gün önce geldi

Şekerim, ne kadar romantik! Fionanın bu işi gerçekten romantik aördüğü belliydi. Keir Anderson. Evet, onu çok iyi hatırlıyorum. Uzun boylu, esmer, çok yakışıklı bir erkekti! Onu neden o zamanlar bıraktığını bir türlü anlayamamıştım!

Regan bunun kocaman bir yalan olduğunu çok iyi biliyordu. Fiona bunun nedenini pekala biliyordu. En yakın arkadaşı olduğu için bütün sırlarını ona anlatırdı. Keir konusu da bunlardan, biriydi. Yirmi dört yi;şıMa geriye dönüp, yaptıklarına utançla bakıyordu; ama on sekizin-deyken Keir yalnızca, yaşamının eğlenceli bir parçasını oluşturmuştu. Fiona konuşmasını sürdürdü.

Şimdi ne yapacağım, biliyor musun? ikiniz için bir parti düzenleyeceğim! En iyisi bu akşam olsun. Haberi duyunca, herkesin koşarak geleceğinden eminim.

Bu gece mi? .Regan kaskatı kesldi. Bu partiden bir kaçış yolu bulmalıydı. Çok saçma, Fona! Böyle...

Böyle ne? Daha önce de verdim, biliyorsun. Gayet rahat hazırlanabilirim. Sesinden, çok kararlı olduğu belliydi. Bu gece olması gerekiyor... Yoksa hemen şimdi oraya gelirim. Kıkırdadı. ikinizi de görmek için sabırsızlanıyorum.

Regan bu işten sıyrılmayı bir daha denedi. Bu akşam gelemeyebiliriz.

Neden? Balayına gitmediğinize göre her dakikanızı yatakta geçirmeyeceksiniz herhalde. Fiona bir kahkaha attı. Bak, sana bir şey söyleyeyim mi? Eğer siz buraya gelmezseniz, biz oraya geliriz.

Saka etmiyordu, Regan bunu çok iyi rmlamış-tı. Fiona istediğini yapardı. Bunun üzerine, Pekala dedi. Geliriz.

Telefonu kapatırken, Keir, Bana, bu akşam nereye gitmemiz gerektiğini bir zahmet açıklar mısın? dedi.

Fionanın partisine. Eğer bu gece bizim için vereceği partiye gitmezsek, bütün arkadaşları toplayıp buraya geleceğini söyledi. Bunu yapar da.

Fiona?
Huntley. Hatırlayacağını sanmıyorum...
Hatırlıyorum.1 Tatlı bir kumraldı. Babası bankacıydı. Eniştesi de elektrik mühendisi. Polyden ayrüdıktan sonra birkaç yıl onların yanında çalışmıştım.
Regan bu ayrıntıları unutmuştu, ama Fiona nın hatırladığından emindi. Tatlı kumral bu gece çok eğlenecekti anlaşılan.
Anladığım kadarıyla, adım ona hiç yabancı gelmedi, dedi Keir. Eski ilişkimiz hakkında ne kadar bilgisi var?
Her şeyi biliyor. Keiri incitme amacıyla bir daha tekrarladı. Ona her şeyi anlatmıştım.
Tam bir boşboğazmışsın, dedi Keir doğrudan. Allahtan o zaman bunun farkına varmamışım.
Neden? Ne yapardın ki?
Seni boğardım. Şimdi de ona anlattığını duyarsam, aynı şeyi yapmaktan çekinmem. Geceliğinin önünden tutup, Reganı kendine çekti. Bakışları buz gibiydi. İki insanın arasında geçen olaylar, yalnız o iki kişiyi ilgilendirir, anladın mı?
Regan sinmişti. Ama o zamanlar daha on sekiz yaşındaydım. Bunca yılda çok şey öğrendim, dedi.
Pek değil. Ama artık öğrenmeye başlayacaksın.
öpüşü acımasızdı. Regan karşı koymadı, bunu hak etmişti doğrusu.
Keir gözlerinin içine baktığında, hala öfkeli görünüyordu. Bu yalnızca küçük bir örnekti, Regan. Beni alt edebileceğini sanma.
Reganın da pek umudu kalmamıştı zaten. Ezik bir tavırla, Ne demek istediğini çok iyi anladım, dedi. Artık yataktan kalkmama izin var mı?
Keir onu hemen bıraktı. Hadi kalk bakalım.
Sabahlığını üzerine giyerken, Keir birden, Jake Carterla öğle , yemeği için buluşacağız. Benimle birlikte gelmek ister misin? diye surdu.
Regan tam reddedecekken, birden caydı. Ondan kaçmanın hiçbir yaran olmuyordu. Nasıl Keir bu gece onun arkadaşlanyla tanışacaksa, o da Keirin arkadaşlanyla tanışmalıydı. Altı üstü bir tek adamdı.
Neden olmasın, dedi. Zaten benim de yapacak bir işim yoktu. Kaçta buluşuyorsunuz?
Yanmda. Öyle sıradan bir öğle yemeği olacak. Kürklere ve pırlantalara hiç gerek yok.
Şanslıyım, desene, dedi Regan acı acı. Mink paltom olmadığı gibi, annemden kalan takılarımın hepsi de bankadaki kasada. Şöyle bir palto yeterli olur mu?
Keir başını salladı. Özür dilerim, kabalık ettim galiba, dedi.
Regana söyleyecek bir şey kalmamıştı. Sakin bir tavırla, Jakele ne zaman sözleştin? Diye sordu.
Evvelsi gün. dedi Keir. Doğru, ona haberi verdim. Başkalarından duymasını istemiyordum.
Tıpkı benim arkadaşlarımın duyduğu gibi mi?
Bunun sorumlusu sensin. Evliliğinin gizli kalmasını istedin.
Keir haklı olduğundan Regan omuzlarını silkip konuyu orada kapattı.
Banyoya girince, kapıyı kilitlemedi. Buna hiç gerek yoktu. Duşu açıp altına girdi. Acaba Keir, onunla, kedinin fareyle oynadığı gibi oynamaktan ne zaman vazgeçecekti? Karısı olmayı kendisi istediğine göre, yapabileceği pek bir şey yoktu. Kaba kuvvete başvurmadan istediğini elde edebileceğini hissetmişti bir kez. Kollarının arasına alınca Regan her şeyi unutuyordu.
Kendi kendine ahlaksız diye kızdı. Ama bu doğru değildi. Keirden başka hiç kimse onun aklını başından almayı becerememişti. Ondan ne kadar nefret ederse etsin, Keirin sevişme konusundaki bilgisi Reganı kendinden geçirmeye yetiyordu. Doğrusu bu durumda Regan denetimi elinden kaçırabilir, kazanan Keir olabilirdi.
Peki o zaman he olacaktı? Duygusal yakınlık kuramamış iki insan, birlikte uyum içinde yaşayabilirler miydi?
Cevap hayırdı herhalde.

Gittikleri lokanta, kentin merkezinde, tarihi bir yapıdaydı. Jake onları barda karşıladı. Regan, Jake Carterla altı yıl önce tanıştığını hatırladı. Keirden daha kısa boylu olan Jake, çok neşeli bir tipti. Onların bara yaklaşmasını ilgiyle izledi.

Uzun süre saklayamadınız galiba, dedi. Ba-na en azından altı kişi gelip, sizin gerçekten evlenip evlenmediğinizi sordu. Ama ben ağzımı açıp da bu konuda tek bir laf bile etmedim tabii.

Sağol Regan kızgınlığını belli etmemeye çalıştı. Herkes bu işe çok şaşmış olmalı.

Senin için öyle denebilir. Ben her gün değişik biriyle evlensem, kimse şaşmaz.

Regan, Bu bekar olduğun anlamına mı geli yor? diye sorarak konuyu değiştirmeye çalıştı

Aradığım kadını henüz bulamadım, diye a çıkladı Jake. Bazıları da... Anlamlı anlaml; Keirden yana baktı. Ne istediklerini çok iyi bi lirler ve ta Avustralyadan kalkıp buralara gelerek, istediklerini elde ederler. Sustu, başını sal ladı. Biliyor musunuz, hala inanamıyorum Buraya pazar günü geldin ve bugün... Yüzünde neşeli bir ifadeyle Regana döndü. Tebrikler,

Bunu bana söylemen gerekiyor, dedi Keir.

Bana, her zaman için önce kadınlarla ilgilenmem öğütlendi, dedi Jake rahat bir tavırla. Son ra daha ciddi bir tavırla, İkinize de mutluluk diliyorum, diye ekledi

Şu ana kadar Regan, Keirin Jakee, araların dak ilişki konusunda ne kadar bilgi verdiğini bilmiyordu. Ama Jakein bu konuşması üzerine, onun bu konuda hiçbir fikri olmadığım anladı Keirin Avustralyadan kalkıp buralara kadar sırf Regana evlenme teklif etmek için geldiğine inanıyordu.

Keir onun inancını sarsmamak için, elini Re-ganın omuzuna koyup, onu kendine çekti. Dudaklarındaki alaycı gülümsemeyi yalnız Regan gördü İkimiz de sana teşekkür ederiz. Bu gece Reganın arkadaşları bizim için bir parti veriyorlar. Bizimle gelmek ister misin?

Regan, Evet, lütfen gel, demek zorunda kaldı. Sesine daha sıcak bir ton vermeye çalışarak, Çok seviniriz, diye de ekledi.

Jakein yüzündeki ifadeden üzüldüğü belli oluyordu. Benim bu akşam için bir randevum var, dedi. Ama çağırdığınız için teşekkür ederim. Başını bara doğru çevirdi. Bizi mi çağırıyorlar?

Keir, Ben bakarım, dedikten sonra ayağa kalkıp yanlarından uzaklaştı.

Şimdi Jakele baş başa kalmışlardı. İkisi de bir süre hiç konuşmadan oturdular. Sessizliği ilk bozan Jake oldu. Onunla Avustralyaya mı gideceksin, yoksa ikiniz de burada mı kalacaksınız?

Regan, Burada kalacağız, dedi hiç duraksamadan. Cottamdan ayrılmam ben!

Jake hayretle ona baktı. Orada kendisine yepyeni bir hayat kurduğunu düşünürsek, çok yazık. Babası da evlenip orada yerleştiğine göre, buraya gelmek istemeyecektir. Ama yine de arada bir birbirinizi ziyaret edebilirsiniz.

Olabilir. Keirin masaya doğru gelmekte olduğunu görünce rahatladı. İşte yemeklerimiz geliyor.

Yemekler çok güzeldi. Ama Regan, erkeklerdeki iştaha karşılık çok az yedi. İkisinin de konuşacak o kadar çok konusu vardı ki, Regan bir köşeye çekilip onları dinlemekle yetinmek zorunda kaldı. Konuşmalardan uladığı kadarıyla Jake, belediyede çalışıyordu, hem de vergi dairesinde.

Yüksek vergiler nedeniyle söylenmek istiyorsan, çekinme. Alıştım nasıl olsa.

Regan, öyle bir niyetim yok. deçü. Hem se-ıiin suçun yok. Bu paraların toplanması gerekir. Sen de görevini yapıyorsun.

Bir süit daha konuştuktan sonra Jake, saa i ne bir göz attı. Korkarım gitmem gerekiyo dedi. Bir gece yeniden birlikte olalım. Arada br çıktığım kız arkadaşlarım var, biriyle, birlikte çıkarız. Tatlı tatlı gülümsedi. Bekar erkekten çok kız var bu kentte, biliyor muydunuz? diye sordu. Onların cevap vermesine fırsat vermeden ayağa kalkmıştı bile. Görüşmek üzere!

Regan başını kaldırmadan kahvesini yudumlamaya devam etti, ama Keirin ke. dişini izledi ğinin farkındaydı.

Eeee? diye sordu Keir sonunda. Kendi grubunun dışmda kalan insanlar hakkmdaki fikrin nedir bakalım?

Regan gülümseyerek, Ben daha önce de buraya geldim, dedi.

Bundan yıllar önce benimle birlikte. Senin arkadaşların burayı pek beğenmezlerdi.
Regan onun, haklı DİduğunU biliyordu. Zaten Keir de. ona başka bir şey anlatmak istemişti -Arkadaşını sevdim, dedi. Karşılaşana kadar onu hatırlayamamıştım.
Keir kuru bir sesle, Hiç hatırlamış gibi davranmadın, diye cevap verdi. Allahtan çok duygusal bir insan değildir. Bir kahve iaha ister misin?
Regan hayır anlamında başını salladı.
Öğleden sonra ne yapmayı düşünüyorsun?
Keir hemen cevap vermedi. Bu arada yüzüne bir gülümseme yayılmaya başlamıştı. Sen karar ver. Ya eve gider, zamanımızın geri kalan bölümünü yatakta geçiririz ya da arabayla dolaşırız. Nasıl istersen.
işin aslını istersen, arabayla dolaşmayı yeğlerim, dedi Regan soğuk bir sesle.
Keir, Akıllı kız, dedi alaylı bir sesle. Hadi öyleyse, hemen çıkalım.
Regan gezintiden çok hoşlandı. Karlı dağ yollarında Saatlerce arabayla dolaştılar.
Küçük bir tatil köyünde çay içip sıcak çörek yerlerken, Keir, Buraya gelmenin en iyi zamanıymış, dedi. Yaz aylarında burada nasıl yaşarlar anlayamıyorum. Irmağın kıyısında oturacak yer bile bulunmazdı eskiden. Şimdi de pek farklı olduğunu sanmıyorum.
Daha da beter oldu, dedi Regan. Turist mevsiminde ben de buraya gelmem. Son geldiğimde de bütün gün yağmur yağmıştı.
Hava raporlarına bakılırsa, geçen yaz hep yağmurlu geçmiş. Yanlış hatırlıyor olabilirim, ama küçüklüğümde böyle olduğunu sanmıyorum. Haftalarca kızgın güneş altında dolaşırdık.
Regan güldü. Belki de günler sana haftalar kadar uzun geliyordu o zamanlar. Bana öyle gelirdi. Büyümek için ne kadar da sabırsızlanirdım.
Olabilir, dedi Keir. Bu akşam bizi kaçta bekliyorlar?
Regan konunun değiştirilmesini hiç alınmadan kabullendi. Geçmişlerini ya da farklı yönlerini konuşmanın zamanı değildi. Saat dokuza kadar orada olmazsak, gitmeyeceğiz diye Fiona telaşlanır. O yüzden, evden çıkmadan, akşam yemeğimizi erken hazırlamalarını söylemiştim.
Öyleyse burada daha fazla oyalanmadan yola çıksak iyi olur. Partide kaç kişiyle karşılaşacağız dersin?
Telefon ettiklerinden kaç tanesinin boş olduğuna bağlı bu. En azından bir düzine. Kendisi de bu konuda en az onun kadar tedirgindi.
Keir başını kaldırıp, hiç gözlerini kaçırmadan qjıa baktı. Benimle neden evlendiğini bilen var mı?
Hayır. Regan mağrur bir tavırla başını kaldırdı. Bu konu kimseyi ilgilendirmez.
Eğer sen kimseye bir şey söylemezsen, ben de ağzımı açmam. Hafifçe gülümsüyordu. Bırakalım, gördüklerine inansınlar.
Eve geri dönerlerken, Regan pek konuşmadı. Yanında oturan Keiri düşünmeden edemiyordu. Altı yıl önce olaylar farklı bir biçimde gelişsey-di ya da Regan farklı bir insan olsaydı, şimdi, arabanın arkasında birkaç çocukla birlikte yolculuk eden, mutlu bir aile olabilirlerdi.
Böyle bir şey olamayacağını düşünerek, kendi kendine gülümsedi. Hem, kendisi Keirle. evlenmek istemiş olsaydı bile, babası bu evliliği önlemek için elinden geleni yapardı herhalde

BEŞİNCİ BÖLÜM

Regan ile Fiona, aynı yatılı okulda okumuş ve o zamandan beri dostlukları sürüp gitmişti. Hatta bir ara, bir yıl süreyle Londrada bir apartman dairesini paylaşmış ve ilgilerini çekecek işler aramışlar, ama bulamamışlardı. Sonunda Fionanm önerisi üzerine evlerine dönüp birlikte bir iş kurmuşlardı. Warwick yakınlarında açtıkları butiği, yılın altı ayı Fiona, altı ayı da Regan işletiyordu.
Regan, o gece Keirle birlikte Fionalara giderken yolda bunları düşünüyordu. İki hafta sonra butiğe bakma sırası ona geliyordu. Eğer- bu evlilik kendi isteğiyle yapılmış normal bir evlilik olsaydı, hisselerini Fionaya devredip, Cottam da, yıllardır düşlediği aileyi kurardı. Ama şimdiki durumda böyle bir şey söz konusu değildi.

Bir an arabayı kullanan Keire baktı. Ne düşündüğünü, yüzündeki ifadeden anlamak zordu. Kağıt üzerinde olsa bile, Keir kocasıydı. Onu razı etmeden bu durumu değiştiremezdi.

Peki ama, neden değiştirmeye çalışıyordu? Elinde olanla yetinmeye bak. Daha da kötü olabilirdi, diye düşündü kendi kendine.

Bundan kötüsü olamazdı. Keir, onu istiyor, ama eski davranışları yüzünden, ondan nefret ediyordu. Karşılıklı saygı olmadan hiçbir evliliğin yürümesine olanak yoktu. O yüzden Keirden kurtulması gerekiyordu.

Saat dokuza on kala Fionanm oturduğu apartmanın önünde park ettiklerinde, evin önünün arabalarla dolu olduğunu gördüler. Robin Sayer ın arabası da oradaydı. Fiona, kapıyı kendi açtı. Üzerine, gözlerinin rengine çok giden mavi bir elbise giymişti.

Demek geldiniz! dedi, geleceklerinden emin bir tavırla. Beğeni dolu gözleri Keire çevrilmişti. Merhaba! Beni hatırladın mı? diye sordu.

Hatırlar gibiyim, dedi Keir rahat bir tavırla. Ama, hiçbir zaman doğru dürüst tanıştırıldığımızı sanmıyorum.

Fiona bir kahkaha attı. Kabahat Reganda. Seni kimseyle tanıştırmak istemezdi. Aralarına girip kollarını omuzlarına attı. Bu mutlu çiftin şerefine kadeh kaldırmak için içeride sabırsızlananlar var. İstediğim kadar kalabalık olmadı, ama bu kadar kısa bir süre içinde daha iyisini yapmak olanaksızdı. Hadi bakalım, hazır mısınız?

Regan kendini hiç de hazır hissetmiyordu, a-ma sesini çıkarmadı. İstese de istemese de bu partiye katlanmak zorundaydı. Fionanın söylediklerinin tersine, salon umduğundan da kalabalıktı. Üçünün birden içeri girmesi üzerine, ani bir sessizlik oldu. Herkesin gözü üstlerine çevrilmişti. Odanın öbür ucunda duran Robinle goz göze geldi Regan. Ona gülümsemek, ondan özür dilemek istiyordu, ama elinden bir şey gelmiyordu. Bir ara onu yakalayıp durumu açıklayabilirdi belki de. Ama ne diyecekti.

İşte geldiler! dedi Fiona. Gelinle damat!

Oda yeniden gürültüye boğuldu. Herkes aynı anda kadehini kaldırmış onları kutluyordu. Re-gan birden kendini yalnız buldu. Fiona Keirin koluna girmiş, onu, odadaki konuklara tanıştırıyordu. Regan, çevresini saranlara hiç açık vermemeye çalışarak, böyle birdenbire gizlice evlenmeye ikisinin birlikte karar verdiklerini söyledi.

Ne kadar da romantik,. diye içini çekti salondaki genç evlilerden, Barbara adlı bir hanım. Bunca yıldan sonra geri gelip aşkını buluyor. Sanırım bir zamanlar Fionanın amcasının yanında çalışıyormuş.

Onun şirketinde çalışıyordu, dedi Regan. Ama Fionanm amcasının Keirin adını bile bildiğini sanmam.

Sonra da, sen onu reddettiğin için Avustralyaya gitti, öyle mi? Sorusunun cevabını dinleme zahmetine bile katlanmadı. Sen delinin biriymişsin meğerse. Ne kadar yakışıklı bir erkek! AvustralyalI kızların elinden kurtulmayı nasıl başarmış acaba?

Belki de, burada bulunan şeyi o kızlarda bulamadı! Robin, Reganın arkasından çıkarak, söze karıştı. Onunla ilk tanıştığında evlenme-liydin, Regan. O zaman bu kadar uzun bir yolculuk yapmak zorunda kalmazdı.

Barbara hafifçe öksürdü. Robinin Regana karşı duygularını biliyordu. Bir an önce gidip kocamı bulsam iyi olacak, diyerek, telaşla yanlarından ayrıldı.

Regan, kendini zorlayarak, Robinin gözlerine baktı. Bu gözlerdeki acı dolu ifadeye kendisinin yol açtığını çok iyi biliyordu. Eğer işin başında ona kesin bir cevap vermiş olsaydı, belki de şimdiye kadar Robin çoktan evlenmiş olurdu. Evlenmese bile: en azından, gözlerinde bu kırgın ifade olmazdı.

Özür dilerim, Robin, dedi yumuşak bir sesle. Sana haksızlık ettim.

Evet, ettin. Yüzü, her zamanki çekici gülümsemesi olmayınca, hüzünlü bir görünüm almıştı. Bir zamanlar, arkadaşlarından biri Robinin yüzünü Byronın yüzüne benzetmişti. Onun hassas dudaklarına bakan Regan, arkadaşının ne demek istediğini şimdi daha iyi anlıyordu. Ama Robin, ünlü şair gibi, oturup da derdini mısrala-ra dökmeyecekti.

Gerçekten çok üzgünüm, dedi genç kız. O kadar ani oldu ki...

Robin konuşmaya başlamadan önce, onu u-zunca bir süre süzdü. Bunca yıldır beklediğin o muydu? dedi sonunda.

Regan boğazına kadar yükselen kahkahayı zorla bastırdı. Herhalde, dedi. Ama farkında bile değilmişim.

Sana göre değil o! dedi Robin, Reganı şaşırtan bir öfkeyle. O Cottama layık değil.

Reganda, bu konuda onunla aynı fikirdeydi, ama söyleyebileceği bir şey yoktu. O benim kocam, dedi, serinkanlı bir tavırla. Bu da onu Cottama layık kılar. Bu gerçeği olduğu gibi kabullenmek zorundasın, Robin.

Fionanın yanlarına gelmesiyle konuşmaları yanda kesildi. Şerefe kadeh kaldıracağız, Regan. Yani, şenle Keirin bir arada olmanız gerekiyor. Özür dilerim Robin, onu senden almak zorundayım.

Reganı kolundan tuttuğu gibi Keirin durdu-co
ğu gruba doğru götürmeye başladı. Eski aşkların konusunda daha dikkatli davransan iyi olur şekerim. Kocan çok kıskanç gibi göründü bana.

Hadi oradan, Fiona, dedi Regan bıkkın tavırla.

Hassas bir noktaya değindim galiba. Ani kararından pişmanlık duymuyorsundur umarım. Hafifçe Keirin koluna dokundu. İşte eşinizi yanınıza getirdim, efendim. Siz onu yanınızda tutarken ben de odadakileri susturayım bari.

Keir, Reganı yanma çekerken gözlerinde vahşi bir parıltı vardı. Gülümse, diye fısıldadı kulağına. Mutlu bir olayı kutladığımızı unutuyorsun.

Regan çevresine bir göz attı. Hayır bunlara gerçeği söyleyemezdi. Keir haklıydı. Gururunu kurtarmak için gerçeği belli etmemeliydi.

Gece yarısına doğru parti yavaş yavaş dağılmaya başladı. Reganla Keir, en son ayrılanlar arasındaydılar. Bu arada Barbaranm körkütük sarhoş olmuş kocasını arabaya kadar götürürlerken, Regan içinden, böyle bir kocası olmadığı için Tanrıya şükretti.

Zavallı Barbara, dedi kendi arabalarına doğru yürürlerken. Durumu gerçekten zor.

Öyle. Kocasının neden bu kadar içtiğini merak ediyorum doğrusu.

Regan omuzlarını silkti. Bir neden olması mı gerekir? İçki içmeyi seviyordur.

Hiç çözemediğin bir sorunun olmadı değil mi? İnsanların neden içtiğini bile bilmiyorsun.

Ama her zaman da işleri istediği gibi yürümüyordu. Regan artık arkadaşlarının yanında olmadığına göre, poz yapmasına gerek kalmadığını düşündü. Ama Keir onu çok etkiliyordu. Partidekiler de duygularını anlamışlardı. Hatta Fio-na, bir ara yanına gelerek, kulağına, Onunla neden gizlice evlendiğini çok iyi anlıyorum, demişti. Yıllardır onun gibi bir erkeğe rastlamamıştım. Tam bir erkek o. Mavi gözleri muzipçe parlamıştı. Ondan kurtulmak istediğin zaman bana haber ver, hemen alırım.

Regan kendini konuşacak kadar topladığında Cottama yaklaşmak üzereydiler.

Keir, seninle konuşmamız gerekiyor. Durumumuz çok gülünç.

Pekala, dedi Keir. Yüzünün ifadesi değişmemişti.

Regan derin bir nefes aldıktan sonra konuşmaya başladı. Seni satın almaya kalktım kabul ediyorum. Bu konudaki duygularından dolayı seni suçlayamam. Herhalde, aynı durumla kar-şılaşsaydım, ben de aynı şeyleri duyardım... A-ma ben senin gibi davranmazdım, bundan eminim.

Yani evlenmezdim mi demek istiyorsun? Çok sakindi., Haklısın, sana bir ders vermenin çok daha basit yolları da vardı, ama ben bu kısa zevkle yetinecek insan değilim. Belki de bu sabah söylediklerinde sen haklıydın. Yıllarca kentin öbür yakasında oturup, bu yakasında yaşayanları seyrettim ve ilk fırsatta onlara katılmaya karar verdim, yani senin teklifini kabul ettim.

Ve bize katıldığına göre?

Keir bir süre düşündü. Kaşları çatılmıştı. Bizden pek farklı bir yanınız yok. İnsanlar her yerde insan.

Bu gece aramızda hiç yabancılık çekmedin, dedi Regan.

Sağol. Bu sözcüğün altında yatan anlam çok derindi. İçinin rahat ettiğini umarım.

Regan kıpkırmızı kesilmişti. Öyle demek istemedim.
Emin misin? Fionadan öğreneceğin çok şey var. Onun yanlış değer yargıları yok.
Bir süre ikisi de konuşmadılar. Regan yeniden konuşmaya başladığında ses tonu değişmişti. Onu çekici buluyor musun?
Hem de nasıl. Sanırım birçok erkek de benimle aynı kanıdadır.
Benden daha mı çekici demek istiyorsun?
Keir hayretle yüzüne baktı. İkiniz de aynı derecede güzel sayılırsınız.
Onu sormuyordum.
Biliyorum. Farklı tiplersiniz. Fiona ne istediğini bilen bir kadın.
Ve istediğini elde eder, diye düşündü Regan. İçi bir tuhaf olmuştu. Hayır, bu kez değil, dedi kendi kendine. Keir sahipsiz değildi artık. Kocasıydı... Eve gitmekte oldukları aklına gelince hafifçe ürperdi. Neden sanki Keirden istediğini esirgiyordu? Verip de işi bir an önce bitirmenin ne zararı vardı sanki? Regan onu gerçekten istemiyor muydu nasıl olsa? Peki ama, ya sonra? Bunu zaman gösterecekti. Belki de bu evliliğe bir anlam kazandırabilirlerdi.
Eve girince doğru yatak odasına çıktılar. Keir ona dokunmaya bile kalkışmadı. Rahat rahat soyunmaya başladı.
Regan da rahat davranmaya çalışarak paltosunu çıkardı, banyoya geçti. Tıpkı yeni gelinler gibi davranmakta olduğunun farkındaydı. Aynada yüzüne bakınca, gerçeği tüm açıklığıyla gördü. Kendi kendine yalan söylemesine hiç gerek yoktu artık. Keiri istiyordu.
Uzum bir süre duşun altında kaldı. Düşüncelere dalmışken Keirin elini uzatıp suyu kapatmasıyla kendine geldi.
Benden bu yolla kurtulacağını sanıyorsan, adanıyorsun. Beklemekten usandım.
Kac .man bir havluyu Reganın bedenine sarfı jatan sonra, onu tüy gibi kollarının arasına aldı çen taşıdı. Yatağın üzerine yavaşça bıraka-ımk, yumuşak hareketlerle kurulamaya başladı.
Regan. Yapma lütfen, diye fısıldadı.
3uilu sen de en az benim kadar istiyorsun, sız mıyım?
Haklısın, Regan kendini tutamamıştı, içinde lalan son direnme gücü de Keirin bu baştan zjtaran okşayışları altında uçup gitmişti. Bunca ılıık bekleyişten sonra Keire olan borcunu öde-mes gerekiyordu. Belki de bundan sonra yeni baştan başlayabilirlerdi Havlu üzerinden kayıp düşmüştü.
-Söyle bana, Regan, söyle bana, diye Keir ısrar etti
Regan artık ne dediğinin farkında değildi. Se-m istiyorum, Keir! Tanrım, seni ne kadar iste-cnfimi bilemezsin, dedi kendinden geçmiş bir nalde
Regan uyandığında güneş doğmuştu. Gözlerini açıp tavana baktı. Kendini çok mutlu hissediyordu Başını çevirip, yanındaki yastıkta, Keir in naşının bırak.ığı ize baktı. İçi garip bir hazla ürperdi. Dün gece hayatının en güzel gecelerinden biri olmuştu. Bir zamanlar bu adam, onun yalnız bedenini istememiş, onu gerçekten sevmişti. Acaba aynı işi bundan yıllar önce yapmış olsalardı aynı şeyi duyar mıydı?
Birden içini bir kıskançlık alevi yaladı. Aradaki yıllarda, kimbilir kimler onun kollan arasında yatmışlardı? Ama onlann hiçbirisiyle evlenmemişti. Oysa Reganla evliydi. Dün gece o da Regan kadar mutlu olmuştu. Demek ki ellerinde, evlilik için gerekli olan temel vardı. Artık ona karşı saygı duyduğuna göre, Keiri sevmesi zor olmayacaktı. Keirin altı yıl önce kendini saydırması gerekirdi.
O geceyi çok iyi hatırlıyordu. Reganın kahkahası karanlığı yırtarkeıi, Keir yumruklarını sıkarak ona arkasını dönüp uzaklaşmıştı. Kimbilir onu ne kadar incitmişti ki, arkasına bile bakmadan çekip gitmişti. Onca yıl sonra yeniden karşılaşmışlardı.
Bu da birkaç gün önce olmuştu. Regan bu kadar kısa bir süre içinde ne kadar çok şeyin olup bittiğine hayret etti. Belki bir halayına çıkarlarsa, baş başa kalabilecekleri birkaç gün onlara iyi gelirdi. Birbirleriyle konuşmalarına olanak sağlardı.

Yatakta sıkıntıyla döndü. Keirin hemen yanına gelmesini istiyordu. Sabah koşusunu yapmaya gitmişti anlaşılan... Dün sabahki gibi elinde tepsiyle içeri girerdi herhalde. Seni istiyorum, seni istiyorum! diye çılgınlar gibi bağırmak geliyordu içinden.

Kapının hafifçe vurulduğunu duyunca, yatakta doğrulup gülümsedi. Ama Keir yatak odası-
na girerken kapıyı vurmazdı. Yorganı iyice üzerine çektikten sonra, Girin, diye seslendi.

John, elinde, iki kişilik kahvaltı tepsisiyle girdi. Demek Keir yemek odasında kahvaltı etmek konusunda ısrar etmiyordu.

Tepsiyi masaya bırakabilirsin, John. Sanırım Mr. Anderson sabah koşusundan gelince kahvaltısını hazır görmek ister.

Koştuğunu sanmıyorum, dedi John sıkıntılı bir tavırla. Arabası evin önünde değil. Bakışlarını Reganınkilerden kaçırmaya çalışarak, tepside duran beyaz bir zarfı yorganın üzerine bıraktı. Mr. Anderson bu mektubu okumanız için aşağıdaki holdeki masanın üzerine bırakmış.

Reganm her yanı buz kesmişti. Daha birkaç gün önce evlenme cüzdanına imzasını atan Keirin el yazısını hemen tanıdı. Bütün gücünü toplayarak, kendini sakin olmaya zorladı.

John odadan çıkar çıkmaz zarfı açtı.

Peşinde olduğum şeyi elde ettiğime göre, söylenecek bir şey kaldığını sanmıyorum, diye yazmıştı Keir. Eğer içini rahatlatacaksa, sana şu kadarını söyleyeyim ki, öç almak sandığım kadar tatlı değilmiş. Bu ülkeye geldiğimde, seni aramayı aklımdan bile geçirmediğimi belirttiğim zaman yalan söylemiyordum. Aslında senden öç almak için bir fırsat çıkarsa bunu kullanacağımı çok iyi biliyordum. Gördüğün gibi, istenilen fırsat doğdu ve ben de bundan yararlandım. Sen, Regan, eskisi gibisin, başkalarının duygularına hiç aldırmıyorsun. Belki bu olay sana bir ders olur diyorum içimden.

Beni bir daha göremeyeceksin. Avustralya ya 6°
dönüyorum. Evliliğin iptali olanaksız olduğuna göre, ya iki yıl bekleyip normal yoldan boşanı-rız;ya da gerekli görüyorsan başka bir yol buluruz. Eğer boşanmak için geçerli bir neden ararsan, sana istediğin kadar olay yaratabilirim. Adresim arkada yazılı.

Kendine iyi bak ve eğer bu olaydan bir ders aldıysan, sakın bir daha unutma.

Keir

Regan, kaç saat orada öyle oturup kaldığını hatırlamıyordu bile. Mektubu yavaşça elinden bıraktıktan sonra yerinden kalkıp gardıroba doğru yürüdü. İçi birden boşalmış, kendini hiç alışık olmadığı bir yalnızlığın içinde bulmuştu. Sanki bedeni ona ağır geliyormuş gibi, ayaklarını sürüyerek yürüdü.

Keirin gitmesi içinde büyük bir boşluk yaratmıştı. Dün geceden sonra bunu ona nasıl yapmıştı?

Pazartesi günü Fiona telefon etti. Hafta sonunu baş başa geçirmek isteyeceğinizi düşünmüştüm. Dükkan aklına bile gelmemiştir herhalde?

Unutmadım. Gelecek haftaya işi ben devralacağım, tıpkı planladığımız gibi.

Sahi mi? Ben de aradığın erkeği bulunca çalışmaktan vazgeçeceğini sanmıştım. Keir İngilterede kalmayı düşünmediğine göre, onunla birlikte gidersin diyordum.

Sana öyle mi söyledi?

Kesin bir şey söylemedi, ama ben öyle bir izlenim edindim. Pek öyle herkese kolayca açılan bir tip değil... Keir gibi fikirlerini ve sırlarını kendine saklayabilen pek az erkek vardır. Sesindeki saygı açıkça belliydi. Yatakta bir harika olmalı!

Fiona, seninle konuşmam gerekiyor, dedi Regan.

Konuşuyoruz ya.

Sana söylemek istediğim önemli bir şey var.

Fionanın susuşu çok anlamlıydı. Kısa bir süre sonra tekrar konuşmaya başladı. Hemen geliyorum.

Yarım saat sonra geldiğinde, John onu çalışma odasında bekleyen Reganın yanına götür dü.

Neler oluyor? Reganı süzen gözleri endişeliydi. Bitkin rir halin var.

Biliyorum. Utanıyorum da. Daha dayanıklı olmam gerekiyor. Arkadaşına baktı. Onun rahat görünümünün altın ıa ne kadar endişeli olduğunu çok iyi biliyordu. Keir beni terk etti, dedi kısaca.

Ne yaptı dedin? Fiona inanmaz gözlerle arkadaşına bakıyordu. İş için gitti demek istiyorsun herhalde.

Avustralyaya geri döndü.

Tamam, tamam. Ama neden? Neden hemen geri gitti? Yoksa onunla birlikte gitmek istemedin mi?

Böyle bir teklifte bulunmadı ki. Regan ayağa kalkıp, bara gitti. İki bardak içki hazırladıktan sonra birini Fionanın eline tutuşturdu, filindeki kadehi havaya kaldırıp, Tarihin en kısa evliliğinin şerefine, diyerek içkisinden bir yudum aldı.

Fmna uzanıp onun elindeki bardağ, aldı. Bunu içmenin sırası değil şimdi. Bana her şeyi başından anlatsan iyi olacak. Keir buraya senin için mi gelmişti?

Hem evet, hem hayır. Regan özür diler gibi taktı. Gerçek bu. Bir kahvede karşılaşmasay-dık, beni arar mıydı, bilmiyorum. Söylediğine bakılırsa, aramazdı.

Onunla pazartesi, karşılaştınız ve perşembe günü evlendiniz, öyle mi? Fionanın gözleri irileşmişti. Sana ne zaman evlenme teklifinde bulundu peki?

O teklif etmedi, bunu ben ondan istedim. Regan yavaşça bir koltuğa oturdu. Babamın vasiyetini hatırlıyor musun?

Yirmi beşine basmadan önce evlenmezsen bu evin satılmasıyla ilgili olan bölümü mü? Hatırlıyorum. Ama aradaki bağı bir türlü anlayamadım. Sırf bu evi elinden çıkarmamak için mi ona evlenme teklif ettin?

Ev.et.

Ve o da bunu biliyordu?

Eve£. Regan zorlukla yutkundu. Bana öyle bakma! Çok , ümitsizdim, ;am o sırada karşıma çıktı. Bunun bir iş anlaşmasından öteye gideceğini düşünmüyordum.

Ama o iş: başka türlü bağladı, değil mi?

Regan yeşil gözlerini kucağında tuttuğu ellerine çevirdi. Bana oyun oynadı! Çeki yırtıp attı, Benim paramı istemiyordu.

Ama başka bir şey istiyordu. Fiona.nın sesi yumuşak çıkıyordu. Bana bunu anlatmana hiç gerek yol:, tahmin edebiliyorum. Altı yıl önce onun canına okumuştum, o da senden öç amak istedi.

Sanki o haklıymış gibi konuşuyorsun.

Hayır, ama bir yere kadar onun duygularını da anlamak gerekiyor. Bir şeyi elde etmek istediğin zaman kafanı yalnız o işe verip gerisini unutabiliyorsun. Seni eleştirmek değil amacım. Fiona, uzun uzun arkadaşının yüzüne baktı. Eğer senin için bunun dışında bir anlam taşımıyorsa, gittiğine sevinmelisin. Susup bekledi. Senin için hiçbir önemi yok muydu?

Başlangıçta yoktu. Arkadaşının ne demek istediğini anladığını gözlerinden okuyabiliyordu.

Demek ki haklıymışım, yatakta bir harikaymış!

Reganm öfkesi ani ve acı oldu. Susar mısın lütfen! Senin ağzından bu sözleri duymaktan bıktım artık! Başka şey bilmez misin?

Pek bilmem, diye cevapladı Fiona. Gözlerinde muzip bir parıltı yanıp söndü. Aldırma. Çoğu boş laf bunların. Bunu, sen de ben de çok iyi biliyoruz.

Özür dilerim. Regan bu sözünde çok ciddiydi. Neden parladım bilmiyorum.

Ama ben biliyorum, dedi Fiona yumuşak bir sesle. Onu seviyorsun, öyle değil mi? Yoksa, neden burada oturup kendini böylesine harap edesin.

İki günde mi? Saçmalıyorsun, Fiona!

Bunda saçmalık yok. Onun gibi bir erkekle karşılaşsam, değil iki gün, iki dakikada bile aşık olurdum. Hem bu yalnız iki günlük bir mesele değildi. İlk çıktığınızda birkaç hafta süreyle birlikte olmuştunuz yanılmıyorsam. O da bir başlangıç sayılabilir.

Altı yıl önce ona aşık değildim.

Kendine izin vermediğin için. Sana göre bir adam değildi o da ondan. Sesinde alaycı bir ton yoktu. Ondan nasıl söz ettiğini şimdi bile hatırlarım. Başka hiç kimseyi öyle anlatmazdın. Onunla eğlenmek için çıktığını ispatlamak istiyordun, ama senin üzerinde belirli bir etki yap mıştı. Keirin tek hatası seni beğendiğini belli etmesi oldu, sen de bunu koz olarak kullandın zaten. O zamanlar her ikimizin de burnu kaf da-ğındaydı. Korkarım ailelerimizin de böyle olmamızda büyük rolü oldu. En azından, benimkilerin, beni mutlu etmek için her şeyi yapmaya ha zır olduklarını biliyordum. Eğer bir gün evlenir de, çoluk çocuğa karışırsam, fazla vermenin az vermek kadar zararlı olduğunu onlara göstereceğim.

Regan arkadaşına, sanki onu ilk kez görüyor muş gibi bakıyordu. Evlenme fikrini akimdan bile geçirmediğini sanıyordum, dedi şaşkın şaşkın.

İstediğim gibi birisiyle karşılaşmadığım için herhalde. Ama bir gün ber; de aşık olup, evlenmek niyetindeyim. Ses tonu birden ciddileşti. Artık bu kadarı yeter. Burada konu ben değil sensin. Şimdi ne yapmayı planlıyorsun?

Pegan omuzlarını silkti. Yapacak pek bir şey yok. Beni terk ettiği gerekçesinden hareket ede rek boşanma davası açacağım herhalde. Matı Sıvain bunu halleder.

Ondan boşanmak istiyor musun?

Regan. uzun uzun düşündükten sonra, Böyle değil, dedi.

O zaman neden ona gidip, söylemiyorsun?

Avustralyaya mı?

Neden olmasın. Aşık bir ksdıı için birkaç
bin kilometre ne fark eder ki? Eğer istediğin adam oysa, onu kazanmak için mücadele etmek zorundasın, Regan.

Buna değer miydi? Son haftayı düşününce, Keirin hayatını ne kadar etkilediğini fark etti? Ellerinin dokunuşu, sesi, uyandırdığı duygular...

Gitmemin bir yararı olmaz. Eğer beni birazcık sevseydi, böyle bırakıp gitmezdi. Hadi artık bu konuyu kapatalım da dükkandan söz edelim. Bu hafta sonu gelmemi ister misin? O zaman yolculuğa daha rahat, hazırlanabilirsin.

Kaliforniyaya ne zaman istersem gidebilirim. Ama sen burada kalma fikrinde kararlı mısın?

Kesinlikle. Evimi kurtardım ya, gerisi önemli değil.

Ve bütün bir hafta boyunca bu sözü kendi kendine tekrarladı durdu. Çarşamba günü Matt Svvain, onunla görüşmek üzere çalışma odasına girdiğinde hala aynı şeyleri düşünüyordu. Matt in yüzünde sıkıntılı bir ifade vardı.

Ne var Matt? Bir terslik mi var?i diye sordu.

Mesleğimde hiç hata yapmadığımı sanırdım. Sıkıntılı sıkıntılı yere baktı. Kocan... Avustralyaya geri döndü mü?

Kim söylemiş olabilirdi? Ne önemi vardı sanki? Döndü ve geri gelmeyecek, dedi.

Çok fena. Bu, işleri bayağı zorlaştırıyor.

Cottam konusunda mı? Birden meraklanmış-tı. Evlenmekle, vasiyetnamede öne sürülen koşulu yerine getirmiştim. Onun burada kalmasıyla ilgili hiçbir madde yoktu.

Biliyorum. Konu o değil. Ama bazı kağıtları imzalaması gerekiyordu, tmzası olmadan bu işleri yürütemiyorum.

İmzası mı? Regan şaşkınlık ve sıkıntıyla o-nun yüzüne baktı. Ciddi olamazsın!

Çok ciddiyim. Eğer bu imzalar olmazsa, başladığımız yere, döneriz. Özür dilerim, Regan, a-ma onun bu kadar erken döneceği aklıma Wle gelmemişti.

Bu sözler üzerine Reganm yanakları kızardı. Galiba suçlu benim.

Matt başını salladı, ama gözleri sevgi doluydu.

Seni doğduğun günden beri tanırım. Mutluluğun benim için çok önemlidir. Ama oraya kadar gidip Keiri buraya gelmeye kandırmak zorundasın.

Neden ama? Eğer yalnız imzasını istiyorsan, kağıtları yollayıp imzalattırabiliriz.
Hayır, gelmezse olmaz. Şahitler önünde imzalaması gerekiyor. Başka çaremiz yok. Evlendiğin adamın senin paranın peşinde olmadığının bilinmesi gerekiyor. Tam bir ayın var. Onun için pek oyalanmasan iyi olur.
Yapamam! Onun peşinden gidemem! Sesi fısıltı halinde çıkıyordu.
O zaman bu evi kaybedersin. Buna razı mısın?
Hayır! Öf, Matt, işleri tam arap saçına döndürdüm galiba. Şimdi ne yapacağım ben?
Sana ne yapman gerektiğini söyledim. Keir Andersonı tekrar buraya getir. Başka çare yok.
Regan gözlerini sımsıkı yumdu. Keirin sert ve haşin bakışlı yüzülgözlerinin önüne geldi. Onu buraya geri getirecekti demek!
Pekala, dedi boğuk bir sesle. Gideceğim.

ALTINCI BÖLÜM

Uçaktan inince yüzüne, nemli ve sıcak bir hava çarptı. Akıllılık edip de el çantasına bir yaz lık elbise koyduğu için sevindi. Havaalanının tuvaletinde hemen üstünü değiştirip makyajını tazeledi. Artık mücadeleye hazır sayılırdı.
Bu yolculuk için hazırlanması gerekli forma liteleri tamamlaması tam bir haftasını almıştı. Böylece geriye yalnızca üç hafta kalmıştı. Ne yapıp edip Keiri İngiltereye götürmesi için tam üç haftası vardı. Gururunu onun ayaklarının a! tına sermek, pek öyle kolay olmayacaktı ama sorun Cottam olduğuna göre her şeyi göze alacaktı.
Gümrük işlemleri için kuyrukta beklerken çevresine bakındı. Ülkenin yerlilerini yabancılardan rahatlıkla ayırt edebildiğini fark etti Onlarda, kendilerine özgü bir rahatlık vardı. Güneşten bakır gibi yanmış tenleriyle, Regan gibi turistlerde hemen kıyılara koşup, onlar gibi yanma isteği uyandırıyorlardı. Oysa şu anda İngiltere kışın ortalarındaydı. Nem oranı oldukça yüksekti, ama herhalde insan buna mamanla alışıyordu. Yapılacak tek şey, iklime göre giyinmekti. Allahtan yanında uygun kıyafetler vardı.
Bavullarını alıp, bir taksi bulmak için terminalden çıktı. Çevrede birkaç taksi vardı. En önde duranın sürücüsü gazete okumaktaydı. Reganın boş olup olmadığını sorması üzerine, Pekala, dedi bıkkın bir tavırla. Bavullarını bagaja koy.
Bu işi siz yapmayacak mısınız? diye sordu Regan öfkeye yakın bir duyguyla.
Adam hiç oralı olmadı. Ben bir sürücüyüm, bayan, hamal değil. Eğer yardıma ihtiyacınız varsa kendinize bir hamal bulun.
Regan, çevrede hiç hamal görmediğini söylemeye hazırlanırken birden sustu, konuyu uzatmanın anlamı yoktu. Demek buralıların kadına saygı anlayışı bu kadardı!
Arkasında, Size yardım edeyim, diyen bir ses duydu, başını çevirdi ve ikinci arabanın yapılı, yakışıklı sürücüsüyle karşılaştı. Ötekinden daha genç görünüyordu, ama tıpkı onun gibi çok rahat giysiler giymişti. İngilizsiniz herhalde? Bavulu bagaja koyup kapağını kapatmıştı bile. İlk kez mi ülke dışına çıkıyorsunuz?
Regan onun masmavi gözlerinin içine bakıp gülümsedi. Bahşiş verip vermeme konusunda biraz düşündükten sonra teşekkür etmeyi yeğledi. Elini sallayıp öndeki arabaya bindi.
Herhangi bir otelde yer ayırtmadığı için sürücüden, kendisini bir otele götürmesini istedi.
Kentin görünümü karşısında düş kırıklığına uğramamıştı. Eski ve yeni yapılan, iç içe sokaklarıyla New Yorkun bir minyatürüydü. Otel odası da tam istediği gibiydi. Eğer, dedi kendi kendine, Her şey yolunda giderse, bu sokaklarda dolaşıp, kenti adım adım dolaşacağım.
Saat daha on buçuktu. Acele bir duş yapıp, üstünü değiştirmesi on beş yirmi dakikasını alırdı. Neden yarını bekliyordu? Sinirleri iyice gerilmeden neden hemen harekete geçmiyordu sanki?
On bir dolaylarında başka bir taksiyle kentin dışına doğru ilerliyordu. İrili ufaklı, birbirinden güzel evlerin yer aldığı mahalle önlerinde uzanıp gidiyordu. Bir süre sonra taksi denize yönelen yola saptı. Kumsalı döven dalgaların sesi duyuluyordu. Ev, ilk dönemeçte karşılarına çıktı. Bir yanında masmavi denizin uzanıp gittiği, çam ağaçlarıyla kaplı bir bahçenin önünde durdular. Ev tek katlı ama çok büyüktü. Yeni yapıl mış olduğu

belliydi. Herhalde küçük bir servete mal olmuştu. Evi çevreleyen çimenlik alan bir halı gibi uzanıp gidiyordu.
Bir yanlışlık olmalı, dedi sürücüye. Aradığım yer burası olamaz.
Bu adreste yalnız bu ev var, diye açıkladi adam sakin sakin. Beach Drive demiştiniz. İşte Beach Drive burası.
Belki aynı adda başka bir sokak daha vardır.
Sürücü, sabırlı bir ifadeyle, dikiz aynasından ona baktı-. Adı nedir?
Adı mı? Şey... Keir AndersonJ;
Sürücünün parmağıyla gösterdiği yere bakan Regan, posta kutusunun üzerinde yazılı olan adı gcrdü. Hiçbir yanlışlık yoktu.
Şaşkın bir halde taksiden inip, adama istediği ücreti ödedikten sonra, tekrar evden yana dönüp incelemeye başladı. Keir, onun parasına ihtiyacı olmadığını söylediği zaman, yalan söyleme mişti. Böyle bir evde oturan adamın onun verdiği paraya tabii ki ihtiyacı olmazdı. Şimdi her şey değişiyordu, ama iyiye doğru değil.
Nedense, evde kimsenin olmayabileceği hiç aklına gelmemişti. Ama ikinci kez zili çalınca, evde kimse olmadığına inanmaya başladı. Keşke arabayı yollayacağına bekletseydi. Şimdi oturup, beklemek zorundaydı.
Yapması gereken ilk iş, bir gölge bulmaktı. Herhalde bahçede oturabileceği bir yer vardı. Sıcak güneş altında evin öbür yanına yürümeye başladı. Pencerelerin hepsinde kalın perdeler asılıydı. Soldaki taş bir kapıdan geçince karşısında denizi buldu. Biraz daha yürüyünce kocaman yüzme havuzunu ve çevresine serpiştirilmiş olan rengarenk şemsiyeleri gördü.
Keir, havuzun kenarında durmuş suya bakıyordu. Arkası ona dönüktü. Üstünde beyaz bir mayo vardı. Güneşten bronzlaşmış teni pırıl pırıl parlıyordu.
Onu görünce Reganın içine garip bir burukluk doldu. Kendini kontrol altına almak için durdu. İşin o bölümü artık bitmişti. Buraya, onunla bir anlaşmaya varmak için gelmişti, o kadar.
Sanki bakışlarını hissetmiş gibi, Keir birden Regandan yana döndü ve onu karşısında görünce donmuş gibi olduğu yerde kaldı. Yüzünden bir şey anlamak olanaksızdı. Ancak çok şaşırdığı da söylenemezdi, sanki onu bekliyormuş gibi bir hali vardı.
İlk konuşan Regan oldu, sesi titrek çıkıyordu. Hiç endişelenmene gerek yok, başına dert olmak için gelmedim. Anlaşmamızın seninle ilgili bölümünde bir eksiklik olmasaydı, seni rahatsız bile etmezdim
Bir süre hiçbir şey söylemeden öylece durdu, ama Regan, Keirin birden sertleştiğini hissetti.
Konuşmaya Başladığında sesi kontrollü çıkıyordu. Hiç değişmeyeceksin, değ;l mi, Regan?
Kolay kolay değişmem. Yanlış bir yol izlemekte olduğunun farkındaydı, ama artık geri dönemezdi. İstediklerini elde ettin, ama anlaşmanın sana düşen bölümlerini yerme getirip getirmediğine bile bakmadan geri döndün.
Keir, kaşlarını kaldırdı. Nikah defterine imza atmak dışında bir görevim olduğunu sanmıyordum. Yoksa orayı imzalamayı mı unutmuşum?
Hayır, ama bir imzana daha ihtiyacım var. Aptallık ettiğinin farkındaydı. Birtakım resmi evraklar var, dedi kelimeleri seçerek. Geçen hafta avukatım haber verene kadar benim de haberim yoktu. Onları da imzalaman gerekiyor, Keir, yoksa Cottamı kaybederim.
Seni de tek ilgilend;ren bu zaten Omurlarını bıkkın bir tavırla silkti. Neden buraya kadar zahmet ettin? Postayla yollayabilrdm.
Ve her şeyi kaybetme riskini göze alayım, öy le mi? Hayır, benim bizzat gelmem gerekiyordu.
Bütün bunlar bir ev için mi?
Herhangi bir ev değil. Benim evim için. Üç kuşaktır bizim aile yaşıyor o evde. Elimden çıkarmaya hiç niyetim yok.
Ne demek istediğini anlıyorum. Nereye imza atacağımı gereyim bari.-

Kağıtları yanımda getirmedim. Kendinde gerisini anlatma cesaretini bulamadı. Geldiğimde seni burada bulacağımdan emin değildim, diye ekledi. Araba gürültüleri duyunca başını çevirdi. Konukların mı var?

Evet. 3irazdan gelirler. Seni kente götürmeye vakit buluncaya kadar burada kalman gerekecek. Reganın gözlerinde beliren soru .işareti ni görünce, Meraklanma, dedi. Kimse seninle evli olduğumu bilmiyor. Bilmelerine de gerek yok. Seni arkadaşım olarak tanıştırırım onlara.

Konukların gelmekte olduğunu gören Regan susmayı yeğledi. Gelenlerin çoğu Reganla Keir in yaş grubundandı. Rahat giysiler giymişlerdi Regan kıyafetinden dolayı kendini rahatsız hissetti. Kısa bir süre içinde havuzun kenarı neşeli neşeli konuşan, mayolu insanlarla dolmuştu

Regan hepsiyle tanıştırıldı. Hiç kimsenin onu yadırgamaması üzerine de biraz rahatladı.

Genç bir hanımın, soyunup rahatlamasını önermesi üzerine Regan mayo getirmediğini söv ledi.

Bu sorun değil. Genç hanım, çantasından sarı bir bikini çıkarıp ona uzattı. Yanımda hep yedek mayo taşırım. Benden zayıf olduğuna gö re, bikininin alt bağcıklarını biraz sıksan iyi ola cak. Ama üstü sana tam gelir sanırım. Yüzünde kocaman bir gülümseme belirmişti Siz In gilizlerin tahta gibi göğüsleri olduğunu sanırdık.

Regan da onun gibi gülümsedi Yalnız er keklerimizinki. dedi. Nerede değişebilirim a caba? Buraya ilk kez geliyorum da .

Gel, göstereyim.

Bir kapıdan içeri girip, koridor boyunca yürüdüler. Sonunda Regan kendini kocaman bir va tak odasında buldu.

Konuk odası, diye açıkladı genç hanım. Regan soyunmaya başlayınca o da bir koltuğun üzerine oturup, biçimli bacaklarını altına aldı Keirle bu gelişinde mi tanıştınız, yoksa eskiden beri mi tanışırsınız?

Regan, Keirin onlara ne anlatmış olduğunu bilmediğinden, bir an ne diyeceğini şaşırdı. Daha önceden tanışıyorduk. Sydneyden geçip de ona bir Merhaba demeseydim gücenirdi.

Anlaşılan çok kalmayacaksın.

Birkaç gün, o kadar.

Keir de öyle dedi. Anlamlı bir biçimde sustu. Harika bir adam, değil mi?

Regan gülümsedi. Bir İngiliz için diyorsun, değil mi?

Öyle deme, artık o da bizden biri oldu. Dünyanın her yanını dolaşır, ama eninde sonunda yine buraya gelir. Ona bütün bu olanakları Avustralyanın sağladığını hiçbir zaman akimdan çıkarmaz.

Regan, hiç düşünmeden, Ne iş yapar? dedi. Karşısındakinin yüzünde beliren şaşkınlığı görünce, hafifçe omuzlarını silkti. Bunu konuşacak kadar zamanımız olmadı da.

Karşısındakinin mavi gözleri bulutlanmıştı. Herhalde aklın başka yerdeydi. Neyse, Airf-lovvdan söz edildiğini duydun mu hiç?

Hayır, dedi Regan. Çalıştığı şirketin adı mı?

Onun şirketidir. Sanki bunu büyük bir gururla söylemiş gibiydi. Yeni bir havalandırma sistemi geliştirdi. Hem daha küçük, hem daha ucuz, hem de daha iyi çalışıyor. Bu işe üç yıl önce girdi ve pişman olmadı. Bundan sonra da olacağını sanmıyorum. Daha geçen hafta şirketi almak için büyük paralar teklif eden birisini geri çevirdi.

Demek Reganın on bin sterlinine yüz vermemeşinin nedeni buydu. Kızın söyledikleri doğruysa. büyük bir işadamı olmuştu. Aynada bikinisini kontrol ediyormuş gibi yapıp arkasındaki koltukta oturan kızı süzdü. AvustralyalI kızlardaki doğal güzelliği hiçbir yerde görmemişti. Ayrıca, kendilerinden çok emin bir halleri vardı. Tam Keirin tipiydi. Acaba ne kadar yakınlar? diye düşündü.

Kusura bakma ama, galiba adını söylemediler bana, dedi sakin görünmeye çalışarak.

Adım Jane, Jane Denver. Mavi gözler hiçbiı-şeyi kaçırmıyordu. Keiri yıllardır tanınm, ama asıl sormak istediğin, sevgilim olup olmadığıysa, cevabım, sadece arkadaşız olacaktır. Yoksa erkek arkadaşım bana çok kızar. Ayağa kalktı. Yüzünde dostça bir gülümseme vardı. Hazırsan, dışarı çıkıp, yemek yiyelim. Çok acıktım doğru su.

Regan arkasından odadan çıkarken, kendini suçlu hissetti. İstemeden Keire sahiplenmeye çalışıyordu, oysa böyle bir şey yapmaya hiç hakkı yoktu.

Mangalda pişen etlerin kokusu havaya yayılmıştı. Bir süre yalnız başına kalan Regan, oradaki tahta sandalyelerden birine oturup, mangalın başındaki adamları izledi. Keir de onların arasındaydı. Regan, onun, her çevreye kolayca uyum gösterdiğini fark etti. Fionanın partisinde de çok rahat davranmıştı. Gene de, burada, kendisini daha rahat hissettiği her halinden belli oluyordu.

Dikkatli olun, buranın güneşi insanı çarpar, diye uyardı, mavi mayolu, sanşın bir genç. Alışık bile olsanız, sonunuzun ne olacağı hiç belli olmaz.

Regan başını kaldırıp baktı. Kendisinden birkaç yaş daha büyük, sırım gibi, yakışıklı bir erkekti.

Saçlarımın rengine bakıp da aldanmayın, çok çabuk bronzlaşırım, dedi gülümseyerek. İngilterenin kışından sonra burada, güneşin altında olmak harika bir şey. Siz Don olmalısınız. Soyadmızı hatırlamıyorum ama.

Hiç kullanmam da ondan. Bana sadece Don demen yeterli. Dostça bir tavırla Reganın yanındaki sandalyeye oturdu. Keiri uzun zamandan beri mi tanırsın?

Yeterince uzun. Yüz hatlarının sertleştiğinin farkındaydı. Bu oyun uzadıkça, rol yapmak zorlaşıyordu, ama geri dönmek için de çok geçti. Keirin ona verdiği rolü sonuna kadar oynamak zorundaydı artık.

Çabucak başarıca ulaştı, dedi Don.

Bundan hoşlanmadın mı? dedi Regan gözlerini onun üzerinden ayırmadan.

Bir AvustralyalI olmadığı için mi? Yo, hayır. Haklı bir başarı elde etti. İnsanlara, ihtiyaçları olan bir şeyi getirdi. Bu gidişle, çok kısa bir sürede milyoner olur. Bekar kalmak onun için bir sorun olacak.

Bir erkeği çekici yapan yalnız parası değildir. Ya sen, evli misin?

Don biraz duraksadıktan sonra, Kanmla ayrı yaşıyoruz, diye açıkladı. Karşılıklı bu karara vardık.

Uzun süre mi evli kaldınız?

Üç yıl. Bu yıl boşanma davası açacağız. Çok rahat bir tavırla konuşuyordu. 3ir daha da boynumu ipe geçirmeden önce iyice düşüneceğim.

Regan da onunla aynı kanıdaydı, ama şimdilik özgür sayılmazdı.

Yemek yemeden önce şöyle bir yüzmeye ne dersin?

Su Reganı serinletmedi, ama yüzmek iyi geldi. Sudan çıkınca kurulanmak ihtiyacını bile duymadı, güneşin sıcaklığı altında bikinisi anında kurumuştu.

Keir eti kendi elleriyle dağıtıyordu. Tabağına etini alan, daha sonra, arkadaki sofradan öbür çeşitleri alıyordu. Regan, elinde tabağıyla, Keir in yanma geldi.

Çok aç değilim, lütfen küçük bir parça ver, dedi sakin bir sesle.

Yanmaya başlamışsın, omuzlarını örtecek bir şey bulsan iyi olur.

Bunun farkmdaydı, ama Keirin sesindeki emreden ton karşısında direnme ihtiyacı duydu. Sağol, ama pek o kadar kolay yanmam.

Keir omuzıannı silkti. Sonunda senin başın derde girecek.

Biz gelmeden önce, siz ikiniz kavga filan mı ettiniz? diye araya girdi Don. Keirin bu kadar ters davrandığını ilk kez görüyorum.

Belki de havadandır. diye cevapladı Regan masum bir tavırla. Ben de sizden biraz önce gelmiştim.

Güneş omuzlarını ve sırtını iyice yakıyordu. Sırtına bir şey almamakla büyük aptallık ettiğini biliyordu, ama inadı tutmuştu, geri dönemi-yordu. Yemekler bittikten sonra, herkesin surf yapmak için deniz kıyısına gitmeye hazırlandığını görünce rahatladı. Don onlara katılmasını
önerince, Zamanım yok, diye bir yalan söylemekten geri kalmadı. Eminim çok eğlenceli bir spor, ama gelemem. Hemen gidip üzerimi değiştirmem gerekiyor. Mayomu Jane Denverden ö-dünç almıştım.

O çoktan gitti. Burada bırakırsan bir ara gelip alır. Fikrini değiştirmez misin? Yanımda fazla bir surf bile var.

Aynı günde hepsi birden olmaz, diye Keir araya girdi. Hem konuşmamız gereken bazı, konular var.

Demek sen de bizimle gelmiyorsun? Don sanki düş kırıklığına uğramış gibydi. Ama bana olan borcunu unutma sakın!

Haftaya. Pazartesiye kadar buradayım.

Oldu. Sonra B,egana döndü. Hala buralarda olursan, onunla birlikte gel de gerçek bir surfçü nasıl olurmuş gör. Hep o kazanacak değil ya.

O zamana kadar evimde olacağımı sanıyorum, dedi Regan. İçinden, Keirin de onunla birlikte olmasını diliyordu. Pazartesiye kadar bu radayım demekle neyi kastetmişti acaba? Pazartesi nereye gidiyordu?

Herkesin toparlanıp gitmesi yanın saat daha aldı. Evin önündeki dalgalar yeterince büyük olmadığından, başka bir kumsala gitmişlerdi. Ama gitmeden önce, hep birlikte tabaklan toplamışlardı.

Giysileri, konuk odasındf duruyoıdu. Ama hemen giyinmedi. Önce aynada yanan omuzlarına baktı. Aptallığının cezasını bu gece çekecekti

Kapıda duran Keirin sesini duydu. Soğuk, karbonatlı bir banyo hazırladım se. in için. içinde en az yirmi dakika kal, yatuklarına iyi gelir. .

Regan başını bile çevirmeden, İyiyim,., dedi. Keirin dişlerinin gıcırtısını duyabiliyordu.

Banyoya gir. Sağdan üçüncü kapı.

Regan ayak sesleri uzaklaşana kadar bekledi. Haklı olduğunu biliyordu. Odadan çıktı, banyoyu buldu. Burası çok lüks bir biçimde döşenmişti. Soğuk su gerçekten iyi geldi.

Keire durumu hala tüm açıklığıyla anlatmadığı geldi aklına. Yaptığı ya da söylediği hiçbir şey Keiri kandırmaya yetmemişti bugün. Konu çok önemliydi ve Keirin bunu hemen anlaması gerekiyordu. Odaya gen döndüğünde, onu pencerenin önünde durmuş dışarıyı seyrederken buldu.

Yanıklarına sürmek için bir krem getirdim, dedi genç adam. Sırtına ben süreyim.

Farkma varmadan, Hayır! diye haykırdı. Sonra kendisini toparlayıp daha sakin bir tavırla, Ben hallederim, dedi.

Akrobat olmadığına göre yapamazsın. Keir elinde tuttuğu plastik şişenin kapağını açmış ona doğru ilerliyordu. Çocukluk etmenin sırası değil, Regan. Bunu sürmezsem, yarin yerinden kımıldayamazsın.

. Bana dokunmanı istemiyorum. Onca yolu bunun için aşmadım.

Bunu açıkça belirttin zaten. Öfkeyle parlayan gözleriyle, onu kolundan tuttuğu gibi, yatağın yanındaki koltuğa oturttu. Üzerindeki havluyu açmazsan, olduğu gibi çeker alırım. Aptallığının cezasını hastanede çekme.

Regan dudaklarını ısırdı. Söyleneni yapmaktan başka çaresi kalmamıştı. Elleriyle göğüslerini örtüp, havluyu üzerinden bıraktı. Aslında Keir, bilmediği bir şeyi görmüyordu. Ne kadar kolay bir av olduğunu düşünerek utandı.

Teninde parmaklarını hissedince, ürpermekten kendini alamadı. Elleri çok yumuşaktı. Hiç canını acıtmadan kremi, sırtından başlayıp beline doğru sürüyordu. Keirin, yüzündeki ifadeyi aynadan görebileceğini bilen Regan, olabildiğince umursamaz bir tavır takınmaya gayret etti, ama içindeki ürpertileri bir türlü önleyemiyordu.

Artık daha fazla dayanamayacağını anlayınca, Tamam, dedi. Gerisini ben hallederim.

Keir hiç tartışmadan elindeki şişeyi Regana verdi. Giyindikten sonra görüşürüz, deyip çıktı.

Regan biraz rahatlamıştı. Sütyenini katlayıp çantasına attı, elbisesini giydi. Odadan çıkıp Keir in yanma gitme zamanı gelmişti artık. Onu otele kadar götürmenin hiçbir anlamı yoktu çünkü kağıtlar orada değildi. Ondan ne istediğini açıkça söylemesi en iyisiydi.

Keir, havuzun kenarında, hazır vaziyette onu bekliyordu. Feganın geldiğini duyunca, ondan yana döndü.

Oyalanmadan gidelim. Nerede kalıyorsun?

Regan konuşmakta güçlük Çekiyordu. Bu işi hemen halledemeyeceğiz. imzalaman gereken kağıtlar otelde değil

Keir, gözlerini ayırmadan bir süre ona baktı. Yavaş yavaş değişen yüz ifadesinden, Reganm ne demek istediğini çok iyi anlamaya başladığı belli oluyordu. Şu işi açıkça anlatsaıı iyi olacak, dedi sonunda.

Pekala, kağıtlar yanımda değil. Şahitler ve avukatın önünde imzalaman gerekiyormuş.
Avukatın kim?
Matt Svvain. Kağıtları bana vermedi.
Şunu iyice anlayayım bari... Bunca yolu, beni İngiltereye götürmek için mi geldin? Oradayken de imzalayabilirdim ben onları. Hiç aklına gelmedi, değil mi?
Geçen hafta Matt bana gelip de bunu söyle-yinceye kadar, hiçbir şeyden haberim yoktu. Ayrıca, böyle apansız ayrılacağın hiç kimsenin aklına gelmemişti.
Beni hiç anlayamamışsın. Hala da anlamıyorsun.
Yani benimle gelmeyecek misin?
Yeniden dünyanın öbür ucuna gitmem için geçerli bir neden göremiyorum.
Ama seninle bir anlaşma yapmıştık.
Ben de bu anlaşmaya sadık kaldım. Seninle evlenmemi istedin, evlendim.
Bana inanmıyorsun, değil mi? Sesi alçak çıkıyordu. Bütün bunları uydurduğumu sanıyorsun. Ama neden böyle bir şey yapayım ki? Ne çıkarım var bunda?
Hayır, uydurduğunu sanmıyorum. Keir, sanki bu konudan bıkmış gibi görünüyordu. Neden bazı kağıtlar imzalamam gerektiğini bir türlü anlayamadım gitti, ama öyle diyorsan, öyle olmalı. Şunu unutma, benden çok şey istiyorsun.
Evim için mücadele ediyorum, dedi Regan ümitsiz bir tavırla. Eğer üç haftaya kadar imzalamazsan, bütün yapılanlar boşa gitmiş olacak.
Keir onu bir süre daha inceledi. Hadi gel, içeri girelim, dedi sonunda.
Açık yeşil ve beyaz mobilyalarıyla, geniş ?a lonın çok iç açıcı bir havası vardı. Keirin oturmasını işaret etmesine aldırış bile etmedi. Bir kez oturursa, bir daha kalkmak istemeyeceğinden korkuyordu Elbisenin altında derisi cayır cayır yanıyordu. Başında garip bir ağn vardı. İçi bulanıyordu. Buıads hastalanmaması gerekiyordu, en azından otele gidinceye kadar ;aL yakta durabilmeliydi.
Benimle birlikte gelmeni istemekle, senden çok şey beklediğimin farkındayım. İstersen, Singapur üzerinden gidip zaman kazanabiliriz.
Gene de işlerimi aksatır. Keir başını salladı-Gidemem, Regan. Pazartesi günü Ceümsde çarşambaya da Brisbanede olmam gerek. Ayrıca Sydneyde de çeşitli toplantılarım var. Bu hafta içinde buradan ayrılamam. Programlarımı değiştirmem, bu saatten sonr° olanaksız.
Regan ona inanıyordu. Geriye bir tek yol kalıyordu.
Ya gelecek hafta? Martın yirmi ikisinde yirmi beşime sasıyorum. Demek ki ayın yirmi birine kadar zamanımız var. Midesi çok fena bulanıyordu, dişlerini sıkıp, dayanmaya çalıştı. O zaman tümüyle hayatından çıkmış olacağını. Ondan sonra istediğin gibi boşanma işlemlerini başla tabilirsin.-
Ke.r birden uzanıp elini alnına koyunca çok şaşırdı.
Senin ateşin var. Şu anda serin ve karanlık bir odada, yatakta olman gerekiyor senin,
Fegan hiç karsı koymadı. Otele döneyim, dedi.
Bu haidr uimaz. Onu kolundan tutup kapıya yöneltti. Bunu daha sonra konuşuruz.
Reganı, üzerini değiştirdiği odaya götürdü. Yatak örtüsünü açıp perdeleri çekti.
Elbiseni üstünden çıkarsan iyi edersin, dedi sakin bir tavırla. Yardım edeyim mi?
Reganm bir şey söyleyecek gücü kalmamıştı. Fermuarımı açarsan memnun olurum, demekle yetindi.
Keir yalnız fermuarı açmakla kalmayıp, elbiseyi üzerinden sıyınp aldı. Onu yatağa yatırarak üzerini örttü.
Sana ilaç getirmeye gidiyorum. Hiçbir işe yaramasa da, başının ağrısını hafifletir.
Başımın ağrıdığını nereden biliyorsun? diye mırüdandı Regan, kapıya doğru yönelmiş olan Keirin arkasından.
Keir hiç düşünmeden cevapladı; Çünkü buradaki güneşin insanlar üzerindeki etkisini çok iyi bilirim. Yeni gelenlerin sık sık başına gelir bu.

Özellikle inatçı olanların, değil mi? Özür dileyen bir tavırla elini alnına koydu. Kusura bakma, başına dert açmak değildi amacım.

Keir sertçe, Bundan eminim, demekle yetindi.

Birkaç dakika sonra, elinde bir bardak su ve iki hapla geri dönmüştü. Haplan rahatça yutması için başını tuttu, sonra başını yastıklara bırakıp üstünü örttü ve onu odada yalnız bırakıp Çıktı.

YEDİNCİ BÖLÜM

Regan gözlerini açtığında, odaya, kapalı perdelere karşın batan güneşin kızıl ışıklarının dolduğunu gördü. Başının ağrısı geçmişti. Belki de uçak yolculuğunun etkisiydi. Birkaç saatlik uykudan sonra kendine gelmişti.

Yataktan doğrulmaya kalkınca sırtı acıdı. Kreme karşın, yanmış teni ağrıyordu. Nasıl giyinecekti. Keir, soyunmasına yardim ettiği gibi, giyinmesine de ederdi. Ama hayır. Kendini toparlamalı ondan uzak durmalıydı.

Kapı hafifçe vuruldu. Kendini henüz onunla karşılaşmaya hazır hissetmiyordu. Gözlerini kapatıp uyur gibi yaptı.

Keir bir kedi sessizliğiyle odaya girip, yüzyıllar kadar uzun gelen bir süre başucunda durdu. Regan kıpırdanmamak için kendini zor tutuyordu. Birden onun parmaklarının temasım teninde duydu. Üzerindeki pikenin hafifçe çekildiğini hissedince, her şeyi unutup pikeye sanldı.

Seni uyandırmanın tek yolunun bu olduğunu anlamıştım, dedi Keir kuru bir sesle. Numara yaptığının farkındaydım. Başının ağrısı nasıl?

İyi, Eğer gerçekten uyuyor olsaydım, bana istediğini yapardın.

Sanmıyorum. Kadın açlığı çekmiyorum ki. Ona bakıyordu. Kendini nasıl hissediyorsun? Yemeğini benimle birlikte yer misin, yoksa odana mı getireyim?

Kalkıyorum. Dilini dişlerinin üzerinde dolaştırdı. Fazladan bir diş fırçası bulunur mu sende?

Benimkini kullanabilirsin, dedi Keir şakacı bir tonla. Aldırmam bile. Eğer banyoya gideceksen sana bir bornoz bulayım.

Gardıroptan çıkarıp verdiği bornoz Reganm beyninde kuşku şimşeklerini çaktıracak kadar kadınsıydı. Ama neden kızıyordu? Bu odada başkaları da kalmış olmalıydı. Burası konuklar için hazırlanmış bir yatak odası değil miydi? Belki de Keirin üvey annesi yatmıştı burada...

Eğer yardıma ihtiyacın olursa, ben mutfaktayım, dedikten sonra Keir odadan çıktı.

Regan büyük bir zorluk çekmeden banyoya kadar gitti. Ayağa kalkınca, kendini daha iyi hissetmeye başlamıştı. Kapının yanmda duran bavulu görünce, şaşırdı. Yoksa Keir otele kadar gidip eşyalarını mı getirmişti. Gerisin geriye odasına dönünce öbür bavulu da kapının arka-, smda buldu. Epeyce iş becermişti doğrusu!

Giyinip mutfağa girdiğinde, Keir salatayı hazırlamakla meşguldü. Başını çevirmeden onunla konuşmaya başladı. Burada yememizin daha rahat olacağını düşündüm. Salatanın sosunu nasıl istersin?

Regan sorusuna, soruyla cevap .verdi. Sert bir sesle, Ne yapmaya çalışıyorsun Keir? dedi.

Keir yalan söylemeye kalkışmadı. Bu işi karanlığa bırakmak için bir neden göremedim. Çantandaki kağıtlardan, hangi otelde kaldığını bulmam hiç de zor olmadı. Kocan olduğum için ele, eşyalarını rahatlıkla aldım. Regana döndü.

İstediklerinin karşılığında, senden biraz dostluk istemem fazla kaçmaz herhalde?

Dostluk? Benden bu kadarını mı istiyorsun?

Keir gülümsedi. Şu güneş yanığın geçene kadar böyle kalsın, sonra bakarız. Bir şeyler isterken vermeyi de unutmamak gerekir. Hemen yemek ister misin?

Ben kalmıyorum, dedi Regan yavaşça. Öne sürdüğün koşullar altında olmaz bu iş.

Başka seçeneğin yok. İki hafta sonra seninle birlikte uçağa binmemi istiyorsan dediğimi yapmalısın. Zaten burada tek başına olacaksın. Ben pazartesiye Brisbanee hareket ediyorum, yoksa unuttun mu?

Regan ona baktı. Cottamı elinde tutmak istiyorsa, buna katlanmak zorundaydı.

Pekala, dedi. Sen kazandın.
Odasına dönüp üzerindeki bornozu çıkardı ve üzerine, sırtı açık bir elbise giydi. Makyajsız yüzüyle bir melek kadar masum görünüyordu. Kendi kendini avutmaya çalıştı. Aslında Keir ondan çok fazla bir şey istememişti. Ondan bir şeyler isteyen kendisiydi. Keirle yeniden sevişmek, onu kendinden geçiren duygulan yeniden tatmak istiyordu. Ama şu anda, yüreğinde, derin bir sızıdan başka bir şey yoktu. Artık birleşmeleri olanaksızdı.
Mutfağa girdiğinde Keir, masaya oturmuş onu bekliyordu. Oturdukları yerden denizi görebiliyorlardı. Aslında evin hemen hemen her yanından deniz görülüyordu.
Keir, Regana bir göz attıktan sonra, Şimdi daha iyi olmuş, dedi. Kendini toparlamış gibisin. Yanıkların nasıl?
Biraz acıyor, o kadar.
Hiç şaşmadım buna. Teninden yayılan sıcaklığı oturduğum yerden duyabiliyorum. Et tabağını, alması için Reganın önüne sürdü. Yatmadan önce bir daha krem sürerim. Hem acıyı dindirir herçı de soyulmanı önler.
Akılsız başımm cezasını çekiyorum, dedi Regan gözlerini onunkilerden kaçırarak. Korunmamı söylemiştin. Neyse... Don ne işle uğraşır?
Keir kısaca, Gazetecidir, diye cevapladı.
tyi midir bari?
İyidir. Ayrıca, evlidir de.
Ayrı yaşıyorlarmış. Bana öyle söyledi.
Demek bayağı dost olmuşsunuz. Sen ona ne anlattın?
Pek önemli bir şey anlatmadım. Bu kez doğrudan Keirin gözlerinin içine baktı. Ama burada biraz daha kalırsam neler olabileceğini hiç düşündün mü?
Keir umursamaz bir tavırla omuzlarını silkti.
Her zaman gerçeği söyleyebiliriz.
Korkarım bunun için biraz geç kaldık.
O zaman bu durumla yetinmen gerekiyor. Keir onun yüzündeki ifadeyi dikkatle inceledi. Cottamdan ayrıldıktan sonra seninle bir daha karşılaşmayı hiç ummuyordum doğrusu. Buraya- kadar gelme kararını pek kolay verdiğini sanmam. Bu sorunu bile incelikle ele almayı1 beceremedin.
Yani, kendimi yeterince aşağılamadım, yalvarmadım mı demek istiyorsun? Gözlerinde öfke bulutlan dolaşıyordu. Benden çok şey istiyorsun, Keir.
İslemekle yalvarmak arasında fark vardır, ama sen bunu nereden bileceksin? Bu nedenle, istediğinin bedelini ödemen gerekiyor. Kendi kendine, bunu çaresizlik kabul ettiğini söyleye-bilirsim
Onu yanına bile sokmayacağını söylemek dilinin ucuna kadar gelmişti, ama vazgeçti. Zamanı gelince söyleyebilirdi bunu. Şimdilik işleri oluruna bırakmalıydı. Hemen konuyu başka bir yöne çevirdi.
Bu tek başına yaşayan biri için büyük gölündü gözüme. Bir apartman dairesi daha rahat olmaz mıydı
Geniş yerler yaşamayı severim. Belki de, çocukken buna imkanım olmadığı içindir, kim bilir.
Ama hizmetçilerin yok -
Sydneyde mi? Burada, John gibilerini bulamazsın. Haftada üç gün bir kadın gelip evim: temizliyor, ama diğer zamanlarda, be-- endi işimi kendim yapıyorum.
Yemek yapmak da buıia dahil mi?
Dişanda yemiyorsam, evet. Yemeğe pek önera vermem, ne olsa yerim. Pir tek kahvaltımı iyi yapmak isterim.
Regan hiç düşünmeden, Hatırlıyorum,; dedi, sonra kıpkırmızı kesild i.
Daha başka neleri hatırlıyorsun? diye sordu Keir yumuşak bir sesle
O anda Regan savunmayı bırakmak steai. Ö na neler hatırladığını, ne kadar acı çektiğini anlatsa acaba tepkisi ne olurdu? Ama o cesareti kendinde bulamadı Alaya alınma korkusunu yenemiyordu.
Pek fazla bir şey hatırlamıyorum,. dedi. İz bırakacak kadar uzun süre benimle olmadın.

Keirin gri gözlerinde bir kıvılcım parladı. Bu sözlerini ciddiye almam gerek bu kez.
Daha sonra hiç konuşmadan yemeklerini bitirdiler. Regan tabaklan bulaşık makinasma dizerken Keir de masanın üzerindekileri topladı.
Biraz dışan çıkıyorum, bir itirazın var mı?
Yok, dedi Keir sakin bir tonla. Akşamları hava soğur. Sırtına bir şey alsan iyi olur.
Bu kez Regan hiç karşı koymadan odasına gidip bir şal aldı. Gökte parlayan yıldızların dışında her yer tam bir karanlığa gömülmüş gibiydi. Denizden güçlü ama soğuk olmayan bir rüzgar esiyordu.
Şalını iyice omuzlarına sanp bir ağaca yaslandı. Keiri zorlamaya gelmezdi. Değişik bir yaklaşım tarzı bulmalıydı. Olayları farklı bir açıdan görmesini sağlamak gerekiyordu. Evet ama nasıl yapacaktı bunu?
Bir saat kadar sonra Keir onu aramak için dışarı çıktı. Bugün zaten yeterince yandın, bir de üşütüp hastalanmasan bari, diye seslendi durduğu yerden.
Uykum gelmedi. Arkasına dönmeden konuşmayı sürdürdü. Hiç düşündün mü, belki de bütün bunlar için bana teşekkür etmen gerekiyor.
Cevap vermeden önce uzunca bir süre sustu. Keir. Haklısın.
Evet. Bu kez ondan yana dönmüştü. Eğer altı yıl önce benimle evlenmiş olsaydın, buraya gelip zengin olamazdın. Demek ki ben sana iyilik yapmışım.
Bu senin bakış açın. Ya evlenseydik? Belki de benimle birlikte burada olacaktın.
Bir ONeil hiçbir zaman göçmen olarak yaşayamaz.
Ama o zaman Anderson olacaktın, dedi Keir. Hem dedenin İrlandalı olduğunu söyleyen sen değil miydin? Eğer ona Ingiliz olma hakkı tanm-masaydı, sen de İrlandada kalacaktın. Aslında damarlarında hala aynı kan dolaşıyor.
Yenik düşmek üzere olduğunu anlayan Regan omuzlarını silkti. Neyse, bu konuyu kapatalım istersen, dedi. Ben yalnız Cottamda olmak istiyorum.
Keirin yüzü gölgede kalıyordu. Pekala, diyelim ki, aşık oldun ve Cottamla sevdiğin erkek arasında bir seçim yapmak zorunda kaldın. O zaman nfe olacak?
Hiçbir zaman aşık olmayacağım, dedi Regan buz gibi bir tonla. Duygularımın mantığımı etkilemesine izin veremem. Neredeyse tekrar diye bitirecekti ama bu kez zamanında susmasını bilmişti. Keirin gerçek duygularını öğrenmesini istemiyordu. Eğer istediğim gibi bir erkekle karşılaşmazsam, birkaç çocuğu evlat edinir, onları mutlu etmeye çalışırım. Artık içeri girmek istiyorum, diye sözlerini bitirdi.
Keir kapıyı iterek geçmesi için çekildi. Regan gözlerini onunkilerden kaçırdı. O gözlerdeki aşağılayıcı ifadeyi görmek istemiyordu. İstediğini düşünsün, dedi içinden
Bir içki ister misin? diye sordu Keir, içeri girdikleri zaman. Belki seni biraz rahatlatır.
Duraksadı. Yatmak için daha erkendi. Sağol, bir votka tonik, içinde de küçük bir parça limon olursa sevinirim.
Keir içkileri hazırlamaya girişti. Onu izleyen Regan, Keirin, bir erkekte bulunmasını istediği bütün özelliklere sahip olduğunu düşündü. Keir çok değişmişti. Onu bu haliyle gören, hep boy;: yaşadığına yemin ederdi.
Bu akşam için sözün varsa beni düşünme. Korkma, kaçacak halim yok. -
Senin bir istediğin varsa onu yapalım. Benim bu akşam için hiçbir programım yok, ama belki birkaç arkadaş geçerken uğrar, orasını bilemem. Burada herkes birbirine karşı çok rahattır. Kimse davet beklemez.
Yoksa bugün gelenlerin hepsi davetsiz miydi?
Bir bakıma öyle sayılır. Surfçüler genellikle kumsalda yemek yerler. Pazar günleri herkes kumsala iner. Ama yarın yüzmek istersen, yüzme havuzuna gir. Burada köpekbalıklarına ender rastlanır, ama gözcüler olmadığından, denize girmek çok tehlikeli olabilir.
Demek sen burada olmayacaksın, dedi Regan.
gilenmem gereken önehili bir konu var. Büyük bir otelin klima tesisatını kurmak için teklif aidim. Daha şimdiden birkaç sorun çıktı.

-Hiç vaktinin olmadığını mı söylemek istiyorsun?
Gri gözler kısılmıştı. Yalnızca çok işim olacağını belirtiyorum, ama geceleri evde olurum.
Regan dudağını ısırdı. Ne demek istediğini çok iyi anlamıştı. Buraya gelmemek için her şeyimi verebilirdim, dedi aceleyle.
Kimse sırtına tabanca dayamam-ştı ki.
Birden elinde tuttuğu bardak ağır geldi, yanımdaki masaya koyup ayağa kalktı. Fikrimi değiştirdim, Keir. Hemen yatmak istiyorum. İçkiyi bitiremediğim için özür dilerim.
Özür dilemene gerek yok. On dakikaya kadar kremini getiririm.
Karşı koymanın anlamı yoktu. Önemsemiyor-muş gibi omuzlarını silkip salondan çıktı.
Keir odaya girdiğinde, yüzükoyun yatağa yatmış onu bekliyordu. Pikeyibeline-kadar çekmişti. Sürülen krem sırtının acısını hemen alıyordu. Kendini kontrol etmeye çalışmasına karşılık, Keirin eli altında gittikçe gevşiyordu. Artık kafasında, sırtını ovan ellerin serinliğinden başka bir şey yoktu. Farkında olmadan gerilmeye başladı. Keirin dokunuşları onu hep böyle etkilemişti. Geçmişte bile... Aslında amacı hiçbir zaman onunla alay etmek olmamıştı, ancak ona hayır demesini de becerememişti bir türlü. O da işi hiçbir zaman ileri götürmeye kalkışma mıştı. Ah, zamanı geri çevirebilseydi!
Onun admı fısıldadığının bile farkında değildi. Keirin ellerini çekmesi üzerine birden kendine geldi.
Bu kadarı yeterli olmalı, dedi Keir. Sabaha kadar yanma hissi de kaybolmuş olur. Böyle çıp lak mı uyuyacaksın?
Evet. Başını, gömdüğü yastıktan kaldırmaya çekiniyordu. İçinde ondan yana dönmek için büyük bir istek vardı. Her şey için çok teşekkür ederim. Beni çok rahatlattın.
Bung. sevindim işte. Bir kahkaha attı, iyi uyu. Kalktığında ben burada olmazsam, kendini evindeymiş gibi hisset. Beşe doğru gelirim.
Ertesi sabah, saat dokuzda kalktığında, tıpkı 98
Keirin söylediği gibi, sırtındaki yalıma hissi kaybolmuştu. Artık daha rahat hareket edebiliyordu. Evde çıt çıkmıyordu. Üstüne bir mayo geçilip doğru yüzme havuzuna gitti. Sudan çıktığı zaman kendini çok daha iyi hissediyordu. Denize girmek isteğiyle yanıp tutuşmasına karşın köpekbalıklarından korkarak caydı.
Buzdolabı ağzına kadar yiyecekle doluydu. Regan kendini hiç bu kadar aç hissetmemişti. Kahvaltısını bitirip kahvesini yudumlarken arka kapı açıldı, içeri, yapılı, üzerine bir şortla kırmızı bluz giymiş bir kadm girdi.
Aman ne kadar sıcak! dedi kadın neşeli bir sesle.
SizKeirin üvey annesi misiniz?
Kadm çok içten- bir kahkaha attı. Benim adım Betty. dedi. Pazartesi günleri geldiğimi söylemedi du size?
Tam olarak değil, Yalnız haftada üç gün birisinin geldiğinden söz etti, o kadar.
işte o benim. Gözlerini masada duran kahveye çevirmişti. Kahve sıcak mı?
Olması gerekir. Birkaç dakika önce yaptım. Rahatsızdı, sonunda dayanamayıp sordu. Soyadınızı duyamadım galiba;!-
Efendim? Ha, Milligan Ya sizinki?
Asıl soyadını söyleyip kadının yüzünde belirecek ifadeyi görmek gibi bir çılgınlık kapladı içini, ama kendini tuttu. ONei.1, dedi. Regan ONeiE
Sanırım kocamla siz aynı kökendensiniz. Otuzlarda onun babası İrlandadan buraya göç etmiş.
Mr. Andersonıh yanında uzun süreden berimi çalışıyorsun?
Yirmi aydan beri. Hem biz burada Mr. demeyiz, onun adı Keirdır, benimki de Betty. Tamam mı?
Anladım, dedi Regan ayağa kalkıp bornozunun kemerini sıkarken. Artık giyinsem iyj olur. Sanırım akşam üstüne kadar buradasın?
Yalnız on ikiye kadar. Sonra çarşambaya geleceğim.
Pekala, çarşambaya görüşürüz o zaman.

Odasına döndükten sonra Regan, önce bavullarını açıp eşyalarını yerleştirmenin uygun olacağına karar verdi. Buraya gelirken, birkaç, günden fazla kalacağını sanmıyordu. Keirin bulunduğu yerde istediğini yapamayacağını bir türlü öğrenememişti.

Daha dün gece, iplerin kimin elinde olduğunu ona göstermişti. Beş dakika içinde her şeye hakim olmuş, sonra da onu bilerek bırakmıştı. Ama bu kez Regan kararlıydı, etkilenmeyecekti, bir daha ona teslim olmayacaktı.

Eütün sabah Betty ile karşılaşmamaya özen gösterdi. Onun daha fazla soru sormasından korkuyordu. Regan havuzun kenarındaki şezlonga yatmış dinlenirken, Betty ona el sallayıp gitti.

Çarşambaya erken davranıp Betty gelmeden evden çıkmazsa, başka sorularla karşılaşabilirdi.

Gölgede bile oturulamayacak kadar sıcaktı hava. Ilık suda son bir kez yürüdükten sonra çok daha serin olan eve girdi. Öğlen için hazırladığı sandviçi yerken, evi baştan aşağı dolaşmaya başladı.

Kendi yattığı odanın dışında, üç yatak odası daha , vardı. Keirinkini tanıması zor olmamıştı. Lacivert rengin egemen olduğu eşyalarla döşenmişti. İki kişilik yatağının başına müzik seti yerleştirilmişti. Tam bir bekar odasıydı, ama artık o evli bir erkekti. Girdiği gibi hızla odadan dışarı çıkma ihtiyacını hissetti. O yatağı Keirle paylaşmış olan sayısız kadınlan aklına bile getirmek istemiyordu. Eğer dün akşam söylediklerinde ciddiyse, kısa bir süre sonra kendisi de bu yatakta olacaktı.

İşte o anda, burada daha fazla kalamayacağını anladı. Ne Cottam için ne de başka bir şey için, olacaklara dayanamazdı. Yapılacak tek şey, her şeyi unutup evine dönmekti. Bir ev, kendine duyduğu saygıyı kaybetmeye değer miydi? Çok geç olmadan buradan ayrılmalıydı.

Giyinirken, dışarıda biı ıra banın park ettiğini duydu.-Acele etmeden giyinmeyi sürdürdü. Keir onu görmek istiyorsa gelip arayabilirdi. Ne olursa olsun, bu gece otele geri dönecekti.

Aynaya bir göz attı. Gerçekten değişmiş miydi acaba, yoksa ona mı öyle geliyordu?

Keir hala arabadan çıkıp eve girmemişti. Regan merak edip, pencereden baktı. Evet, gelen Keirin arabasıydı, o da arabanın içindeydi, ama yanında birisi daha vardı.

Arabadan genç bir hanım indi. Usta -bir hey-keltraşın elinden çıkmış gibi biçimli bir yüzü, tepesinde topladığı koyu san saçlarıyla çok güzeldi.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Ön tarafa geldiklerinde Regan, gözlerinde kocaman güneş gözlüğüyle havuzun kenarında oturuyordu.

Başını okurmuş gibi elinde tuttuğu dergiden kaldırarak, Geldiğinizi duymadım bile, dedi.-Beşten önce gelmeyeceğini söylemiştin.

Saat beşe geliyor, diye hatirlattı Keir. Dün yeterince güneş altında kaldığını sanmıştım.

Uzun süreden beri burada değilim, dedi Hem bu saatte güneş çok yakıcı olmuyor. Ba kışlarını, Keirin yanında duran kadına çevirdi. Merhaba!

Merhaba!

Keir, Leonie Holt, diye tanıştırdı, sonra sustu. Anlamlı bir havası vardı. Bizimle birlikte bir süre burada kalacak.

Gerçekten mi? Ne iyi.

Aramızdaki ilişkiyi çok iyi biliyor, bu nedenle ona rol yapmana hiç gerek yok Regan. İkisi ne de ayrı ayrı baktı ve İçki? diye sordu.

Ben bir bira içerim, dedi Leonie. Soğuk ol ması şartıyla. Son geldiğimde soğutucun arızalıydı.

Motorunda arıza varmış. Yerine yenisi takıl dı şimdi. Ya sen Regan?

Buz ve votka.

Keir içeri giderken Leonie de havuzun kenarı 102
na gitti. Üzerindeki kırmızı keten takımla nazlı bir kuğu kadar zarifti.

Ne kadar güzel bir ev değil mi? Bütün bunları Keirin çizdiğini biliyorsundur herhalde.

Hayır, bilmiyordum, dedi Regan. Ama şaşmadım buna. Eğer öykümüzün tümünü biliyorsan, beraberliğimizin pek de o kadar uzun süreli olmadığını anlamışsındır. Beraberlikten konuyu açmışken, sizin aranızdaki ilişki nedir acaba?

Ben onun bir arkadaşıyım.

İyi bir arkadaşı mı?

Öyle olduğumu umarım. Leonie başını Re-gandan yana çevirmişti. İlişkilerin çeşitli şekilleri vardır, bilirsin. Bizimki karşılıklı bir anlayış içinde sürüyor.

Regan göğsüne saplanan acıya dayanamayacağını sandı. Neden buradasın? diye sorunca karşısındaki gülümsedi.

Bunu Keire sorman gerekiyor. Rahatça konuşmanız için, sizi bir ara baş başa birakınm.

Baş başa kalmamız gerektiğini sanmıyorum, dedi kapıdan içeri girmekte olan Keir. Önümüzdeki haftalar içinde uyum içinde yaşayacaksak, birbirimize karşı açık olmalıyız.

Seninle aynı fikirde değilim. Ben gidip bavulumu açacağım. Leonie birasını alıp yanlarından uzaklaştı.

Regan, güneş gözlüğüne karşın, Keirin gözlerinin içine bakmaktan çekiniyordu. Keir oturmadı. Biraz önce Leonienln durduğu yerde durarak Regana bakmaya başladı.

Dün gece sen yattıktan sonra uzun uzun otu- rup düşündüm. Kendi kendimizi denetlememiz bizi bir yere götürmüyor. Bu nedenle Leonie bizimle birlikte kalacak. Seni evine götürene kadar aramızda tampon vazifesini görecek.

Reganın cevap vermeye hazırlandığını görünce, İnkar etmeye kalkma. Dün gece sen de beni, en az benim seni istediğim kadar istiyordun. Bu konuda kaçamak yollara- başvurmamızın anlamı yok. Aramızda garip bir çekim var, eskiden de vardı. Ama; bu kez ben oyun oynamıyorum.

Ama burada kalmayı ben istemedim ki, sen önerdin.

s .Biliyorum, kendimi kontrol edememiştim. Ama artık dikkatli olmalıyım. Korkma, seninle birlikte gelip kağıtları imzalayacağım, tamam mı?

Oldu. Ben de zaten bunu istiyordum. Bu gece hemen otele dönerim, sen de kız arkadaşınla baş başa kalırsın. Böylece hepimiz rahat ederiz.

Hiçbir yerş gitmiyorsun. Sesi kesindi. Tabii eğer,seninle gelmemi istiyorsan.

Kısacası, peşinde olduğun tek kadının ben olmadığımı göstermek jstiyorsun. Karısıyla metre-, sini aynı evde barındıran ilk erkek sen olacaksin

Seni bir güzel dövemeden bırakamayacağım galiba. Leonie benim metresim değil.

Adına ne dersen de, hepsi aynı kapıya çıkar. Regan. gittikçe kontrolünü kaybetmekte olduğunun farkındaydı. Burada olup da her şeye göz yumacağımı sanma, Keir. Ben o kadar kolay bir kadın değilim.

Kendine olan saygısını bir taş yığınına yeğleyen bir kadının böyle söylemesi çök komik doğrusu. Yaptıklarının bedelini ödemek zorundasın. Birasını bitirdikten sonra Reganm yanına geldi.

Üstümü değiştireceğim. Bu gece yemeği dışarıda yiyoruz.

Ben gelmiyorum.

Nasıl istersen. Keir eve doğru yürümeye başladı.

Reganm kendine gelmesi birkaç dakika sürdü. Boğazında garip bir yumru vardı. Biraz önce Keirin söylemiş oldukları, onun, bu akşam üstü düşündüklerinden pek de farklı değildi, öyleyse neden kendini kötü hissediyordu sanki? Keir ona hiçbir zaman değer vermemişti zaten. Yalnız, Cottamı elinde tutabilmesi için aralarında bir anlaşma yapmışlardı, o kadar. Buna sevinmeliydi.

Ama asıl sorunun bu olmadığını biliyordu. Leonie Holt yalnız güzel değil, aynı zamanda da cana yakın bir kadındı.. Böyle bir durumu kabullenmesi garipti. Bir arkadaş demişti, ama arkasından gelen gülümseme çok daha derin bir ilişkiyi anlatıyordu sanki. Burtu yapabilmesi için Keire aşık olması gerekirdi. Bunun başka bir açıklaması yoktu.

Ya Keir? O da bunun farkında mıydı? Regan la evlenirken aklında yalnız bir fikir vardı. Peki, Leonie o zamanlar da varsa, ona karşı cok kötü davranmış olmuyor muydu? Neden Keir onun yardımını istemişti? Aşık bir kadının her şeyi bağışlayacağını bildiği için mi? Anlaşılan Keir onu gerçekten seviyordu.

Regan birden düşünmeyi bıraktı. Çok acı çekiyordu.

Elinde, hala bitiremediği votka bardağıyla otururken, akşam yemeği için giyinmiş olan Keir gözüktü.

Fikrini değiştirmeyecek misin? diye sordu

Regan başını salladı. Bundan sonra numara yapmama gerek yok, dedi alaycı bir tonla. Bir tek yerin dışında, birlikte olmaktan hoşlanmıyoruz. Döndüğünüzde burada olacağım. Öyle anlaşmıştık, değil mi?

Doğru. Yüz hatları gerilmişti. O imzayı hak etmen gerekiyor.

Hak etmeye çalışıyordu zaten. Ama bedelinin ne kadar ağır olduğunu yalnız kendisi biliyordu

Gitmeden önce Leonie onun yanına uğramadı bile. Birkaç dakika sonra sokak kapısının kapandığını, ardından da arabanın gürültüsünü duydu.

Eğer bir seçim yapacaksa, şimdi tam zamanıy dı. Yapacağı tek şey bavulunu toplayıp bir taksi çağırmaktı. Yarın bu zamanlar uçakta, Londra ya doğru uçuyor olabilirdi. Evet ama sonrası? Eğer şimdi giderse Keir kazanırdı. Bu kadar çabuk pes etmemeliydi. Buraya Keiri İngiltereye götürerek Cottamı kurtarmak için gelmişti. Da yanması gerekiyordu.

Saatler yavaş geçiyordu. Saat dokuzda, tele fon çaldığı zaman, kendisine bir sandviç hazırlamak üzere mutfaktaydı. Hiç düşünmeden telefonu açtı, artık kapatamazdı. Alo, demesiyle kar şısındaki şaşkınlıktan bir süre konuşamadı. Son ra tanıdık bir ses söze başladı.

Keiri arayıp nerede kaldığını soracaktım. Bir gün önce yemekte tanıştığı gazeteciydi. Anlaşılan o benden önce davranmış. Böyle aradığım için özür dilerim, eğer oradaysa kendisiyle görüşebilir miyim? Onunla konuşmak istediğim birkaç konu daha vardı.

Özür dilerim. Don. Keir öbür konuğuyla yemeğe çıktı. Bir mesaj bırakacak mısın?

Öbür konuğu mu? Şaşırmış görünüyordu.

Evet. Adı Leonie Holt. Belki tanırsın.

Sanmıyorum, ama... Bir dakika... Melbourne dan mı geldi?

Pek emin değilim. Onunla bu gece tanıştık Yemeğe çıkmadan önce pek konuşacak zamanımız olmadı.

Sen davetli değil miydin?

Tabii ki davetliydim ama halim yoktu. Bir an sustuktan sonra, ses tonuna çok dikkat ederek, Demek onu tanıyorsun,- diye üsteledi.

Tanışmıyoruz, diye düzeltti Don. Ama aynı insandan söz ediyorsak, kim olduğunu biliyorum. Bildiğim kadarıyla bir tiyatro oyuncusu. Keir arasıra gidip onların oyunlarını seyreder. Düşünceli bir susuştan sonra, Sen onlara göz kulak mı oluyorsun? diye sordu.

Regan bir kahkaha attı. Günümüzde bu yaştaki insanlara göz kulak olunduğunu hiç duymamıştım.

Bilmiyorum. Melboumeluların garip düşünceleri vardır. Eh, Keir ikinizi de kendisine sakla-yamaz ya. Neden yann akşam dördümüz birden yemeğe çıkmıyoruz sanki?

Yann için ne gibi bir program yapıldığını bilmiyorum, diye kaçamak bir cevap verdi Regan.

Önemli değil. Yann sabah Keiri iş yerinden arayıp ona soranm. Görüşmek üzere, iyi geceler.

Regan alıcıyı yerine bırakırken işi pek idare edemediğini düşünüyordu. Açık vermiş miydi? Eğer Don, söylediği gibi Keiri ararsa, o zaman bu sorunla kendisi uğraşmak zorunda kalacaktı.

Saat on bire doğru arabanın sesini duydu. Yatağına yatmış, gelmelerini bekliyordu. Eve sessizce girdiler. Konuşmaları bir mırıltı halinde kulağına geliyordu. Regan onların yan yana oturma odasındaki kanepeye kurulduklarını hayal etti. Herhalde ellerinde birer kadeh de içki vardı. Sonra Keir onu kollarının arasına alıp öperdi.

Koridorda sesler duydu. O kadar alçak sesle konuşuyorlardı ki onları duymak zordu. Derken bir kapının kapandığını duydu... Ama yalnız bir kapının. Sinirli bir tavırla yan dönüp, başını yastığa gömdü.

Ertesi sabah uyandığında yağmur yağıyordu. Ama aniden boşalan yağmur kısa ömürlü oldu. Regan giyinip odasından çıkıncaya kadar güneş çıkmıştı.

Leonie mutfaktaydı. Üzerine giydiği spor kıyafet tüm güzelliğini sergiliyordu. Saçlarını arkaya atmıştı. Yüzünün bütün çekiciliği olduğu gibi ortaya çıkmıştı.

Merhaba, dedi başını okumakta olduğu dergiden kaldırarak. Hala saat değişikliğine alışamadın galiba.

Regan ona, gece çok zor uyuduğunu söylemek istemedi. Bu kadar ileri gitmesi hoş olmazdı.

Sabahlan erken kalkmak gibi bir alışkanlık edinemedim bir türlü, dedi. Keir sana söylemedi mi? Mirasyedilerdenim ben de.

Mavi gözler gözlerinin içine bakıyordu. Bir arkadaşınla başanyla yürüyen bir butiğe sahip olduğunu söyledi Keir, Orada çalışıyormuş sun. Bana pek mirasyedisin gibi gelmedi.

Desene Keir sana her şeyi anlatmış. Regan buzdolabından aldığı portakal suyunu bir bardağa doldurdu. Sanırım sana, ne tür bir kızla evlendiğini anlatmak istemiş. Herhalde çok şaşir-mışsmdır.

Şaşırdım, ama nasıl olduğunu anlayabiliyorum.

Çok iyisin.

öyleyimdir. Eğer birini gerçekten düşünürsen, anlarsın. .

Regan yutkundu. Madem onu bu kadar çok seviyordun, neden onunla evlenmedin? Yoksa sana teklif mi etmedi?

Leonienin yüzünde beliren gülümseme duruma pek uygun düşmüyordu. Bir gün ona, evlenme çağının geldiğini söylemiştim. Bunu bu kadar ciddiye alacağını bilmiyordum.

Regan öfkesini saklayamadı. Çok mu horuna gitti?

Eğer bana her şeyi anlattığım sanıyorsan, yanılıyorsun. Sadece tahminde bulunuyorum. Onu pek iyi tanımıyorsun galiba. Eğör tanısay-dın ona böyle bir teklifte bulunmazdın. Hoş geçmişinizi düşünsen de yapmaman gerekirdi. Ki-birinden, kendinden başka hiçbir şey düşünmüyordun anlaşılan.

Regan onun çok haklı olduğunu biliyordu. Ki--bir doğru laftı. Kendini kontrol altına almaya çalıştı. Leonienin böyle düşünmesi daha iyiydi.

Olan oldu nasıl olsa. Sonuçta ondan istediğimi elde ettiğim sürece gerisi bana vız gelir. Ona bunu da söyleyebilirsin.

Ona bir şey söylemek istiyorsan git kendin söyle, dedi Leonie. Ben aracı değilim

Pekala, söylerim... Began kendini toparladı. Bugün ne yapıyoruz? Herkes kendi başi-in çaresine mi bakıyor?

İstersen birlikte bir program yapabiliriz. Kente iner, öğlen yemeğini orada yiyebiliriz. Ke-ır, eğer başına dert açmak istemiyorsan, birkaç gün güneşe çıkmamanı söyledi.

Beni düşünmesi ne hoş!

Leonie birden içini çekti. Bak, durumumuz kolay değil ve sen de işleri iyice iorlaştmyorsun. Onu değişik açılardaıj gördüğümüzü kabul edip konuyu kapatalım.

Neden onu hoş göreyim? diye sordu Regan Benim burada olmam için hiçbir neden yok. Beni küçük düşürmek istiyor.

Belki de bunu hak ettin. Gülümsüyordu. Birazcık...

Regan suçunu biliyordu, ama kabullenmek başka b.r şeydi. Omuzlarını silkip konuyu geçiş tirdi Tartışmaya değmez. Ba: aramayacaK Pekala, birlikte kente inelim. Bana da bir değişiklik olur, hem alışveriş de ederim belki.

Sydney küçük bir Paris sayılabilir. Biraz pahalıdır, ama verdiğinin karşılığını alırsın. Saat on buçukta çıkarsak yemek yiyene Kadar dolaşacak zamanımız olur. Telefon edip Summitde yer ayırtayım bari. Daha kuleye çıkmadın herhal de.

Çıkmadım, dedi Regan. Zamanım olmadı. Kendini heveslendirmeye çalışıyordu Öyle ya, bu ülkeye bir daha belki hiç gelmeyecekti. Bu nedenle, ne kadarını görse kardı Elindeki barda ğı bir dikişte bitirdikten sonra. Pekala dedi. Ama önce kahvaltı yapacağım sen de bir şeyler ister misin?

Leonie başını salladı. Ben yedim. Reganın kızartmakta olduğu ekmeklere bakarak, Kahvaltı dediğin bu mu
Hep bu kadar yerim.
Neden yumurta ve salam yemiyorsun?
Kahvaltıda mı?
Neden olmasın? Gözleri muzip muzip parlıyordu. Güçlendirirmiş. Buzdolabında salam var Keir gitmeden önce biraz kesip bıraktı.
Sabah kahvaltısını ona sen mi hazırladın?
Evet. Arada bir birinin ona bakması gerekiyor. Sen yemek yapar mısın?
Keyfim olduğu zaman. Zevkli bir uğraştır
Nasıl yani?
İyi vakit geçirmek için, başka ne olabilir ki?
Bu kadar duygusuz bir insan olduğunu hiç sanmıyorum. Neden rol yapıyorsun sanki?
Regan güldü. Tiyatroda oynayan sensin.
Leonie bir an cevap vermedi, sonra, Kim söyledi bunu sana9
Keirin bir arkadaşı... Adı Don, ama soyadını bilmiyorum. Dün akşam, siz yemekteyken telefon etti.
Yaa! Sesinde bir gariplik vardı. Keirin arkadaşlarından hiçbirinin beni tanımadığını sanıyordum.
Tanımıyor, yalnız Keirin senden söz ettiğini söyledi. Sustu. Ama daha önce de buraya geldin, değil mi?
Yalnızca bir kez, ama o zaman çok az kalmıştım. Kimseyle tanışacak zamanım olmamıştı.-Leonienın sesinde btr rahatlama vardı. Belki Keir bu kez beni binleriyle tanıştırır.
Packart bazı güçlükler doğurmaz mı?
Bir neden görmüyorum. Herkes bize konuk gözüyle bakıyor. Bir de randevuların yarıştığını sanabilirler.
Regan kuşkuluydu. Kimse Keirin böyle bir hata yapacağına inanmazdı Hoş başkalarının ne düşündüğünün ne önemi vardı? Birkar hafta sonra buradan gidiyordu.
İlk kez, Keirle birlikte yapacağı uzun yolculuğu düşünmeye başladı. Başına gelecekleri daha önceden bilseydi, buraya gelmezdi. 13u kez evlendiği erkek onu ikinci kez terk etmiş olacaktı.
Sesi amaçladığından da sert çıktı. Seninle he-msr. evlenemeyeceğini biliyor musun. Gerekirse birkaç yıl onu bekler misin?
Leonie buna cevap vermeden önce uzun uzun düşündü. Keiri kendime o biçimde bağlamak için acele etmiyorum, dedi sonunda. Bana ihtiyacı olduğu zaman yanında olurum. Sandalyeden kalktı. Üstümü değiştirmeye gidiyorum. Bir taksi çağırayım da bizi kente götürsün. On buçuğa kadar hazırlanabilir misin?
Hazırlanırım tabii. Hadi sen git giyin. -
Yalnız başına kalınca Leonienin biraz önce söylediklerini düşünmeye başlan. Belki de AvustralyalI kızlar böyleydi, Kendisi gider gitmez gelip buraya yerleşecekti demek. Boşanma işlemleri bitene kadar bekleyecek, sonra da belki -evleneceklerdi. Evliliğin Leonie için pek önemli olmadığını sanıyordu. Onlar için aşk yeterliydi.
Leonie onu bütün lüks butiklere götürdü. Regan, beğendiği ufak tefek birkaç paiça eşyanın dışında önemli bir alışveriş yapmadı. Buradan alacağı herhangi bir elbise ileride, acı anılan tazelemekten başka bir işe yaramayacaktı.
Dönen kulenin tepesinden kentin manzarası nefes kesiciydi. Okyanus, alabildiğine gözler ö-nünde seriliydi. Yemeklerini bitirdiklerinde aradan iki saat geçmiş ve kulenin turu bitmiş, başladığı yere gelmişti.
Gelecek sefere kıyıya inip bir tekneyle deniz turu yaparız, dedi Leonie masadan kalkarlarken. Sydneyi denizden görmeden, her yanını gördüm diyemezsin.
Şimdi neden yapmıyoruz, bol bol vaktimiz var.
Şimdi Keirin ofisine gitmemiz gerekiyor. A-rabanin anahtarlarını alacağız.
Araba mı?
Bir arabaya ihtiyacımız olacağını düşünmüş.. Kente inince uğrar alırız demiştim. Ofisi buradan birkaç blok ötede. Gülümsedi. Ve on yedi kat yukarıda. Belki bir gün bize fabrikasını da gezdirir. Yakında büyütmek

zorunda kalacak. Şimdiki durumda siparişleri zor karşılıyor. Herkes serin bir yerde oturmak için can atıyor. Yalnız buradakiler değil, Avrupadan bile sipariş alıyor.

Onun hakkında çok şey biliyorsun, dedi Regan yavaşça.

Keirin arasıra bana anlattıklarından biliyorum. Biz AvustralyalIlar gibi o da, işte değilse, işini hiç düşünmez. Boş vakitlerimizi değerlendirmesini çok iyi biliriz. Asansör önlerinde durmuştu. Hadi binelim.

Regan çelişkili bir ruh dorumu içerisindeydi. Keirin ofisini çok merak etmesine karşılık, o-nunla yüz yüze gelmekten çekiniyordu. Dün gece, ondan birkaç metre ötede Leonieyle yatmıştı Belki de bunv özellikle yapmıştı, ona önem vermediğini vurgulamak istemişti... Ama şimdi onun gözlerinin içine bakıp, dün geceden haberi yokmuş gibi davranmak çok zoruna gidiyordu

Dışarıda bunaltıcı bir hava vardı. Asansöre bindiklerinde Regan rahat bir nefes aldı. Keirin ofisi on yedinci değil on altıncı kattaydı. Sekreteri, oiuz yaşlarında, neşeli, ama işini iyi biler, bir kadındı.

Saat uçte randevusu var, diye açıkladı. Size, konuşmanız için tam yirmi dakika kalıyor.

On dakikada çıkarız, diye söz rerdi Leonie. Kemen içeri girebilir miyiz?

Ona burada, olduğunuzu bildirsem iyi olacak Bütün gün keyifsiz bir hali vardı. Hiç de böyle olmazdı ya.. İç telefonu açıp, Ziyaretçileriniz çeldi. Onlar içeri yollayayım mı? diye sordu.

Evet. Sesi sinirli çıkıyordu Mektuba ne oldu?

Hala arıyorum. Herhalde yanlış bir yere koddum. Kızlan gülümsedi. Ne demek istediğimi anladınız mı? Hadi girin içeri... Size iyi şanslar.

Keir, arkası kapıya dönük, pencerenin önünde durmuş limam seyrediyordu. Oketini çıkarmış, kravatını gevşetmişti. Yüzündeki gülümseme içten değildi.

Farla zamanım yok, dedi. Araba aşağıda. Park yerindö duruyor. Benim arabanın yanma park edilmiş mavi Packard. Bekçi size gösterir MaSaya uzanıp anahtarları aldı. Depoyu doldurttum, ikinizi de sigortalattım.

Umarım birlikte yaptırtmamışındır. Ben kendi kiraladığım arabayla dolaşmak isterim, dedi Regan.

İstediğin zaman araba kiralayabilirsin, kimse seni tutmuyor.

Regan onun gözlerinin içine bakmaya zorladı kendini. Şimdiden bir otele taşınsam, hepimiz için daha iyi olmaz mıydı?

Bunu daha önce tartışmıştık sanırım.

Pekala, seni istediğini alma zevkinden mahrum etmeyeceğim.

Leonie araya girdi. Pişman olacağınız şeyler olmadan buradan gitsek iyi olacak.

İyi fikir. Keir kendini yeniden kontrol altına almıştı. Unutmadan söyleyeyim, bu gece hep birlikte yemeğe çıkıyoruz. Don Crossmanm da-vetlisiyiz. İki arabayla gitmemek için bizi evden alacak. Hala Reganın yüzüne bakıyordu. Sen buna şaşırmamışsındır herhalde, dün gece telefonla seninle konuştuğunu söyledi. Şunu hiç akimdan çıkarma, o her şeyden önce bir gazetecidir. Bizden bir hikaye çıkarmayı başarabilirse, bunu istediği gibi kullanmaktan kaçınmayacaktır.

Belki de senin bir harem başlattığını sanacaktır. Onu yanıltmak için elimden geleni yaparım.

Leonie aceleyle araya girdi. Biz gidiyoruz. Sonra görüşürüz, Keir.

Regan hiç sesini çıkarmadan onu izledi. Tehlikeli bir oyun oynamakta olduğunun farkındaydı. Keirle böyle konuşmanın hiçbir yararı olmadığını bildiği halde dün geceki acının hıncını çıkarmak için onu sözlerle incitmek istiyordu. Tek silahı sözcüklerdi.

Asansöre bindiklerinde ilk konuşmaya başlayan Le ınie oldu. Bir gün çok ileri gittiğini anlayacaksın. dedi dosdoğru. Keirin kontrolünü kaybettiğini hiç görmedim, ama bugünlerde ken-cini tutamayabilir. Yaptığın teklifi kabul etmekle, onun da en az senin kadar suçlu olduğunu kabul ediyorum. Ama kendini bağışlatmak için seninle İngiltereye kadar gelmeye razı olduğunu da unutma.

Regan asansörün aynasındaki akislerini seyrediyordu. Aşağı yukarı avnı boyda ve yapıdaydılar. aralarındaki tek belirgin fark, saçlarımı! rengiydi Ama bir bedel karşılığı, dedi Leonie ye.

Haki olduğunu düşünmüyrrum, ama o da insan.

Ama istediğini yaparsın, değil mi?.

Belki. Önemli olan... Asanscı- durmuştu Leonie dudaklarını ısırdı. Hadi gidip arabayı bulalım.

Arabaya binip yola çıktıktan bir süre- sonra Leonie yeniden konuşmaya başladı.

Bilmeni istediğim bir tek şey var.., Keir benimle hiç yatmadı. Şimdi, için biıaz rahatladı mı bari?

Eğer kapının sesini duymamış olsaydı belki. Leonienin ne yapmak tediğinin farkındaydı, ama ona yenik düşmemeye kararlıydı. Umurumda bile değil, dedi. Keir benim değil. Benim için önemli olan, o evden bir an önce çıkmak!

Bunu yapabileceğini hiç sanmıyorum. İstediğini elde etmen için sen de onun isteklerine boyun eğmek zorundasın. Hem senin ödeyeceğin bedel, onunkinin yanında devede kulak kalır. Seninki yalnız gurur.

Regan birkaç saniye düşündükten sonra, Ne demek istediğini anlayamıyorum, dedi. Seni buraya neden getirdiğini biliyor musun?

Leonie hafifçe gülümsedi. Çünkü seni hala çekici buluyor. Evet, bana bu kadarını anlattı. Duygularını araya katmak istemediği için Tanrıya şükretmelisin.

O kadar inandırıcı konuşuyordu ki, yalan söylediğini düşünmek zordu. Bir tek kapının kapandığını duyduktan sonra, başını yastıklara gömmüştü, İkincisini duyamamış olabilirdi. A-ma bunun ne önemi vardı sanki? Leonieyi Keir çağırmıştı. Birlikte yatmaları tek sorun değildi.

Konuyu değiştirmemizde bir salanca var mı? dedi Regan birden. Bu konudan sıkıldım artık. Duyduğuma göre bir tiyatroda çalışıyor-muşsun.

Doğru. Altı hafta için tatildeyiz. Arkasından gelecek soruyu biliyormuş gibi ekledi. Dekor değişiklikleri yapılıyor. Yeniden açıldığında daha güzel ve rahat olacak, ama öndeki bir sıra elden çıkacak.

Bu iyi bir politika gibi görünmedi gözüme.

Eğer her gece ağzına kadar dolu olsak, haklı olurdun. Ama bu şekilde, boş koltukların sayısı azalacak. Çevrede birçok iyi tiyatro var, rekabet büyük. Sen tiyatrodan hoşlanır mısın?

Hem de nasıl. Cottamda profesyonel tiyatro yok, ama iyi bir amatör grubumuz var.

İyisini istediğin zaman Londraya gidiyorsun-dur.

Eskisi kadar sık değil. Ama geçen kasım Bro-adwayde çok iyi oyunlar gördüm.

Gerçekten mi? Bak seni çok kıskandım şimdi. Bana biraz New Yorktan söz etsene. Amerika ya gitmeyi çok isterim.

Eve döndüklerinde hala konuşuyorlardı. Regan ancak, Leonie arabayı durdurduğu zaman geldiklerini fark edebildi. Sürekli tiyatroyla uğraşan bu kız Keir!e nasıl vakit ayırıyordu?

Gerekirse bir gün bu işi bırakabilir misin?

Cevap alması oldukça uzun sürdü. Bir seçim yapmam gerekirse, bırakırım. Reganm bir şey söylemesine fırsat vermedşn arabadan indi. Yüzeceğim, sen de gelir misin?

Regan kendini kötü hissediyordu. Bu bekleyiş günlerini kısaltmanın bir olanağı olsaydı. Evine dönmek istiyordu.

Odasında yatağa uzanmış dinlenirken Keirin arabasının sesini duydu. Leonie onu holde karşıladı. Aralık kapıdan Leonienin sesini ancak duyabiliyordu.

Regan uyuyor. Bu akşam birlikte çıkmamızın iyi olacağına gerçekten inanıyor musun?

Keirin ne söylediğini duyamadı. Ancak Leonienin cevabını işitebildi. Bunu yapacağını hiç sanmıyorum. O da en az senin kadar kimsenin duymasını istemiyor. Hadi gel, dışan çıkıp bir bira içelim.

Uzaklaşan ayak seslerini dinleyen Regan, gözlerini tavana dikti. Demek Keir, Donun onları yemeğe çağırmasını Reganın ayarladığını sanıyordu. En azından konuşmalardan çıkardığı sonuç buydu.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Akşam için ipekten bej bir pantolon ceket takım giydi. Yanık tenine açık renk çok yakışmış-tı. Korktuğu başına gelmemiş, derisi yüzülmeye başlamamıştı. Aynada yüzüne baktı. Hafif makyajın altında yüzünde bir rahatlık ve emniyet vardı. Yapacağı tek şey bu ifadeyi korumaktı.

Don gelinceye kadar odasında bekledi, sonra salona geçti. İki erkek de rahat kıyafetleri yeğlemişlerdi. Leonieyse kayısı rengi, örgü bir elbise giymişti.

İkisini de kendine saklamana hiç şaşmıyorum, dedi. Don, Keire. Yerinde olsam ben de öyle yapardım.

Keir omuzlarını silkti, ama gözlerindeki ifade sertti. Denemekten : bir zarar gelmez diye düşündüm. Gitmeden önce bir içki içer misin, Regan?

Onların içkilerini bitirmek üzere olduklarını gören Regan, başını salladı. Orada içerim artık, sağol.

Don, Regana dönerek, Gideceğimiz yer buradan otuz kilometre uzakta, ama kolayca bulabileceğimizi söylediler. Umanm iyidir, dedi.

İyi değilse, kendini bağışlatmak için bizi bir kez daha davet etmen gerekecek, sakın unutma.

Don bir süre sustuktan sonra yumuşak bir sesle, Bana söyleyeceklerin bu kadar mı? diye sordu.

Sana hiçbir şey söylemedim ki ben, dedi Regan. Sen tahminlerini açıkladın.

Ama bana yanıldığımı da söylemedin.

Böyle bir şey yapmaya gerek görmedim.

Der hafifçe içini çekti. Benimki profesyonel bir merak deği Dedikodu sayfalarına yazmıyorum. Zaten bu günlerde tatilde sayılırım. Yazacağım kitap için izin aldım.

Malzeme sıkıntısı mı çekiyorsun yoksa? Regan beyle peylediği için anında pişman olmuştu, Özür dilerim, düşünmeden konuştum,, diye ekledi

Özür dilemene gerek yok, biraz da olsa hak etmiştim. Keirle seni birlikte görünce ilginç bir şeyler olduğunu düşünmekten kend;mi alamadım. Arkadaştan öte bir haliniz vardı. Ama aranızdaki ilişki... Biraz düşündükten sonra, Başın dertte değil ya? diye sordu.

Regan güldü. Düşündüğün anlamda değil. Hadi Don, bulanık suda balık avlamaktan vazgeç artık.

Amacım sana yardımcı oünaktr.

Neden? Beni tanımıyorsun bile.

Buiıun ne önemi var! Öfkeyle. Regaria bakıyordu. Neden her şeyi olduğu gibi kabul etmiyorsun sanki?

Yapamam. Donuiı yakışıklı yüzünü uzun uzun inceledi. Hayır, bu adama karşı hiçbir şey hissetfniyordu. Ben çocuk değilim ye kendi o-runlanmı kendim halledebilirim. Don.

Pekala. Pişman olmuş gibi bir hali vardı.

Oldu. Sanki odada ikisinden başkası yokmuş gibi gülümsüyordu ona. Ama gittiğimiz yerden Savoy kalitesini de bekleme sakın.

İngilterede bulundun demek?

Birkaç kez. Savoyda kalmadım ama. Bütçeme en uygun olanı Holiday Inndi. Birden öbürlerinin de farkına vararak. Hadi artık yola çıkalım isterseniz, dedi.

Arabada kızlar arkada, erkekler de önde otür-dular. Bu iş Leonienin hoşuna gitmemiş gibi geldi Regana. Yol boyunca Regan, Donun dikiz aynasından birkaç kez kendisine baktığını görünce, bu gece onun tarafmdan soru yağmuruna tutulacağını anladı. Bakalım ne tür sorularda karşılaşacak ve bunlara nasıl cevaplar verecekti. Şimdilik ne diyeceğini kendi de bilmiyordu.

Gittikleri yer eski bir evden bozma modem bir restorandı. Oldukça kalabalık olmasına karşılık, yemek ve şarap harikaydı. Don yemek konusunda fikrini sorunca, Bugün Leonieyle birlikte ilk kez Avustralya şarabmı tattım. Doğrusu bu kadar iyi olmasını beklemiyordum, diye cevapladı.

Beğendiğine sevindim. Don başıyla dans pistini işaret etti. Şu kalabalığa katılmak ister misin?

Pistin sıkışıklığından Don onu iyice kendine çekti. Kulağına eğilerek, Pistin küçüklüğünü görüyor musun? Birkaç masa kaldırsalar, bu sıkıntıya katlanmak zorunda kalmazdık, dedi.

Bütün masalar dolu olduğuna göre, böyle bir şey yapmak isteyeceklerini sanmam.

Neyse bu konulan bırakalım, birkaç aynntıyı açığa çıkardığımı düşünüyorum.

Ne konuda? diye sordu Regan doğrudan.

Leonie ile senin neden onunla birlikte kaldığınız konusunda. Reganın cevabını bile bekle- meden konuşmasını sürdürdü. Apansız ortaya çıkman karşısında şaşırdı ve bir tampona ihtiyaç duydu galiba. Gerçeğe yaklaştım mı bari?

Regan kahkahalarla gülmek istiyordu. Hem yaklaşmış, hem de hiç anlamamıştı. Kendi çözümünü kendin getiriyorsun, demekle yetindi.
Biraz aceleci olduğumu biliyorum. Keiri görmek için buralara kadar geldiğini tahmin ediyorum, ama nedenini bilmiyorum.
Kınk kalp hikayesi mi?
Senin gibi birisi için olmaz. Sen öyle bir tip değilsin. Sen ancak, ondan bir şey istemeye gelmiş olabilirsin. Pazar günü bende bu izlenimi uyandırdın.
Donun tahminleri Reganı çok sarsmıştı. Belli etmemeye çalışarak, Tam puan aldın. dedi.
Burada ne kadar kalacaksın?
Bir hafta ya da biraz daha fazla.
Keir Brisbaneden geri dönene kadar mı?
Regan hiç duraksamadan, Evet, diye doğruyu söyledi.
Demek bir hafta süreyle burada tek başına-sm. Yalnız kalmanı istemem. Seni ararım, dolaşırız. Korkma, amacım yakm bir ilişki kurmak değil.
İlk kez Reganm içinde bir rahatlama olmuştu. Belki de, korkuyla beklediği hafta umduğu kadar kötü geçmeyecekti. Keir gittikten sonra Leonienin de evde kalması için herhangi bir neden kalmıyordu. Reganın da kalması gerekmiyordu. Don a inanıyordu, onunla duygusal bir ilişkiye girmeden, arkadaşlık edebilirdi.
Bana telefon numaramı verirsen seni ararım. Ne yapacağımı şimdiden bilemiyorum. Artık oturabilir miyiz? Bu kalabalıkta dans etmekten canım çıktı.
Keirle Leonie dans etmemişlerdi. Ama masanın üzerinde duran elleri, birbirlerine anlamlı bir yakınlıkta duruyordu.
Keir, Akşamı bu kadar erken sona erdirmek istemezdik, ama Leonienin başı çok ağnyormuş. Tek arabayla çıkmış olmamız ne kötü, değil mi? dedi.
Taksi çağırmaları önerilebilirdi, ama Don sesini çıkarmamayı yeğledi. Önemli değil. Zaten burası, benim umduğum gibi çıkmadı. Anahtarları Keire verdi. Arabada buluşuruz, diyerek hesabı ödemek için yanlarından ayrıldı
Hep birlikte arabaya girdiklerinde Regan, Leo-nieye döndü. Başın nasıl? diye sordu.
Onun yerine Keir cevap verdi. Başının ağrımadığını biliyorsun, gitmek isteyen bendim.
Ve istediğini yapmaktan çekinmezsin!.
Don geliyor, diye araya girdi Leonie. Bizi böyle görmesi iyi olmaz. Ne olduğunu merak edebilir.
Regan, Bir şey merak edeceğini sanmıyorum, diye atıldı. Aşağı yukarı her şeyin farkında.
Don arabaya girdiği için daha fazla konuşamadılar. Keir soğuk bir tavırla arkasma yaslandı. Ama Reganın artık hiçbir şeyi önemseyecek gücü kalmamıştı.
Restorandan erken çıkmalarına karşılık, eve geldiklerinde saat on buçuk olmuştu. Don, Keir
in içki teklifini reddetti.
Başını arabanın penceresinden çıkarıp, Pazar gününü unutma, diye hatırlattı. Seninle paylaşılacak bir kozumuz var, Keir.
Geleceğim. Yemek için sağol.
Bir şey değil. Neyse ki yemekler fena değildi. Elini sallayarak yola koyuldu.
Leonie, Ben yatmaya gidiyorum, dedi. Dönüşte başıma gerçekten ağrılar girdi. Hem, siz ikiniz konuşurken ben arada kalmak istemiyorum.
Konuşacak bir şeyimiz olduğunu hiç sanmıyorum, dedi Regan. Neden hepimiz birden yatmıyoruz?
Çünkü seninle konuşmam gereken bazı şeyler var. Dinleyip dinlememekte serbestsin, dedi Keir kararlı bir tavırla. Sonra Leonieye döndü. İstediğin bir şey var mı?
Leonie başını salladı. Pek de o kadar kötü değilim. Seninle hır dakika yalnız konuşabilir miyiz, Keir?
Regan, Ben salona geçiyorum, diyerek yanlarından ayrıldı.

Salon karanlıktı. Aceleyle birkaç lamba yaktı. Durum gittikçe dayanılmaz bir hal alıyordu. Keir ona bu sıkıntıyı çektirmekten ne zevk alıyordu, bilmiyordu, ama bu arada Leonieyi de küçük düşürdüğünü bilmesi gerekirdi. Keir kendinden başka kimseyi düşünmüyor gibiydi.

Keir birkaç dakika sonra salona girdiğinde, yüzündeki ifade pek değişmemişti. Dona neler anlattın?

Hiçbir şey. Gerek de yoktu. Kendisi ortada olanlara bakıp bir sonuca varmıştı zaten, Senden hamile kaldığımı ve buraya benimle evlenmeni istemek için geldiğimi sanmış galiba. Korkma, onu böyle bir şey olmadığına inandırdım. Ama buna karşılık, onunla önümüzdeki hafta buluşabileceğimi de söylemek zorunda kaldım.

Gelecek hafta burada olmayacaksın, dedi Keir doğrudan. Programımı değiştirdim. Yarın ilk uçakla Brisbanee uçuyorum, cumartesi burada olacağım. Pazartesi günü de İngiltereye doğru yola çıkıyoruz.

Regan küçük dilini yutmuş gibi duruyordu. Neden fikrini değiştirdin? diye sorabildi sonunda.

Çünkü senden bir an önce kurtulmak istiyorum.

Neler hissettiğini çok iyi anlıyorum. Artık gidip yatabilir miyim? Sen döndüğünde hazır olurum.

Keir buz gibi gözlerle ona bakarak, Git, dedi.

Odasında yalnız başına kalan Regan, ümitsizlik içinde düşünmeye başladı. Gelecek hafta bu zamanlar Cottamda olacaktı... Evin elinden a-lınma korkusu ortadan kalkacaktı. Ama artık Cottam, onun için hiçbir şey ifade etmiyordu. Keiri istiyordu, taş yığınlarını değil...

Uzun süre uyuyamadı. Saat üçe doğru da daldı© hafif uykudan yeniden uyandı. Birazdan Keir gitmiş olacaktı. O zaman ne yapacaktı? Zamanını nasıl geçirecekti? Don Crossmanla olmazdı, Leonieyle de.

Daha fazla yatakta kalamayacağını anlayınca üzerine bir sabahlık alıp havuzun kenarına indi. Hafif bir rüzgar saçlarını dağıttı.

Çıplak ayaklarının altındaki çimenler kadife kadar yumuşaktı. Bahçeyi kumsaldan, alçak bir çit ayırıyordu. Çiti geçti. Kumlar çıplak parmaklan arasından kayıyordu. Dalgalann uzandığı „ ıslak kumlar: kadar yürüyüp durdu. Uzun bir süre denize baktı. Birden, yalnız olmadığını fark etti. Ar kasma dönünce Keiri, ellerini düşünceli bir biçimde pantolonunun ceple. ne sokmuş, ona bakarken bv-ldu.

Yüzmeyi mi düşünüyorsun, yoksa uykunda mı yürüyordun?

Uyuyamamıştım. Seni uyandırdıysam, özür dilerim.

Ben de uyuyamamıştım Ayrıca, senin ne a-maçla buraya geldiğini merak etmiştim.

Regan sinirli bir kahkaha attı. Canırna kıymayı düşünmüyordum, Ruhsal dengem yerinde. Mutsuz değilim.

Keirin gözleri tehlikeli bir biçimde parladı, Öyle mi? Gözlerimin içine bakıp, bana, hayatta istediğin her şeyi elde ettiğini söyleyebilir misin?

Hayır Ama sen imzayı atar atmaz o da olacak. Gözlerini bile kırpmadan ona bakıyordu şimdi. Cottam için neler hissettiğim; bilemezsin Senin için yalnızca ev burası. Evin planmı sen çizmişsm, ama senin için bir aı ara taşıdığını sanmıyorum.

Onun da kendine göre bir yeri var. Ama benim için önemli olan içinde yaşayanlardır. Cot tam hiçbir zaman dedenin zamanındaki gibi olmayacak bir daha. Hiçbir modem aile ya da alacağın kocalar orasını eski haline getiremez artık.

Denizden esen rüzgar, Reganın saçını yüzüne düşürdü. Tek eliyle saçım arkaya iterken, Peki ne yapmamı önerirsin? Bir buldozer çağırıp yıktırayım mı? dedi.

Yo, hayır. Orasını bir düşkünler evine dönüştürebilirsin ama. Yeri ve büyüklüğü ideal. Ya da bir sağlık merkezi olabilir. O zaman Johnla karısına da iş çıkar.

Sus artık, daha fazla duymak istemiyorum!

Mantıklı konuştuğumu biliyorsun da ondan. Birden Reganı omuzlarından tutup sarstı. Anlamıyor musun, bu ev sürekli para yiyecek. Zamanla babanın bıraktığı paralarla evin giderlerini karşılayamaz olacaksın.

Reganın kalbi heyecanla çarpmaya başlamıştı. Öndan hemen uzaklaşmalıydı... Kaçmalıydı... Onun kendisine acımasına olanak vermeden gitmeliydi.

Metresin seni merak etmeden, yanma gitsen!

Keirin gözleriride çakan şimşekler korkunçtu. Regan ellerinden kurtulup deli gibi kumların üzerinde koşmaya başladı. Kumda ayak sesleri duyulmadığından Keirin ne kadar yakınında olduğunu anlayamıyordu.

Sonunda Keir onu yakaladı. Çelik gibi sert parmaklarıyla onu tutup kendine çekti.

Seni uyarmıştım, Allahın...

Regan birden ona bir tokat patlattı. Sonra çekişmeye başladılar ve Regan yere düştü. Keir de üzerine eğildi, dudaklarını dudaklarıyla örttü.

Regan içindeki kızgınlığın eriyip gittiğini hissetti. Mücadeleyi bırakıp kertdini ona teslim etti Geçmişi unutmuşlar, sanki hiç ayrılmamışlar gibi birleşmişlerdi.

Kendini ilk toparlayan Keir oldu. Yerinden kalkıp üstünü düzeltirken, Özür dilemeyeceğim Böyle bir şey olacağını biliyordun, dedi.

ikimiz de biliyorduk. Leonieyi bu nedenle ça-ğırmadm mı?

Bir işe de yaramadı. İşi oluruna bırakmam gerekirdi. Gelmesinin hiçbir yarsn olmadı.

Sabahlığının kuşağmı bağlamakta olan Regan, titrek bacakları üzerinde doğruldu. Her yanı kum içindeydi. Merak etme, ona bu geceden söz etmem.. Bu işte ben de suçlv um, İzin verirsen senden önce eve gireyim. Artık yanımda olmana dayanamıyorum.

Oldu. Ses yorgun çıkmıştı. Korkma unutursun.

Regan ertesi sabab elektrik süpürgesinin sesiyle uyandı. Gece olanlar aklına gelir gelmez içi karardı. Hemen harekete geçmesi gerekiyordu. Bir şeyler yapmalı, olaniaır un atmalıydı. Keir döndüğü zaman onun yüzüne bakacak kadar kuvvetli olmalı n.

Leonie havuzda yürüyordu. Bettyylı ı karşılaşmak istemeyen Regan, çaresiz Leonienir yan-na gitti. Ama kendinde-yüzecek gücü bulamadığından bir şemsiyeAin altına girip oturdu,

Leonie havuzdan çıkınca, Soru yağmurundan mı kaçtın sen de?, diye sordu. Meraktan çatlıyor. Anladığım kadarıyla pazartesi günü karşılaşmışsınız.

Evet, öyle. Ya sen ona ne dedin?

İnanacağı bir şey söyleyemedim. Keirin biz-lere dayanaruadığı için kaçtığını sanıyor.

Regan dikkatli bir biçimde, Gitti öyleyse, dedi.

Erkenden gitti. Yüzünden, pek iyi uyuyama-dığı belli oluyordu. Cumartesiye burada olacağını isana da söyledi herhalde?

Evet. Onu bekleyecek misin?

Hayır. Bugün öğlenden sonra gidiyorum. Leonie, Reganın yanındaki şezlonga uzandı.-Kocam yann sabah Los Angelesden uçakla geliyor, onu karşılamaya gideceğim.;

Kocan mı? Regan hayretini gizleyememişti. An... anlayamadım.

Çok basit. Keir, Jimrhynin iş İçin gittiğini biliyordu. Tiyatro da kapalıydı. Durumu bana açıklayınca, ben de ona yardım etmeyi teklif ettim.

Ama beri sandım ki... Sen demiştin ki.., Aralarında geçen konuşmaları hatırlamaya çalışıyordu

O kadarı benim fikrimdi. Keir ne yapmak istediğimi duysaydı öfkeden çıldırırdı, diye açıkladı Leonie. Senin buraya yalnızca bir imza, için geldiğine inanamamıştım. İkinizi bir arada görünce seni biraz kıskandırmanın işe yarayacağım düşündüm. Bu şekilde asıl duygularının su yüzüne çıkacağını umdum.

Regan ona bakakalmıştı.- Yani bunların hepsi bir oyun muydu? diye sordu.

Oyun demesek de olur. Uzun süredir tanışırız, Keiri severim. Her ay oyunumuzu seyretmek için Melboumea gelir.

Ama ona aşık olduğunu söyledin.

Onu severim. Jimmyden sonra tanıdığım en efendi insandır. Sana yalnız, sanki sen gittikten sonra onu kendime saklayacakmışım gibi davranarak yanılttım. Ama o zaman bile yatmadığımı vurgulamıştım, hatırladın mı?

Hatırlıyorum. İlk duyduğu heyecan sönmüş gibiydi. Artık bunun hiçbir önemi yoktu. Dün gece her şey açıkça ortaya çıkmıştı. Keir onu ar-zuluyordu. ama hepsi bu kadardı. Zahmetine teşekkürler. dedi. Ama boşuna zaman kaybettin. İmzayı alır almaz onu serbest bırakacağım.

Neyi imzalayacak söylesene.

Kağıdı ben de görmedim, dedi Regan.

Keiri İngiltereye götürmek için bütün bunları uydurmuş olma sakın? dedi Leonie yumuşak bir sesle.

Hayır. Avukatım söyledi bana.

Öyle dediyse öyledir muhakkak. Ama bana, Keire karşı olan duygularında hala kendini al-datıyormuşsun gibi geliyor.

Leonie gittikten sonra ev Regana iyice sessiz geldi Sıcaktan genişleyen çatı tahtalarının gıcırdamasını dinlerken, bu beklemeye daha fazla dayanamayacağını anladı. Keir istese de, istemese de, bu evden gidiyordu.

Taksi kapıya geldiğinde bavulunu kapatıyordu. Mutfak masasının üzerine nereye gittiğini bildiren bir not bıraktı. Betty cumaya geldiğinde iyice şaşkına dönecekti.

Kent yolunda aniden bastıran bir sağanağa yakalandılar. Üç yıl önce İngiltereden göç etmiş sürücü, sileceklerinin iyi çalışmaması yüzünden, arabayı bir kenara çekip yağmurun dinmesini beklemek zorunda kalınca küfürü bastı. Bu arada Reganla konuşmaya başladı.

Geri dönmek istediğim çok oldu, diye anlatmasını sürdürdü adam. SiSonra dönüp bakıyorum, ve kendime neden diyorum. Ailem burada, çocuklar okullarına alıştı, evim var, her şeyim yolunda. Regana gülümsedi. Tek sorun benim hanımın deniz kayağı yapamaması. Eskiden de denizden hoşlanmazdı, şimdi de yanına bile yaklaşmak istemiyor. Ama çocuklar bayılıyor.

Ya köpekbalıkları ve yılanlar? diye sordu Regan. Çocuklara bir zarar vermesinden korkmuyor müsünüz?

Dikkatli olursan onlardan bir zarar gelmez.
Burada bulunduğum süre içinde yalnızca iki kez yılanla karşılaştım. Köpekbalığına gelince, gözcü haber verdiği an herkes kıyıya çıkar. Üç kez başımıza geldi, onlardan birinin de yanlış haber olduğu ortaya çıktı sonradan.

Değişik bir hayata benziyor.

Öyle, diye cevap verdi adam düşünceli bir tavırla. Önemli olan, uyumlu bir insan olabilmek. Başını gökyüzüne çevirdi. Bulutlar dağılıyor. Yola çıkabiliriz artık.

Regan Avustralyaya indiği gün kaldığı otelde yer ayırtmıştı. Odasına çıkıp balkondaki koltuğa oturdu. Acaba Keir bu ülkeye ilk geldiğinde neler hissetmişti? Herhalde onun için uyum sağlamak oldukça kolay olmuştu. Ancak kendisi gibi şekilci insanlar uyum sağlamaktazorluk çekiyorlardı. Ama bunun hiç önemi yoktu. Nasıl olsa bu ülkede kalmayacaktı.

Kendi kendini aldattığını biliyordu. Eğer Keir ona farklı davransaydı, burada kalmayı o da düşünebilirdi. İnsanın nerede olduğu değil,, kimin yanında olduğu önemliydi.

Geri kalan günleri, bir turist gibi, kentin görülmeye değer yerlerini dolaşarak geçirmeye başladı. Cuma günü botanik bahçesine gitti. Arkasından bir müzeyi, ondan sonra da, Kaptan Cookun Endeavour adlı gemisini dolaştı. Bu ülkede o kadar çok değişik yer vardı ki... Ama insanların çoğu, kendisi gibi Ingiliz kökenliydi.

Cuma akşamı kendini Keirle karşılaşmaya hazır hissetti. Belki kalbi kırılacak, çok acı çekecekti, ama yapması gerekenleri yapıp bitirecekti. Dört gün sonra birlikte İngiltereye uçacaklar, Keir gerekli kağıtları imzalayacak ve sonrada... Ondan sonrasını düşünmek bile istemiyordu.

Akşam yemeğini odasmda mı yoksa aşağıdaki restoranda mı yiyeceğini düşünürken telefon çaldı. Telefon edenDondu.

Sydneyde kalabileceğin yalnızca üç otel olduğunu düşündüm. Hepsini arayacaiktım, ama seni ilk arayışta buldum, dedi. Keirin evinden ne zaman ayrıldın?

Brisbanee gittiği gün.

Ne zaman geri dönüyor?-
Yarın.
Demek pazara burada olacak. O zamana kadar burada mısın?
Pazartesi geri dönüyorum, ama pazara sizinle birlikte denize gider miyim, bilemiyorum.
Öyleyse neden bu geceden vedalaşmıyoruz?
Ama...
Aması yok. Saat sekizde seni lobide beklerim. Reganın itiraz etmesine fırsat bırakmadan telefonu kapattı.
Onunla çıkmamda ne gibi bir zarar olabilir? diye mantık yürüttü Regan. Geceyi tek başına geçirmekten çok daha iyiydi.
Lobiye indiğinde Doniu kendisini bekler buldu. Yakındaki lüks bir restorana götürdü Don onu.
Manzaıa çok güzel.
Fena değildir, dedi Don. Yemekten önce bir içki alır mıydm?
Regan başını salladı. Neden beni aradin?
Boştum. Sonra senin ev adresini almamıştım.
Keire sorabilirdin.
jBu konuyu uzunca bir süre konuşma bile istemeyebileceğini düşündüm. Kaşlarını soru sorar gibi kaldırdı. Bir açıklamada bulunmuyorsun. Kusura bakma, içimdeki gazeteci ruhü bu galiba. Neyse, pazartesi İngiltereye döndüğüne göre, işlerin yoluna girdi demektir.
Evet, girdi. Şimdi, neden benim adresimi istiyorsun?
İngiltereye gelirsem seni aramak için.
Böyle bir planın var mı?
Bir gün olabilir. Oralarda bir inceleme yapmam ve bundan bir yazı dizisi çıkarmam gerekiyor. Belki bana geleneksel İngiliz konukseverliğini gösterirsin diye düşündüm.
Memnun olurum. Ancak, belki kısa bir süre sonra vereceğim adresten taşınmış olacağım.
Ben yanında kalacağım demedim, ziyaretine geleceğim dedim yalnızca.
Pekala, bir kağıt ver de yazayım, dedi Regan gülümseyerek.
Don, Reganın yazdığı adrese baktı. Cottam ha? Zenginler sınıfındansın sen de anlaşılan.
Öyle olsaydım bunca yolu aşıp Avustralyaya gelmezdim. Yoksa Keirden para sızdırmayı düşündüğümü mü sandın?
Düşünmüş olabilirini. Durumu elverişli. Bakışları Reganın üzerine giydiği ipek elbise ile değerli takılarda dolaştı. Yoksul olduğun söylenemez, dedi sonunda.
Değilim, dedi Regan kuru bir sesle. Gazeteci ruhun ne zaman pes edecek çok merak ediyorum?
Sana karşı duyduğum ilginin profesyonel yönümle hiçbir ilgisi olmadığını söylemiştim. Be--im ilgimi çeken konu, senin gibi bir kızm buraya kadar gelmesi: Bir şey daha var. Pazartesi günkü uçakların yolcu listesine baktım. Senin adınla birlikte Keirinkini de buldum. Buna ne buyurulur?
Orası seni ilgilendirmez. Yoksa karma da mı böyle eziyet ettin?
Don. işi şakaya vurarak. İngiltereye, seni ziyarete geldiğim zaman, durumun nasıl olacağını önceden bilmek istedim, dedi.
Keir kalmayacak. Hafta içinde dönmüş Olur Regan havayı değiştirdi. Anlaşılan tatilin pek verimli geçmiyor.
Kitabı mı soruyorsun? Ortaya çıkıyor.
Kendi kendine mi? Hiç çalıştığını görmüyorum.
Bundan sonra konu kapandı ve yemeklerini ısmarladılar. Regan, Donun kendisini ilgilendirmeyen konulara burnunu sokmadığı sürece, çok tatlı bir insan olduğunu fark etti. Yemekten sonra Otele döndüklerinde, son bir içki içmeye davet edince Regan bunu reddetti.
Don ısrar etmedi. Kaç gecedir ben de geç yatıyorum, dedi. Pazar günü KeirI yenmem için, bol bol dinlenip formumu korumam gerekiyor. Sen de gelmeye çalış.

Denerim. Ama belli olmaz.

Nedenini sormayacağım. Sonra, cevap vermesine fırsat bırakmadan yanından ayrıldı.

Cumartesi gününü Regan, otel havuzunda geçirdi. Saat üçe doğru odasına çıktığında, Keirin geri dönüp dönmediğini merak ediyordu. Bakalım nasıl bir tavır takınacaktı? Ne olursa olsun, pazartesinin zor bir gün olacağı şimdiden belliydi.

Banyoya doğru giderken telefon çaldı. Kalbi çılgınca çarpmaya başlamıştı. Koşup telefonu açtı.

Eve şimdi geldim, dedi Keir sert , bir sesle. Sen ne zaman buradan ayrıldın?

Çarşamba günü, Leonie gittikten sonra. Orada tek başıma kalmamı beklemiyordun benden herhalde?

Senden hiçbir şey beklememeyi öğrendim ben. Gidene kadar burada kalmam yeğlerdim.

Regan, Kırk saat daha. Sonra... diye düşündü.

Belki böylesi daha iyi oldu, diyen Keirin sesi geliyordu telefondan. Yarın ne yapıyorsun? Bizimle birlikte plaja gelir misin?

Yapacak bir şey yoktu. Gelirim, demekle yetindi.

Seni sekiz buçuğa doğru otelinden alırım. Bir an duraksadıktan sonra, birden telefonu kapattı.

O cumartesi gecesi Regana hepsinden kötü geldi. Ertesi sabah erkenden kalkıp bavullarını topladı. Yalnızca o gün ve ertesi gün giyeceği kıyafetleri bıraktı. Elbisesinin içine mayosunu giydi. Avustralyaya geleli bir hafta olmuştu, ama ona bir yıl gibi geliyordu. Onu bekleyen sayısız haftaları, ayları ve yılları düşündükçe içi bir tuhaf oluyordu. Kolay olmayacaktı.

Keir sekizi yirmi beş geçe geldi. Üzerine bir blucinle keten gömlek giymişti. Arabaya girmesine yardım ettikten sonra direksiyona geçti.

Güneye gidiyoruz. Her şeyi aldın mı?

Regan başını sallamakla yetindi. Büyük bir gerilim içerisindeydi. Umduğundan da kötüydü.
Her geçen saniye sinirleri daha da geriliyordu. Durmadan Keirin dudaklarının yumuşaklığı, ellerinin sıcak teması geliyordu aklına. Zamanı geri çevirebilseydi, yine aynı hataları işler miydi?

Yolculuğun nasıl geçti? diye sordu Keire.

İyi gitti. Onların isteklerine ayak uydurabilmek için fabrikayı genişletmemiz gerekecek.

Siz mi?

Şirket olacak. Dün gece yönetim kurulunu çağırıp durumu anlattım.

Regan dudağını ısırdı. Burayı bırakmanın pek zamanı değil galiba?

Keir omuzlarını silkti. Burada olmam o kadar önemli değil. Korkma, seni yan yolda bırakmam.

Oracıkta ona gerçek duygularını anlatmamak için Regan kendini zor tuttu. Hayır artık çok geçti.

Dokuz buçuğa doğru plaja vardılar.

Eşyalarını arabada bırak, dedi Keir.

Regan üzerindeki elbiseyi çıkarırken Keir de soyunuyordu. Keir surf tahtasını arabanın bagajından çıkardı. Regana bakmadan plaja doğru yürümeye başladı. Reganda onu izledi.

Birkaç adım sonra Keir, Bizimkiler orada, diye eliyle işaret etti.

Regan, ilk ve son kez böyle bir topluluğa ve eğlenceye katılıyordu. O yüzden günün tadını -çıkarmalıydı. Unutulmayacak bir gün olacaktı. Kumsalda oturanların çoğunu geçen haftadan tanıyordu zaten. Ama bu kez onlar şaşırmıştı.

Birkaç günlüğüne burada olduğunu sanıyordum, dedi Jane Denver, yağlamakta olduğu surf tahtasından başını kaldırarak. Bakıyorum bizden ayrılamadın.

Yarın gidiyorum. Burada olacağını bilseydim, Keirden bikinini getirmesini isterdim.

Bir gün uğrar alırım. Hiç tasalanmış bir hali yoktu. Sen surf yapmayacak mısın?

Sanmıyorum. En azından bu seferlik.

Tekrar geleceğini mi söylemek istiyorsun? Neyse ki Jane sorusunun cevabını beklemedi. Hemen, Umarım arayı uzatmazsın, diye ekledi.

Uzatmam. Regan; Keirin onları duyamayacak kadar uzakta olmasına seviniyordu. Keir, neredeyşe onun kadar uzun ve yapılı bir genç kadınla konuşmaktaydı.

Shirley Johnson, dedi; Jane sorulmadan.. Olimpiyatlarda en büyük ümidimiz. İnanır mısın, daha on yedi yaşında.

Yaa, öyle mi? Yüzücü mü?

Kelebek ve sırtüstü yüzer. Jane surf tahtasını yağlamaya devam etti. Sen ne spor yaparsın?

Tenis oynarım.

İyi misin bari?

Şöyle böyle.

Jane bir kahkaha attı. Bir kez Keire sormuştum, o da aynı cevabı vermişti. Oynayınca, çok iyi olduğunu anladım.

Ben öyle değilim. Zevk için oynarım yalnızca.

Bu havada gidersen burada barınamazsın. Biz kazanmak için oynarız... hem de her konuda.

Don Crossmanm onlardan yana gelmesiyle
Regan cevap vermekten kurtulmuş oldu. Regan m yanma oturup, Cuma akşamı buraya gelmeye niyetli görünmüyordun, dedi genç adam.

Keir yakınlarındaydı. Onları duyduysa da bir şey söylemedi. Ne diyebilirdi ki? Kıskanabilirdi, aıııa Kegana sahip çıkmadığına göre buna da hakkı yoktu.

Büyük yarışı kaçırmak istemedim, dedi Regan.

Birden arkadan Keirin sesi duyuldu. Hazır mısın? dedi Dona, sonra da, Ya sen, Jane? diye ekledi.

Jane başını sallayıp daha işi olduğunu söyledi. Bunun üzerine iki erkek birlikte denize doğru yürümeye başladılar. Don, Keirden birkaç santim daha kısaydı, ama en az Keir kadar güçlü ve çekiciydi. Regan, Neden Dona aşık olmadım sanki? diye düşündü. Ama bu doğru değildi, Dona aşık olmak istemezdi. Sadece, Keire duyduğu aşkın bitmesini istiyordu.

İki erkeğin, dalgaların kırılma noktasına kadar yüzmeleri oldukça uzun zaman aldı. Regan, oradakilerden birinin verdiği dürbünle onları izlemeye başladı. İstedikleri gibi bir dalga gelene kadar on, on beş dalganın geçmesini beklediler. Surf tahtalarının üzerine oturmuşlardı, elleri suda, dengelerini sağlamaya çalışıyorlardı.

En büyüğü gelene kadar beklerler, diye açıkladı Jane, Reganm sabırsızlandığını fark edince. Ne kadar büyük ve hızlı olursa, üstünde ilerlemek o kadar zorlaşır. Don da bunu kanıtlamaya çalışıyor.

Ya Keir? Ondan daha iyi surf yaptığını kanıtlamak zorunda mı?

Bu işi pek önemsediğini sanmıyörum. Ama Don onu rahat bırakmıyor. Eğer bugün yine Keir kazanırsa. Don, yeniden yarışmaları için ünün peşinde dolanacaktır £

Keir kazanır ini dersin?

Kimbiir. İkisi de iyi surfçüdiüy Jane gözle rini kısmış, onlarda: yana bakıyordu. Üç ii bir grup daha var orada. Bak nasıl da geliyorlar!

Regan dikkatini yalnız birisininüze: inde op-lamıştı. Keir, önce surf tahta s. üzerinde dh, çök mu§, sonra da ayağa kalkmış kıyıya doğru ilerliyordu .Regan, Onu hep böyle hatırlayacağım diy 3 geçirdi içinden .

Dalga gittikçe yükseliyor, Keiri üzerindc-ı at-ntk İstercesine azgın bir hızla kıyıya doğru yayılıyordu Keir karaya ulaşiığ; zaman Regan birden rahatladı. Eğlenceli olduğu ır.dar da tehlikeli bir spordu bu.

Kim kazandı? diye sordu birden Janee. Donu göremiyorum.

Jane bir kahkaha attı. Kiminle ilgilendiğini anlamak hiç -de zor değil. Don ikinci dalgayı atlatamadı. Yeniden denemeye hazırlanıyor. Kei-bileğinin hakkıyla kazandı bu kez. İşte buraya geliyor.

Onlara doğru geımekte olduğunu gören Regan, gururla, İşte benim kocam... onunla gurur duyuyorum, diyebilmek için neler vermedi. Belki de gerçekten diyebilirdi hakkıydı bu onun, ama cesareti yoktu. Eğer bir hafta önce kendine karşı dürüst davranmış olsaydı belki o şansı ola rdu. Ama artık yoktu.

Keir yanlarından çeçerken arkadaşlar: onu kutladılar. Keir onlara gülümsemekle yetindikten sonra Regaıı ia Janein uturdukiarı yere gelip anlarına çöktü.
:Tebrikler, demeye zorladı Regan kendisini. Bu sporu hiç bilmememe karşın, eyretmesi çok hoşuma gitti.
Jane, Cyle olmalı. Gözünü bir saniye bile senden ayırmadı, dedi. Dona iyi bir ders verdin Keir
Ondan birkaç saıüye önce davrandım. Bütün fark burada. One ne oldu?
Surf tahtasından düştü, sonra geri dönüp yeniden başladı. Don yeter demesini hiç bilmez. Seni bir daha yarışa çağıracaktır muhakkak.
Şansına küssün. Bir saat sonra kente dönüyorum.
Pazar günü çalışılır mı?
Yetiştirmem gereken işler var.
rfaftanm öbür günlerine ne oldu?
Burada olmayacağım.
Yeniden seyahate mi çıkıyorsun?
Keii} Regana bakıyordu. Benimle birlikte dönmen gerekmez. Don ya da arkadaşlardan başka biri seni kente getirir. İstersen eşyalarını onun arabasına koyarım.
Sağol. Kentte tek başma bir süre daha oturursa çıldıracağını, biliyordu. Burada kalmak en iyisiydi.
Jane ikisine de garip garip bakıyordu. Gelecek sefere daha uzun kalırsın -umarım dedi. Ne zaman gelmeyi düşünüyorsun?
Regan omuzlarını silkti. Kimbiiiri Belki de üir daha hiç gelmem.
Ama gelmeli; .n. Keir, onu kandır.
l.eir, elleri başının altmda, kumlara uzanmış göğü seyrediyordu. Kimse Reganı bir işi yapmaya kandıramaz, dedi nazikçe. Eğer bir daha buraya gelirse, bu kendi isteğiyle olur. Surf yapacaksan haber ver, ben de bir kez daha girmek istiyorum.
Hazırım, dedi Jane yerinden kalkıp bikinisi düzeltirken. Hadi gidelim.
On,lar girerken Don da denizden yeni çıkıyordu. Regan ikisinin durup bir şeyler konuştuğunu gördü, sonra Don, elinde surf tahtasıyla birlikte kumlarda ilerlemeye başladı. Yanına gelince durdu.
Yalnız mısın?
Evet. İkinci kez denemeni göremedim. Bu sefer nasıldın?
Birinciden daha iyiydim! Aldırmıyormuş gibi rahat konuşuyordu. Tekrar yarışmak için uzunca bir süre beklemem gerekiyor galiba. Keir biraz önce bana, seni kente bırakıp bırakamayacağımı sordu. Kendisinin işi varmış.
Bana da söyledi. Reganın gözleri denizde ilerlemekte olan iki kişideydi. Dona döndü. Ja-nein erkek arkadaşı yok mu bugün? diye sordu.
Garry mi? Geçen hafta ayrıldılar. Zaten birbirlerine uygun değillerdi. Regana bakıyordu şimdi. Onun Keirde gözü olduğunun farkında-sın galiba?
Öyle mi? İyi bir çift oluşturuyorlar. Kendime gölgelik bir yer bulsam iyi olacak galiba. Tenim sizin güneşinize alışamadı gitti.
Sen otur burada. Ben bir şey bulurum.
Nereden bulduğunu bilmiyordu, ama Don birkaç dakika sonra bir şemsiyeyle geldi. Başkalarının da yardımıyla şemsiyeyi kuma yerleştirdiler. Regan kuma uzanıp gözlerini yumdu. Keir le Jane. denizden çıkıp yanına geldiklerinde uykuya dalmak üzereydi. Keirin onu uyandırmamalarını söylediğini duydu. Gözlerini açıp baktığında Keir arabasına doğru yürüyordu.
Günün geri kalan bölümü göz açıp kapayıncaya kadar geçmişti. Saat ikiye doğru hep birlikte, yemek yemek için - yakınlardaki bir restorana gitmişler, daha sonra Sydneye dönüp birisinin evinde toplanmışlardı. Kısa bir süre içinde kadınlarla erkekler ayrı ayrı gruplar oluşturmuşlardı.
Donu buradan daha birkaç saat çıkaramazsın, dedi Jane saat ona doğru. Ben gitmeye hazırlanıyorum. İstersen seni de bırakırım.

Regan hiç düşünmeden Janein teklifini kabul etti. Açık havada geçirdiği gün onu yeterince yormuştu, ayrıca Donla uzun boylu vedalaşmak da istemiyordu. Ona haber bırakıp, Janele birlikte dışarı çıktı.

Araban olduğunu bilmiyordum, dedi yerine otururken. Seni başkalarıyla birlikte geliyor sanmıştım. Biraz durduktan sonra, Erkek arkadaşından ayrıldığını söyledi Don. Bu kesin bir ayrılık mı?

İkimiz için de, dedi Jane. Eninde sonunda böyle olacağı belliydi. Arabayı çalıştırıp yola koyuldu. Futbol oynamaya bayılıyor, bense nefret ederim. Surfle ilgisi yok, oysa ben su sporlarını severim. Yani, gene de iyi dayandığımız söylenebilir.

Gelecek sefere daha çok şey paylaşabileceğin birini bulman gerekiyor, dedi Regan.

Doğru. Eğer serbest olsaydı, Keirin peşinde olurdum.

Reganm kalbi sıkıştı. Serbest olmadığı kanısına nasıl vardın?

Altıncı his. İkinizin arasında ne var bilmiyorum, ama bir şeyler olduğundan eminim.

Regan bir süre sustuktan sonra, Yann İngiltereye dönüyorum, dedi.

Jane, Re gahm konuşmasını yarıda kesti. O da seninle bitikte geliyor. Don bana söyledi.

Regan içini çekti Ama İngiltere de çok kısa bir süre kalacak. Sonra hemen buraya dönecek.

Sen de onunla birlikte dönecek misin?

Hayır. Durumu daha fazla açıklayamam. A-ma eğer istersen kendin Keire sorarsın.

Geri geldiği zaman soranm.

Bundan sonra ikisi de konuşmadılar. Regan m kaldığı otelin önüne geldiklerinde Jant birden ondan yana döndü. Eğer onunla birlikte dcnmey karar verirsen sana bozulmam. Dünyada başka erkekler de var.

Regan indi, hiç sesini çıkarmadan, uzaklaşmakta olan ara nanın art asından el salladı.

ON BİRİMCİ BÜLÜM

Bangkoktaki grev yüzünden Heathrow alanına rötarlı indiler. Uçaktan indiklerinde bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyordu. Keir hemen bir araba kiralamak için yanından aynldı. Yarım saat kadar sonra külüstür bir Renaultyla geldi. Regan önce arabayı kendisinin kullanmasını önerdi. Keir uzun zamandan beri buralarda yaşamıyordu, yollarda, özellikle bu arabayla, zorluk çekebilirdi. Ama Keir arabayı kullanmakta ısrar etti. Yolculuğa çıkmadan önce bir araba ayırtmamış olduğu için kendi kendine söyleniyordu. İlk durdukları yerde Regan, eve telefon ederek, Johna, yola çıktıklarım bildirdi.

Arabaya geri döndüğünde Keir, Her şey yolunda mı? Evde yangın filan çıkmamış değil mi? diye sordu.

Bak, ikimiz de yorgunuz, neden beni rahat bırakmıyorsun? Gene kendini tutamamış, öfkesini belli etmişti.

Keir ona garip garip baktıktan sonra, Pekala, susuyorum, dedi. Ama öğlen yemeğini yemek istediğin özel bir yer var mı?

Reganm canı yemek istemiyordu, tek kelime etmeden başını sallamakla yetindi. Bunun üzerine Keir, Kamın doyunca daha rahat düşü-nürsün,, sinirlerin de yatışır, dedi. Uçakta hiç kahvaltı etmedin. Reganın hala bir cevap vermediğini görünce arabayı çalıştırdı. O zaman ben de beğendiğim bir yeri seçerim.

Bir süre yol aldıktan sonra küçük bir lokantada durdu. Hafif bir yemek yediler, ama ikisinin de keyfi yerine gelmemişti. Tekrar yola koyulduklarında Reganın gözleri kapanmaya başladı. Uyanık kalmak için çırpındı. Keirin de en az kendisi kadar yorgun olduğunu biliyordu. Ama uykuya daha fazla karşı koyamadı ve dipsiz bir kuyuya düşercesinö uykuya daldı.

Kendisine birkaç dakika gibi gelen bir süreden sonra gözlerini açtığında, geçmekte oldukları yerlerin hiç de yabancı olmadığını fark etti.

Cottama çok yaklaşmışız! dedi şaşkın şaşkın. O kadar uzun uyumuş olamam ben.

Uyudun, dedi Keir. Hem gayet derin bir uyku içindeydin. Neden bu kadar endişelendiğini anlamıyorum, en akıllı işi yaptın doğrusu.

Senin dinlenmen için arabayı biraz da benim kullanmam gerekirdi. Neden beni uyandırmadın?

Keir hafifçe gülümsedi. Bir kadının kullandığı arabada nasıl olsa uyuyamazdım. Hem bu senin bildiğin arabalardan değil.

Regan, Ama ben bu tür arabaları çok rahat kullanırım, diye söze başladı, ama tartışacak hali yoktu. Sağol. Boynum, omuzlarım biraz tutulmuş, ama kendimi çok daha iyi hissediyorum şimdi.

Birimizden birinin kendini iyi hissetmesi ne güzel. Eliyle boynunu ovuyordu. Eve gider gitmez sıcak bir banyo yapıp, hemen yatıp uyuyacağım.

Johna odaları hazırlamasını söylemiştim.

Regan pencereden dışarı bakıyordu. Keirle ikinci kez karşılaşmalarından sonra aradan çok az bir zaman geçmişti. Üç kısacık hafta, hepsi buydu. Üç hafta içinde bu sona gelmişlerdi işte. Ya- kında bahar geliyordu, her şey yeniden hayat kazanacaktı, ama onlar için artık bir başlangıç olamazdı. Çok geçti.

Eve doğru ilerlerlerken birden içinde bir isteksizlik duydu, yalnızca bir taş yığınıydı kendisini bekleyen. Evi satmayacaktı; ama daha yararlı bir amaç için kullanabilirdi. Sözgelimi, Keirin de söylediği gibi, bir düşkünler yurdu için kiraya verebilirdi. Hasta çocuklar için bir dinlenme yeri de olabilirdi.

John onları, her zamanki gibi gayet saygılı bir biçimde, kapıda karşıladı. Çay hazırlamıştı, ne zaman isterlerse, o zaman verebilirdi.

Ben kocaman bir bardak viskiyi yeğlerim, dedi Keir. Eğer istersen, yukarıya, banyoya getirebilirsin. Banyoyu doldurup, en az yarım saat kalmak istiyorum. Arkasından da yatıp, kendime gelene kadar uyumak niyetindeyim, Kısacası, uzun bir süre senden hiçbir şey istemeyeceğim. Sen bana yolu göster, yeter.

Ben gösteririm, diye araya girdi Regan. Bu arada John da viskini hazırlar. Bunlan söylerken merdivenlere doğru yönelmişti. Sanırım ben de aynı şeyleri yapacağım. Yarın, gerekli işlemleri yapmamız için bol bol zamanımız olacak.

Keir için hazırlanmış olan oda, koridorun en sonunda, Reganm odasından uzaktaydı, Keirin odasına girip, bavullarını yatağının ayak ucuna bırakmasını izledi. Nedense bavullarını buraya kadar kendisi taşımakta inat etmişti.

Umarım odanda rahat edersin, dedi Keire. Odanın hemen yanında banyon da var.

Herhalde kullanma talimatı kapının arkasına asılıdır. Keir gülümsedi. Bana ev sahipliği yapmana hiç gerek yok. Ben senin koçanım. Sonra görüşürüz.

Bunun üzerine Regan odadan çıkıp kendi odasına gitti ve kapıyı yavaşça arkasından kapattı. O odada biraz daha kalsaydı dayanamayacağını çok iyi biliyordu. Çok yorgun ve sinirli olmasına karşılık, kendini Keirin kollarına atmak istemişti. Ya şimdi, birden onun odasına gitseydi, acaba ne yapardı? Düşlediği gibi, ona sarılır mıydı? Yoksa onu kendinden uzaklaştırır mıydı? Bunu hiçbir zaman öğrenemeyecekti.

Uyandığında odası karanlıktı. Bir an kendisini Sydneyde sandı. Başucunda duran fosforlu saat gece yansını gösteriyordu. Eh, zaman farkının etkisiydi bu. Daha birkaç gün böyle sürüp giderdi.

Yataktan kalkıp pencerenin yanına gitti ve perdeleri açıp dışanya baktı. Şimdi Sydneyde saat sabahın onu olmalıydı. Sıcak ve nemli. Orada da kış oluyordu kuşkusuz, ama herhalde burası kadar soğuk olmazdı. Gündüzler belki biraz serin olurdu, ama güneş yine gökte olanca parlaklığıyla çevreyi ısıtırdı.

Ya Keir? Onun yanında kim olurdu? Jane mi? Belki. İyi anlaşırlardı herhalde, Doğal olarak Keir ona gerçeği açıklardı. Jane bunu nasıl kabullenirdi acaba? Mantıklı bir biçimde, diye düşündü Regan. Keir gibi bir adamla evlenmek için bir süre beklemeyi göze alırdı nasıl olsa.

Birden aç olduğunu fark etti. On iki saattir hiçbir şey yemediği düşünülürse, acıkması normal sayılırdı. Daha bir süre uyuyamayacağma göre, aşağı inip, bir şeyler atıştırması iyi olurdu.

Mutfak evin sağ kanadmdaydı.. Pırıl pırıl ve modern bir yerdi. Buzdolabının yanındaki küçük lambalardan birini yaktı. Bu saatte öbür lambaları yakmak istememişti. Babası, evi yeniden elden geçirirken, mutfağı da en modem eşyalarla donatmıştı. Ama kullanışlı olmasına karşın, burasının soğuk bir görünümü vardı. Keirin evindeki mutfak da moderndi, ama bunun yanı sıra, cana yakın- ve sıcak bir görünümü de vardı. Mrs. Sullivanın bu atmosfer içinde o güzel yemekleri nasıl yaptığını bir türlü anlayamıyor-du.

Çaydanlıkta suyun kaynamasını beklerken bir yandan da sandviçini yiyordu. Bu sırada mutfağın kapısı yavaşça açılıp kapandı. Üstünde bir bornozla Keir belirdi. Ayaklan çıplaktı.

Ben de aynı şeyi düşünmüşüm desene. Karnımın guruldamasıyla uyandyn. Ne yiyorsun sen?

Tavuklu sandviç. Buzdolabında ne istersen var.
Keir buzdolabının kapısını açtı. Soğuk eti daha çok severim. Keskin bıçaklarınızı nereye koyarsınız?
Regan uzanıp yandaki çekmeceden istediği bıçağı çıkardı. Bıçağı verirken eli eline değince, ister istemez kasıldığını fark etti. Keir bunun farkına varmış olmalıydı, ama hiçbir şey söylemedi. Loş ışığın altında yüzündeki ifadeyi görmek çok zordu. Çaydanlıktan gelen fokurtu, Regana bir kurtarıcı gibi geldi.
Regan ikisi için kahve hazırlayıp bitirdiğinde, Keir de sandviçlerini tamamlamıştı. Regan tavuktu sandviçlerini alıp odasına gitmeyi planlamıştı, ama artık böyle bir şey yapmasının çok ayıp olacağmı biliyordu. Ortadaki mutfak masasının sandalyelerinden birini çekip oturdu.
Keir, karşısına oturmuştu, Okulda da gecc-yansı yemek yerdim, dedi. Sandviçini büyük bir iştahla ısırdı. Dört kişi aynı daireyi paylaşıyorduk ve nedense hep parasızdık. Geceleri bir barı temizleyerek para kazanıyordum. Akşam yemeğini, iş bittikten sonra orada-yerdim.
Burs alıyordun heçhalde? dedi Regan. Bunun üzerine Keirin dudakları büküldü.
Evet burs alıyordum. Ama o para yeterli olmuyordu. Arkadaşlardan bazıları ailelerinden Harçlık alırlardı, ama benimkilerin parası kendilerine ancak yetiyordu. Bu nedenle kendime bir iş bulmuştum.
Regan susuyordu. Gözlerinin önüne, yoksul, ama onurlu genç Keir gelmişti. Onu ilk tanıdığında bayağı iyi para kazanıyor olmalıydı... En azından kendi standartlarına göre, Reganı götürdüğü yerler hiç de ucuz sayılmazdı. Aynca arabası vardı, üstü başı tertemizdi, hatta gelecek için de bir köşeye para ayırmış olmalıydı. Ama bunların hiçbiri, Regan için yeterli olmamıştı. O zamanlar aşkın ne olduğunu daha bilmiyordu ki...
Ne düşünüyorsun? diye sordu Keir yavaşça. İlk kez Regan çekinmeden ona cevap verdi.
Tanıştığımız ilk geceyi. Seni çok uzun boylu bulmuştum. Ayrıca kendinden çok emin bir halin de vardı.
Fazlasıyla kendinden emin, diye doğruladı Keir. O zamanlar bunun yeterli olduğunu sanıyordum.
Benim tarafımdan düş kırıklığına uğratılana kadar mı? Regan yarısı yenmiş sandviçini tabağa koydu, artık eskisi kadar aç hissetmiyordu kendisini. Ben yatmaya gidiyorum.
Regan yanından geçerken Keir onu bileğinden yakalayıp kendine çekti. Ama bir konuda hala eminim, dedi boğuk bir sesle. Seni istiyorum, Regan. Şimdi. Bu gece. Bunun durumumuzu ne kadar karıştıracağı da umurumda bile değil.
Hayır! Sesi çok boğuk çıkıyordu. Ben...
Cevabı, Keirin dudaklarını bulmasıyla kesilmişti. Sonra da konuşması için çok geç olmuştu. Keir onu kucağına alırken hiç mücadele etmedi. Başını bornozun örttüğü göğsüne yaslayıp kendini ona teslim etti. Onun erkekçe kokusu burnuna kadar geliyordu. Onu bir kez daha böyle, kollarında taşımıştı, ama Regan o seferinde mücadele halindeydi. Bu gecenin farklı olmasını istiyordu. Bu, uzun yıllar belleğinde kalacak güzel bir gece olmalıydı.
Keir onu kendi yatak odasına götürüp, yavaşça yatağın üzerine bıraktı. Sanki düşüncelerini okuyormuş gibi, başucundaki lambayı söndürdü. Reganın karanlığa ihtiyacı vardı. Bedeni için değil, düşünceleri ve duyguları için... Keir onu yavaşça soymaya başladı. Bir yandan da dudaklarını, göğüslerini, boynunu öpüyor, bu arada anlayamadığı bir şeyler mırıldanıp duruyordu. Sonra bornozunu çıkanp onun yanına uzandı. Reganı güçlü kollarının arasına alıp kendine çekti.
Hegan uyandığı zaman, aralık perdelerden içeri puslu bir sabah güneşi vuruyordu. Yatakta tek başınaydı Yanındaki yastık hiç bozulmamıştı. iir au için, dün gecenin bir düş olduğunu sandı. Ama bunlar bir düş olsaydı, dudakları böyle şişmiş olmazdı Birkaç kez üst üste sevişmişlerdi ve her biri fcir öncekinden daha :üze: ve zevkli olmuştu. Keir, Johnün kuşkulanmaması için yanındaki yastığı düzeltmişti anlaşılan. Bu davranışından dolayı ona teşekkür etmeyi unutmamalıydı.
Böyle bir şeyi hiçbir zantan yayamayacağmı çok iyi biliyordu. Dün akşam, geçmişin bir parçası olmuştu artık; bunu bir daha ağızlarına almamaları gerekiyordu. Ani- bir çılgınlık anının tatlı anılarıydı olanlar, o kadar:.. Bugün beraberliklerinin kesin bir sonuca ulaşmasına tanık olacaktı. Keir o kağ.tlan imzaladıktan

sonra, ikisi de içendi yollarına gideceklerdi. Hiç olmazsa gururunu kurtaımış olacaktı. Ona, onu ne kadar sevdiğini söylemeye kalkışmamızı.

Saatine göz attı. Dokuzu geçiyordu. John un neden kendisini rahatsız etmediğini anladı. Hele mutfaktaki yemek artıklarını gördükten sonra, erkenden kalkmayacaklarını tahmin etmişti demek. Keir neredeydi acaba? Odasında, yatıyor muydu, yoksa geçen seferki gibi kaçıp gitmiş miydi? Belki de kafasını toparlamak için zamana ihtiyacı vardı. Aynı şeyi kendisinin de yapması gerekiyordu. Böyle yatakta yatıp kendini kötü düşüncelere kaptırmanın hiçbir yararı yoktu. Keir, dün gece bütün istediklerini elde etmişti.

Duş yapıp giyindi. İşini bitirdiğinde telefon çalmaya başladı. Arayan Fionaydı.

Demek başardın, dedi. Sesi sıcak ve neşeli çıkıyordu. John geldiğinizi bildirdi bana. Onu kandırman uzun sürmedi değil mi? Yapman gerekenin onu inandırmak olduğu konusunda haklıymışım, değil mi?

Burada kalmayacak, dedi Regan doğrudan. Bu konuyu uzatmanın hiçbir anlamı yoktu artık. Mattin istediği kağıtları imzalamak için geldi. Dükkanda işler nasıl?

Karşısındaki sessizlik hiç de normal değildi. Fiona tekrar konuşmaya başladığında, sesi kederliydi. Dükkan iyi. Regan... seninle konuşmam gerekiyor.

Daha sonra konuşuruz. Önce Matti bulup işleri bitirmem gerekiyor.

Matt yok. Yani kentte değil. Ailesiyle ilgili bir iş için çağrılmış. Yani erkek kardeşi çok hastaymış.

Yaa! Regan çok şaşırmıştı. Ne zaman geri döneceği konusunda hiçbir fikrin yok mu?

Benim bir şeyden haberim yok. Bunu da başkasından duydum.. Duraksadı sonra kelimelerin üzerine basa basa, Zaten burda olup olmaması hiç önemli değil, dedi.

Bu söylediklerinden hiçbir anlam çıkaramadım.

Zaten ben de seninle bu konuyu konuşmak istiyordum. Bunu telefonla görüşemeyiz. Sesi kesindi. Hemen oraya geliyorum.

Regan, konu açıklık kazanmadan Keirle karşılaşmak istemediğinden, odasında Fionarıın gelmesini bekledi. Mattin, onunla konuşmaya geldiği günkü hali aklına geldi, kuşkulanmaya başladı. Ona nasıl inanmıştı. Keire bütün bun ların düzmece olduğunu nasıl anlatacaktı şimdi? Bütün bunları bilerek, onu Cottama geri getirmek için yaptığını sanacaktı.

Fiona gelir gelmez Regan, kuşkulanmakta haklı olduğunu anladı. Herhangi bir kağıdın imza lanması gerekmiyordu.

Matt Swaini bu işi yapmaya ben zorladım, dedi Fiona. Fikir hiç hoşuna gitmemişti, ama nedenleri konusunda onu ikna edince hayır demeye gücü kalmadı. Seni Keirin peşinden yollamanın tek yolu buydu. Yoksa böyle bir şey yapmaya yanaşmayacaktın. Eğer ikiniz yeniden bıı araya gelirseniz, bir çözüm yolu bulursunuz gi bi gelmişti bana. İşlerin umulduğu gibi yürümemesine ne kadar üzüldüğümü bilemezsin.

Regan pencerenin pervazına yaslanmış, karşıdaki dağları seyrediyordu. Demek o evlilik cüzdanı başından-beri amacıma ulaşmam için yeter-liymiş, dedi boğuk bir sesle. O kadar yolu da boşuna gidip gelmişim. İyi ama şimdi ona ne söyleyeceğim ben?

Ona asıl suçlunun kim olduğunu benim a çıklamamı ister miydin? diye sordu Fiona. Bir hata yaptım. Ama herhalde... Gözleri Reganın yüzündeydi. Onun dudaklarının kısıldığım gördü. Yanılmamışım, değil mi? Onu gerçekten geri getirmek istiyordun. Kendisine de söyledin mi?

Hayır.

Ama neden?

Çünkü, o kendine yepyeni bir hayat kurmuş ve orada bana yer yok. Başını arkadaşına çevirdi. Dudaklarında zoraki bir gülümseme belirmişti. Baııa hiç ihtiyacı yok, Fiona!

3irbirlerine umutsuz gözlerle bakarlarken kapı vuruldu. Johnun kahvaltı getirdiğini sanan Regan, Girin, diye seslendi. Ama kapı açılıp da karşısında Keiri görünce donup kaldı. Üzerinde spor bir kıyafet vardı. Saçlarının hala ıslak olduğuna bakılırsa, yeni duştan çıkmıştı. Fionayı görünce durdu, yüzündeki ifade belirgin bir biçimde değişmişti.

Özür dilerim, dedi. Yanında birisinin bulunduğunu bilmiyordum. Fionaya dönüp sıcak bir gülümsemeyle baktı. Nasılsın bakalım?

Felaket, dedi Fiona hiç çekinmeden. Geldiğine memnun oldum, Keir. Seni aramak zahmetinden kurtardın beni. Sana bir itirafta bulunmam gerekecek.

Regan birden ayağa kalktı. Yüzü kıpkırmızıydı, ama kararlı bir hali vardı. Bu işi burada bıraksak nasıl olur? Ona kendim de anlatabilirim.

Matt Swaini imza bahanesiyle peşine takanın ben olduğumu. Fiona, Reganm araya girmesine fırsat vermeden açıklamaya girişmişti. Bilmem beni anlayabilecek misin, ama bu konuda bazı yanlış düşüncelerim oldu. Birbirinizden, gururunuz yüzünden uzak kaldığınızı sanmıştım. Yenidan bir araya gelirseniz, her şey yoluna girer diye düşünmüştüm. Ama bakıyorum- da, seni buraya boşu boşuna getirtmişiz. Yüzünde pişmanlık dolu bir ifadeyle Keire baktı. Özür dilemekten başka ne yapabilirim ki?

Hiçbir şey, dedi Keir kuru bir sesle. Hiç olmazsa iyi niyetle yapümış bir davranıştı. Gözleri Regana kaydı. Bakışları anlaşılmaz bir ifade taşıyordu. Bunun seni de sarstığının farkındayım. Neyse ki bavullarımı açma zahmetine katlanmamışım.

Ben gidiyorum, dedi Fiona hemen. Regan, seninle yarın görüşürüz. Kapıya doğru yürüdü-Keir onun geçmesi için kenara çekildi. Fiona, Burnumu bir daha kimsönin işine sokmayacağım, diyerek çıktı.

Demek Cottam senin artık. Tebrikler. Ne yazık ki bunu dün gece bilmiyordun. En azından kendini küçük düşmekten kurtarmış olurdun.

Regan öfkeli gözlerle ona bakıyordu. Yoksa dün gece, seni burada tutmak için mi seninle yattığımı sanıyorsun?

Tümüyle değil tabii... Kendime de pay ayırıyorum. Ama başka türlü olsaydı bu kadar istekli olur muydun diye de merak etmiyor değilim.

Reganın içinde bir öfke kasırgası koptu. Ne söylediğinin bile farkına varmadan, Evin canı cehenneme! Senin de canın cehenneme, Keir! dedi. Buradan çık git. Geldiğin yere dön! Seni bir daha rahatsız etmem artık!

Keir yerinden bile kıpırdamamıştı. Garip bir ifadeyle yüzüne bakıyordu. Evle ilgili sözlerini bir daha tekrarlar mısın? dedi.

Artık çok geçti. Kelimeler ağzından çıkmış, gerçek duygularını ortaya koymuştu bir kere. Varsın Keir de gerçek duygularını bilsindi. Artık ne önemi vardı sanki? Cottam beni hiç ilgilendirmiyor artık, dedi. Ne komik değil mi? Altı yıl önce, beni sevdiğini söylediğin zaman seninle alay etmiştim. Şimdi aynı şeyi sen bana yapabilirsin. Ama ne olur bunu başka bir yerde yap, yüzüme karşı değil. Buna dayanacak gücüm olduğunu hiç sanmıyorum.

Keir hala yerinden kımıldamamıştı. Yüzünde, sanki onu ilk kez görüyormuş gibi bir ifade vardı.

Kulaklarıma inanamıyorum, dedi sonunda. Söylemek istediklerini doğru anlayıp anlamadığımı bilemiyorum.

Her şeyi açık açık söylememi mi istiyorsun benden? Acı bir kahkaha attı. Neden, olmasın? Hiç olmazsa bu kadar yolu boşuna gelmiş olmazsın. Bir eliyle, alnına düşen saçları geri itti. Arkandan geldim, çünkü gelmem gerekiyordu. Cottam sadece bir bahaneydi. Sana aşık olmam iki günümü aldı. Hayır... Başını salladı. Bu da tam olarak doğru değil. Seni hep sevdim. Seni kahvede gördüğüm an bile bunun farkındaydım, ama bir türlü kabullenmek istemiyordum. Belki de Leonie haklıdır. Belki de o teklifi, parayı reddetmen için yaptım. Hesaba katmadığım tek şey öyle birden beni bırakıp gitmendi. Umdum... ve bekledim ki... Sustu. Boğazına bir yumru tıkanmıştı sanki. Yutkundu. Ne düşündüğüm çok mu önemli? Sen de öcünü aldın. Bana hak ettiğimden fazlasını ödettin. Çünkü sen her şeyi başından planlıyordun, ama ben öyle yapamadım. O zamanlar çok genç ve şımarıktım. O zamanlar, hayatta para ve mevki dışında şeylerin de olabileceği aklımın ucundan bile geçmemişti. Ama şimdi bunları öğrendim. Bunları da bana sen öğrettin.

Regan. Sesi çok yumuşaktı, inanılmayacak kadar yumuşak. Sus artık sevgilim. Ben de seni başından beri seviyorum. Ama yaptıkların bana o kadar acı vermişti ki, öç alıp, hiç acı çekmeden Avustralyaya

döneceğimi sanmıştım. A ma işler hiç de öyle olmadı. İlk gün havuzun kenarına geldiğin anı hatırlıyor musun? O zaman, orada durmuş, seni ve bu işe yeniden nasıl başlayabileceğimizi düşünüyordum. Birden kafamı çevirdim ve seni orada gördüm. Bir an senin de benimle aynı duygular içinde olduğuna inandım.

Ama ben, Cottam konusunu açarak bütün ümitlerini suya düşürdüm, değil mi? Sesi titriyordu. Hala emin değildi. Eğer söze başlamak yerine sussaydım, bana düşlerini, gelecek için ümitlerini açacak miydin?

Keir gülümsedi. Söylemeyecektim belki, ama davranışlarımla göstermeye çalışacaktım.

Regan onun yanma gitmiş, kollarının arasına girmişti. Yarı ağlayarak, yarı gülerek başını o-nun göğsüne yasladı. Tanrım, ben ne kadar büyük bir aptalmışım meğer!

Ben de övünülecek şeyler yaptığımı söyleyemem. Alnını öpüyordu. Sana yaklaşmamın tek yolu vardı ve onu sonuna kadar kullanma niye-tindeydim. Parmaklarıyla Reganın çenesini tuttu, başını kaldırdı. İşin aslına bakarsan, o anda seni her zamankinden daha çok istiyordum. A-ma öyle bir ilişki kurmanın doğru olmadığım düşünerek, Leonieyi yardıma çağırdım.

Regan, Keirin yüzünü okşamaya başladı. Ama o seni ne kadar sevdiğimi anlamıştı. Bana bunu söyledi.

Keşke bana da söyleseydi, diye inledi Keir.

Ona inanır mıvdın acaba?

Belki. Biliyorsun kadınlar bu konularda erkeklerden daha hassastırlar. Gözlerinde muzip parıltılar vardı. Reganı öptü.

Onu kollarına alıp yatağa doğru götürürken Regan, Kapı, diyebildi. Birazdan John kahvaltı tepsisiyle gelir.

Cümlesini bitirmesine fırsat kalmadan, Keir gidip kapıyı kilitleyerek yanına dönmüştü bile.

John işini hallettim. Şimdi biz kendi işimize bakalım artık, dedi boğuk bir sesle.

Ve., dün gece bir harikaysa, bu sabah ondan da iyi oldu.

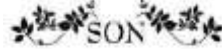
Regan, başını Keirin omuzuna dayamış, gele çekteki mutluluk dolu günleri düşünüyordu. Al tı yıl önce olanlar için pişmanlık duymanın hiçbir anlamı yoktu artık. Olan olmuştu. Şimdi yal nızca geleceği düşüneceklerdi.

Bu ev konusundaki sözJerin içten miydi? diye mırıldandı Keir.

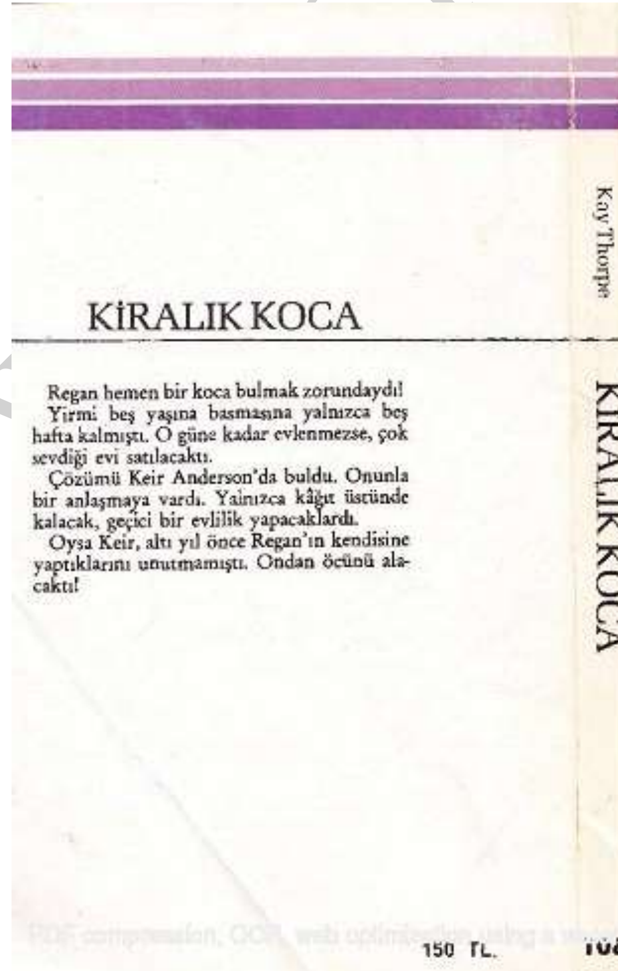
Evet. Sullivanlar için üzülüyorum. Ama onların rahat etmeleri için de elimden geleni yapacağım. Bu evi hasta çocuklar için bir bakımevi haline dönüştürmeye ne dersin? Bir fon kurup, onun sağladığı parayla işletebiliriz. Babamdan bana kalan paraya hiç ihtiyacım olacağını sanmıyorum. Senin gibi, başarılı bir kocam varken...

İkimize de yetecek kadar param var. Hatta üçümüze ya da dördümüze bile. Ama bu İngilterede olmaz, Regan. Ben işimi Avustralyada kurdum.

Biliyorum. Benim yerim senin yanındır. İstersen, dünyanın öbür ucuna kadar seni seve seve izlerim.

MobilMp3.Net
YouTube
izleCep.Com

Kay Thorpe
KİRALIK KOCA
Regan hemen bir koca bulmak zorundaydı!
Yirmi beş yaşına basmasına yalnızca beş hafta kalmıştı. O güne kadar evlenmezse, çok sevdiği evi satılacaktı.
Çözümü Keir Anderson'da buldu. Onunla bir anlaşmaya vardı. Yalnızca kâğıt üstünde kalacak, geçici bir evlilik yapacaklardı.
Oysa Keir, altı yıl önce Regan'ın kendisine yaptıklarını unutmamıştı. Ondan öcünü alacaktı!
KİRALIK KOCA
150 TL.
106